

വി. സി. ബാലകൃഷ്ണ പണിക്കരെ
കുടിക രം

പ്രസാധകമാർ :

പി. കെ. ബുദ്ധൻസ്, കോഴിക്കോട്.

കൊം പതിപ്പ്
അക്കാസ്സി 1000

പക്ഷപ്പവകാശം ഫ്രാസ്യക്കനാക്കിയുള്ളതാക്കനാ

PUBLISHERS:

P. K. BROTHERS, CALICUT.

Registered Publishers.

Regd. No 66.

PRINTED AT
THE PRAKASA KAUMUDI PRINTING WORKS, CALICUT

1951.

അവതാരീക

സംഹിത്യലോകത്തിൽ സാമാന്യത്തിലയിക്കുന്ന പ്രകാശിച്ചകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു അദ്ദേഹംമാരുള്ള സംവാദരംഗത്തിന് മുമ്പു നിന്നുടെ ദേശപ്രമാണത്തിനും മരണത്വാവധിക്കുള്ള കാരണങ്ങൾം അധികമായാണ് മരന്നിരിക്കുന്നതിലെപ്പറ്റി വിശ്രസിക്കുന്നത്. എത്താണ്ടോ കയല്ലായുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടിച്ചു ഉടനെ ഉച്ചസ്ഥനാക്കും, ഉത്തരക്കുണ്ടാത്തിലുന്നതിക്കുണ്ടും, ചെയ്തിട്ടുണ്ടും, പ്രസ്തുത നക്ഷത്രം, അനിന്നൻ സുധാസ്യജ്ഞികളായ കീരണക്കൂളിന്തെ ഇതു ലോകത്തിന്നും ചീലാ ഉയർന്നഭാഗങ്ങളിൽ ശാശ്വതമായി സ്ഥാപിച്ചു കൊണ്ടാണ് തിരേശവീച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് സുക്ഷിച്ചുനേരുക്കിയാണെന്നും. എങ്കിലും ആവക കരാരേബക്കി കേരളത്തിന്നും എത്തു ദേശത്തുനിന്നും നേരുക്കിയാണെന്നും കയപേരംലെ കാണാം കഴിയാത്തവിധി. നിംബന്ധവശം പലതും പത്രങ്ങളും മരണക്കീടുക്കുന്നതാണെന്നും കരത്തി അതിനും യമാശക്തി പരിനുമുക്കിക്കൊണ്ടുണ്ടെന്നും ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും.

ഇതുവും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു, അധിനികലം യംകവികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനത്തിന് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു. കൂടാം മാറ്റി വരുമ്പോൾ മുൻകൊണ്ട് ദിവസം പഠിക്കാം.

വാലക്കുപ്പുണികരവർക്കൊള്ളപ്പറരിയംണ്ണൻ വായ
നക്കാർ ഉഹമിച്ചിരിക്കമെല്ലോ. മീസ്റ്റർ പണിക്കരേം
തോനും നന്ന ചെരുപ്പും മുതല്ലേ പ്രീയ സൗഹ്യത്തുക്കാ
ളാളിത്തീന്ന് തിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനുന്ന എല്ലാ
സ്ഥിതികളും അതായും സമയം എന്നിക്കരിയംനീട്ടിയ
ഞായിക്കന്ന്. എക്കിലും, എന്നേക്കാരി വളരെ ചെരു
പ്പുക്കാരനായ എന്നു സ്നേഹിതൻ, തന്റെ ഉത്തരവും
മായ സാഹിത്യജീവിതം ഇതു പെട്ടെന്ന മതിയംകുണി
ഈ ലോകം വിച്ഛേഡകമെന്ന സ്പദ്ധേപി കയതാതി
യന്തിനാൽ അത്യംവശ്യമായ പല സംഗതികളും
ഞാനന്ന കരിച്ചുവെക്കകയുണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ടും
എന്നു സ്നേഹിതനെപറാറി ഇപ്പോൾ എന്നിക്കേം
മന്യുള്ള ചുതക്കം ചില വിവരങ്ങൾ മാത്രമെ ഇവിടെ
അസ്സംവിക്കവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

ആമാൻ വാലക്കുപ്പുണികരവർക്കളുടെ ജനനം 1064 കംഭമംസാരിലംയിരുന്നു. വെള്ളിലും ചെമ്പല
ശ്രോരി എന്നാണോ വീട്ടിന്റെപേര്. ഏറനട്ടോ തന്മു
ക്കിന്നുന്ന തത്കാക വജയത്തിൽ കേരളക്കർന്നിന്നു
സുമംഖ അഭ്യാസനാഴിക നേരെ വടക്കെ കിടക്കുന്ന
ഉരക്കും അംഗത്തിലാണോ ഇംഗ്രേഷത്തിന്നുന്ന ഭവനം.
പണിക്കരേം അദ്ദുന്ന ക്ഷേത്രത്തും തിജ്ഞനബ്ദി നന്ന
രാണോ. ഇവർ രണ്ടാഴ്ചം ചേരന്നട്ടിലെ സ്ഥാനിനും
മന്ദിരം ചാരന്പാള്ളത്തിൽ പെട്ടവരാണ്ണൻ പേര്
കൊണ്ടുതന്നു മനസ്സിലാംകമാലേം. പഴയ സ്ഥാനി

കും പ്രായണ ക്ഷയിച്ചവന് തുട്ടത്തിൽ ഇവരുടെ
കുടംബത്തിനും കുറു ഉടവു തട്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണീയു
ന്നതും. ഇങ്ങിനെ കാലവൈവഹരീത്വം കൊണ്ട് നാശം
മുഖം പണിക്കുന്നു പണിക്കുന്നു തന്റെ വാദം, ‘വീഴ്വാൻ
പോകുന്ന ഭിത്തിക്കു ഒരു ഉള്ളം തുടടി’ എന്ന പഠനത്തെ
തുട്ടത്തിൽ, കഴിത്തെ മംസ്തുക്കളും വേണ്ടുന്ന അന്ന
തമ്മജാലും കുത്തിയാക്കുകയുടി ചെയ്യിരിക്കുന്നു.
എങ്ങിനെയെന്നാൽ, ഏറനാട്ടംലുക്കിൽ ഉണ്ടാകും
മേൽഭൂതി മതലായ അംഗങ്ങൾ ലാഹൂക്കരിക്കുന്നു
ന സങ്കേതങ്ങളായിരുന്നു. ആ വകു പ്രഭാഷങ്ങളിൽ
കുറുററു വരിയുന്നുവെന്നുമെങ്കിലും ലാഹൂക്കം കൊള്ളി
യടിക്കാതെ ബംകിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണീയുന്നതും.
പാക്കു, പണിക്കുക്കീതെന്നും. കംണാംൻ ദേവം
സംഗതിവക്തവ്യിലേപ്പുനമാത്രം ഒരു സമംധാനമുണ്ട്.

തന്റെ കയ്യിൽ അനുജ്ഞമാത്രം സ്വത്തില്ലോള്ളു
കൊണ്ടും, മകനെ തന്നിച്ചു പുരത്തുവിട്ടുവാൻ വിശ്വാസം
സമില്ലുംതിരുന്നതിനാലും തുജ്ജന്നന്നുനിന്നായകർ ബാംലകു
ജ്ഞനു മററരും. അയക്കാരാ സ്വന്തം വീട്ടിൽവെ
ചുതന്നെന്നയാണോ വില്ലുംല്ലാസം ചെയ്യിച്ചതും. പ്രാമാ
കിക പാം മഴവും നാട്ടുംരത്തുംനായുടെ അട്ടക്കൽ
കഴിച്ചു. അതിനുശേഷം, ആ ദിക്കും ഒരു വൃഥാപ്പനു
നായ കരപ്പുൻ പുണ്ണരി. എന്നൊരുംഡു. അട്ടക്കൽ
കുറ സംസ്ഥാനം ചാലുക്കുകവാനും സൗഖ്യം കിട്ടി.
ഇതിനീടുള്ളതനെ, പണിക്കുന്നു കവിതാവംസന
പെട്ടി എന്തു ചുട്ടിത്തുട്ടുണ്ടി. വർത്തമാനപ്രത്യേക

ഒരു, മാസികകളേം കൂദാം കടക്കാൻതു ഒരു കല്പം തനിലിവരിക്കുന്ന ഒരു ചൊറിയ കട്ടി, മറവള്ളിവയങ്ങൾ പ്രേരണയോ പ്രോത്സാഹനമോ കൂദാം കൂടാൻ, തന്ത്രേ കവിതകളുംകുറ്റക്കളും വാസനാവും കൊണ്ടുതന്നെയാണെന്നു സമ്മതിക്കാനെതെ കഴിക്കാം സ്ലൈഡും.

തന്റെ കുറഞ്ഞ ഇതുമാണ്. കവിതാവാസനയും ബുദ്ധിഗ്രാഹകതിയുമൊന്നും മനസ്സിലായതെന്തുകൂട്ടുകൂട്ടി, ആയാളു കുറഞ്ഞിട്ടും ചാലാക്കുന്നതുകൂട്ടുകൂട്ടി, അംഗീകാരതന്നു തേണ്ടാണി. എന്നല്ല, കംണ്ണനാവ മരംകു കട്ടിയെ പുരാത വല്ല ടിക്കിലും അയച്ച നല്ലവല്ലും. ഒരുപ്പിക്കുന്നമെന്നും നിർബന്ധ്യപൂർവ്വം പറയാനും കൂട്ടാണി. എന്നാണും ഈ ഒരു കരിക്കൽ വിധത്തിലെക്കാണും. സാധിപ്പിക്കുന്നമെന്നും നിങ്കു യിച്ചു തുക്കുന്നുണ്ടിനായൽ മകനേയും കൂട്ടി കരിക്കൽ കേഴുക്കോടു കൂടിണ്ടാരെ കേംഭിലാക്കുന്നു വിദ്യാഭ്യാസ ഏടുകൾ തന്മാരാണ് എന്ന പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന പാളി പ്രാഞ്ചനിനു തീപ്പുട്ട സമൃദ്ധതിരിപ്പുട്ടിലെ കംണ്ണനും പോയി. ആനുത്രിതവസ്ഥയും കൗദ്യാന്തരം ശാലാലിയാമയ ആ തന്മാരാണ് തിങ്കമനസ്സുകുറഞ്ഞു. പണ്ണിക്കുന്നു ബുദ്ധിസാമത്മ്യവും കവിതാവാസനയും. അറിഞ്ഞതോ അത്രുന്നതും സഭന്താസ്ഥികകകയും, അവിടെന്തെ കൂടു സ്വന്നം. മകാളിഞ്ഞിട്ടുതന്നു. തന്മാസികകാനും പഠി മാറും. കല്പിച്ചുനവുംകകകയും..ചെയ്യു. പണ്ണിക്കു അടു പിന്നോത്തു വിദ്യാഭ്യാസം മുഴുവനും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു

അട്ടക്കിൽതന്നെയാണുയരു. അവിടെ മുന്നനംബ
കെല്ലുതേതാളം. തമസിച്ച ശംസുക്കളിൽ അത്രംവധം.
വേണ്ടന അറിവും പ്രത്യേകിച്ചു സംസ്കൃതത്തിൽ
നല്ല ലോകവ്യുമ്പുത്തിയും സന്ധാരിച്ചു. ഈ ത്രിക്കാരിൽ
തന്നെ തന്മരാൻ തിങ്കമനസ്സിലെ മക്കളുടെ അട്ടക്കൽ
യധംവസരം തുംബുമീശും പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ
ആ ഭാഷയിലും ഇപ്പോൾത്തിനു സംമാന്നമായ ഒരു
പരിപ്രയം. സന്ധാരിക്കാൻ സന്ധിച്ചു. ഇതുമാത്രമായി
കന്ന വ്യാലത്തില്ലപ്പെന്നിക്കുക്കും മുക്കുവേന സിദ്ധിച്ചു
വിശ്വാസം.

സപ്തത്തുന്നല്ലരനായ പാണികർ, പിന്നെ വളരെ തമസിക്കാതെ കോവിലകംഗവ മതിയംകുഞ്ചി
ജീവിതയുഥത്തിൽ താഴെ കന്ന ചൊംതുംനോക്കേ
ണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചുവരുപ്പുട്. അന്ന ശ്രീമാൻ
പി. എറ്റ. ത്രിജ്ഞനവർക്കുടെ തുള്ളിവഴിപ്പത്രാരിൽനിന്ന്
'കേരള ചിന്താമനി' എന്നാൽ പാത്രം ചുരുപ്പുടവി
ക്കവാൻത്രാഹിക്കുകയായിരുന്നു. പാണികർ ആദ്ദേഹം
ക്ഷയിലാക്കിയ ആദ്ദേഹം അനാശാ. അപ്പോൾ കഷ്ടിച്ച
പത്രം പതിവാട്ടവയ്ക്കുമാറും പ്രായമായിരുന്ന ഇതു
അവാവും ചിന്താമനിമന്ത്രവിന്തഹലമായിസിഡ്ധിച്ചു
ശക്തിനിനിത്തം. അന്നാന്ത രേണ്ടായികാരിക്കളും
സംമാന്നമായും, കൊച്ചുവിരംജ്ജത്തെ ഉദ്ധ്വാഗസ്ഥനും
രോടു പ്രത്യേകമായും. ചൊതുകയുണ്ടായിട്ടണ്ടോ.
അന്ന കെംച്ചിയിലെ 'വനവക്കുവത്തി' എന്ന പരയ

പ്രേക്ഷിക്കുന്ന ചെട്ടിയംരൈയും കൂട്ടരൈയും അടുത്തിയോം ടീക്കണ്ണപേരും. പണ്ണിക്കൈക്കെടുത്തു ശരദാദാക്കി ശക്തിയും സംബന്ധിക്കുന്നതായി പറയുപ്പെട്ടുണ്ട്. രണ്ടുമുന്നു കൊല്ലും ഇവബിധിത്തിൽ കഴിഞ്ഞതുശ്ശേഷം. പണ്ണിക്കൈ മലബാറിലേക്കുത്തുന്ന മടങ്ങി. അധികം താമസിക്കാതെ തിരുവിതാംകൂരു ചില മാസുകളായും സഹം യത്രേചട്ടുട്ടി ‘മലബാറി’ എന്ന ഒരു പത്രം തുടങ്ങി. അതു കുറച്ചുകുലമേ നടത്തുവാൻ സംഭവിച്ചു. എങ്കിലും അതുകൂലം നമ്മുടെ ഭരണാധികാരി നേരം അരാക്കരാനുള്ള നിംദയം. ചുണ്ടിക്കുംബാനിച്ചു കൊണ്ടാണീക്കുന്നതും.

സ്വത്വവേതനനു കൂദാശാത്മകമായ പണ്ണിക്കൈക്കു ഇതിനിടയ്ക്കു ആരോഗ്യത്തിനു വലിയ ഉടവു തട്ടിയിരുന്നു. എന്നാലും, പുന്നലക്ഷ്യങ്ങളേംചട്ടുട്ടിയ ക്ഷയം വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രത്യക്ഷമായി. ഉടനേ തന്നെ ചികിത്സയ്ക്കായി ഇവിടെ വൈദ്യർഘ്യംല്ലയിൽ വന്നു. അനു പണ്ണിക്കൈ ചെരുപ്പുമായിക്കുന്നതിനും ലും, ചികിത്സ ആളുംതന്നെ നിജ്ഞമായേണ്ടുട്ടി തുടങ്ങിയതുകാണും. നമ്മുടുംബാശത്തിനുള്ളിൽ ദീനം തിരിര സ്വഭവപ്പെട്ടു. പാക്കു, ഇന്തി കുറേക്കലാലും നല്ല വള്ളും സുക്കുചിത്വിരിക്കുന്നതുപാക്കും വീണ്ടും ഇതു വരും നെള്കപ്പെടുവാൻും, അങ്ങിനെ വന്നും അധികം അപാകടമുള്ളതുകാണും വല്ല തകരംടം കണ്ണം ഉടനേ ഇവിടെ വന്നു ചികിത്സിക്കാമെന്നും. ഒരു ഏറ്റവും (പി. ചുറ്റും. വംഗിയർ) അനു പറയുകയുണ്ടായി.

എന്നായംലും വരവാനെള്ളിൽ വഴിയിൽ തങ്ങെക്ക
യില്ലപ്പോ. സപ്ലൈകാലത്രോളം പണികൾ അല്പപാന
മുള്ള പണിയെങ്ങനും എടുക്കാതെ സപദേശത്രക്ക
പോയി സുവഹായി താമസിച്ചു. എന്നാൽ ഇതിനീ
ഡണ്ഡ്, പുറമെ നടക്കുന്ന കാഞ്ഞശ്ശേരാനും അരാധാൻ
നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു കുറാമത്തിൽ താനെ ഇരുന്ന
കഴിച്ചുകൂട്ടവാൻ തനിക്കു ഫലയും സാമ്പത്തിക
പരിശീലനക്കാണ്ട് പണികൾ പലപ്പോഴാണ്. ഇവിടെ
എന്നർ അടക്കാനും വരിക പതിവുണ്ടായിരുന്നു: അനു
ഞ്ഞാനം രാജംഭംകൂടി .പത്രപ്രവർത്തനത്തപ്പുറാണി
പലതും ആലോച്ചിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരുക്കാലത്ര
കേരളത്തിൽ ഇം പ്രദേശം (ചേരനം^o) ഏററവും
പ്രധാനമായിരുന്നവും, വീണ്ടും നമ്മക്കത്തുണ്ടിനെ
ആക്കിത്തീക്കണമെന്നും ഞ്ഞാനം ഉദ്ദേശിച്ചു. മല
ധാരാത്തിൽ ചീല പ്രദേശക വിഷയങ്ങളെ പ്രതിവാ
ദിക്കുന്ന പത്രഗുഹാം പുരപ്പുട്ടുന്നതു ഇവിടെനി
നുംകയാൽ ഒരു പ്രതിഭിന്നപത്രംകൂടി ആദ്യമായി
നമ്മക്കിവിടേനിനു പുരപ്പുട്ടവിക്കണമെന്ന പണി
കൾ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും, അതുപുകാരം “മിന്റു
താംഗത്തീപിക്” എന്നൊരു പത്രം പ്രമാണസംകക്ഷി
ത്തിൽ തുടങ്ങണമെന്ന തീച്ചപ്പുട്ടെന്നുകയും ചെയ്തു.
എന്നാൽ അതിനുള്ള എല്ലം എല്ലാംകൂട്ടം പുത്തിയാം
കംബതെ തുടങ്ങിയാൽ ഇടയ്ക്ക് മുട്ടാണിപ്പുംകംബനിടയു
ണ്ണുന്നും, അതുകൊണ്ട് രണ്ടോ മൂന്നോ കൊല്ലുകൊണ്ട്

നമ്മകളുടെ വേണ്ടന്ന മൂലധനം ഫോറതിക്കേസൺ മെന്നും മറ്റും നീഡുയിച്ചുണ്ടാണ് അന്നു തന്നേപാം ഒരു വിൽ തമ്മിൽ ചിരിഞ്ഞത്തും. അധികം താമസി കാരണതു പണികൾക്കും കെംച്ചിക്കും എന്ന കേട്ട്. അവിടെ വെന്നുള്ളടി ചീല മാന്ധരാരക്കുംണ്ടു ‘പക്രമത്തി’ എന്നൊരുള്ളടി. സ്ഥാപിപ്പിക്കുകയും, ആ പേരിൽതന്നെ ഒരു പത്രം. ആരംഭിക്കുകയുംചെയ്യു അതിലും പണികൾ തന്നെ ശക്തി മുഴവൻ പ്രകം ശിപ്പിക്കാതെന്നിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ നന്നിൽപ്പിലപം നാംകെംബും കഴിഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കും ആല്പുതെ മോഗം ഷൂഝായിക. ശക്തിയേംടുള്ളടി രണ്ടുമുള്ളു. ബംധിക്കുകയും, ക്ഷണത്തിൽ പണികൾ തീരെ അവശ്യനായിരത്തീങ്കയുംചെയ്യു. ആല്പും ചീല ദിക്കി ലെല്ലുംപോരയി പല ചികിത്സകളും ചെയ്തേനുകൾ. അതുകൊംണ്ടു മുണ്ടെന്നും. കാണുംതെ ദീനം. വള്ളതെ മുൻകരിച്ചുനിലയിൽ ഒരുക്കം. ഇവിടെതന്നെന്നവനും. പിന്നു രണ്ടുന്നു മാസത്തേരാളി. വൈദ്യുതംലഭയിൽ നീനു സകല ചീലവുകളും കെംട്ടത്തു ചികിത്സിച്ചു നേരുകൾ. പണിക്കുന്നും അപ്പുനും സഹായങ്ങളിനു വേറു കരംളും കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ദീനം. കുമത്തിൽ ആശപ്രസമംബന്നുനു പണിക്കുക്കും തോന്നിയിരുന്നതിനാൽ ഇന്നീ സ്വന്നാരുതനെന്ന പോയി ചികിത്സി ചുംതു മതി എന്നു നീഡുയിച്ച് “പണിക്കുന്നു

അപ്പും മകനെ മദ്ദലിൽ എഴുപ്പിച്ചു് ഉണ്ടക്കത്തേക്കെ
പോകയും, വഴിക്കെ കരകടങ്ങക്കരിയിന്നേൻ മദ്ദല
തട്ടിയതേംടക്കുടി പണിക്കർക്കു് കന്ന വിലങ്ങി എന്ന
തേനുകയും, വീട്ടിൽ ചെന്നിട്ടും അതു മാറ്റതെ അപ്പു
ചിവസത്തിനുള്ളിൽ അഞ്ചുഹം കാലഗതി ഫുംപി
ക്കുകയും ചെയ്തു.

പണിക്കത്തെന്നും അകംലമരണത്തിനു കംരണം
സംമാന്നേന നോക്കേബാൾ ‘അമിതമംയ’ ജീവിത
മംണണനു പറയാം. ഭക്ഷണത്തിനും മററം കൃത്യ
മില്ലായ്ക്കു, ശക്തിയിൽ കവിതയും ശരീരംഡംനും,
അമിതമംയ മനസികവ്യംയംമം ഇവകയണ്ണും ഇതു
വേഗത്തിൽ ഇഞ്ചുഹത്തെ അപകടത്തിൽ ചാട്ടിച്ചു.

‘സംഹസം വേഗസംഗ്രഹം ചെയ്യി:

മുക്കീഴ്തജ്ജഃ സ്നേഹസംക്ഷയഃ:

അന്നപംനവിധിത്രൂഡഃ—

ശ്വതപംരസ്സും മേതവഃ’

ക്ഷയത്തിനു് പറത്ത ഇപ്പു നംബകംരണങ്ങളും
പണിക്കത്തെ ജീവിതക്കും പരിപൂർണ്ണമംയിക്കുന്നു.
എന്തിന്യാകം പറയുന്നും അതീമേധാവിക്കും
അവശ്യം വരംവുന്ന അപത്രകളിനലംനും അല്ലെങ്കിലും
വുകയംണബ്ലും. ഇതുപരത്തു വയസ്സിനുമുമ്പും
ഇതുയും കംട്ടിക്കുട്ടി ബാലകളുംപ്പണിക്കർ ലോകരംഗ
ത്തീക്കരിയും മരിക്കയും ചെയ്തു.

പണിക്കത്തെ ജീവിതമത്തുയും സംഹരിത്രുമയും

തന്നെയായിരുന്നു. ഒരു കാലത്തായീ മുൻ പറ്റി ഞങ്ങൾടെ പത്രാധിപത്യം മന്ത്രമല്ല, അതിനെന്നുംവു സ്ഥിച്ചു സകല ഭാരണങ്ങൾ പണിക്കർ തന്നെയാണ്. പ്രായേണ വാറിച്ചുപിഞ്ഞനാൽ അംഗനാക്കേ മറ്റൊരോ പത്രങ്ങളിലേക്കും മാസികകളിലേക്കും. ചില ഗദ്യ ലേവനങ്ങളിലും കവിതകളിലും എഴുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പണിക്കജട ഗദ്യങ്ങളാന്തണ്ണലെല്ലാം ഇപ്പോൾ ശ്രേം രിക്കവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന സംശയമാണ്. ‘മല ബാറി’യുടെരെയക്കിലും ഒരു റദ്ദയും സന്ധാരിക്കണം മെന്നുവെച്ചു തോന്ന രണ്ടുകൊല്ലുത്തെന്തും. ശ്രമിച്ച നേരക്കീ. സാധിച്ചുപിഡ്യു. ആ പത്രമോ, പണിക്കർ നടത്തിയിരുന്ന കാലത്തെ കേരളപിന്തുമണി, ചങ്ക വത്തി ഈ പത്രങ്ങളോ ഇപ്പോൾ വല്ലവരുടേയും. കൈവശത്തിലെടുക്കിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തിനേൻ്റെ ലേവനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു പ്രസീഡണ്ടപ്പെട്ടതുന്നതു നന്നായിരിക്കും. പണിക്കരുടെ വംഘക്കങ്ങൾക്കുള്ള ക്ഷണിക്കും. രീതിയും കണ്ണ വേരെത്തന്നെയാണ്.

ഈനി കുരച്ചുണ്ണ പറയാനെള്ളൂത്തു പണിക്കരുടെ പദ്ധതികളെപററിയാണ്. കുമാർ സേഷം തു മാല, ഇട്ടമതീസപയംവരം നംടകം, നംഗാനന്ദം, മണിപ്പാളി, കുമാർച്ചരിത്ര നംടകം, ഭാഷാസ്കതീരുക്കതാമണിമംല, മംനവിതുക്കൈ. ഇങ്ങിനെ ആരു കുതിക്കാം പണിക്കർ ആലൃകംഡത്തു, “അതായതും പത്രിനെന്നുവ യസ്സിനകം, എഴുതീടുള്ളതരയിം നേന്നറിയാം. ഇതിൽ

കമാരസ്സുംതമാലയും, കമാരചവറിതും നാടകവച്ചും തൊന്തരകണ്ണിടെ ഇപ്പും. അവ രണ്ടും അച്ചടിച്ചടിച്ചുണ്ടോ എന്നും നിശ്ചയമില്ല. കമാരസ്സുംതമാല ഒരു സ്ഥാവമംഗലിരിക്കണമെന്ന പേരുകൊണ്ട് വിചാരിക്കേണ്ടീയിരിക്കുന്നു. കമാരചവറിതും ഒരു നാടകമംഗളാണെന്ന പണികൾത്തെന്ന പരഞ്ഞതായ ക്രോമ്മതയുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിൽ ഒരു പ്രാവീനസാഹിത്യത്രംഗമായ പ്രതാപദാന്തത്തിനേൻ്റെ ചരായപിടിച്ചും ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സാഹിത്യത്രംഗമാണോ ‘മനവികുമീയം’ പ്രതാപദാന്തത്തിൽ പ്രതാപദാന്തദാനാരാജാവിനു നായകനാശീടുള്ളിത്തുപോലെ, കഴിഞ്ഞുപോയ കടത്തനാട്ട് പൊർക്കളിൽ ഉള്ളവയും ഇല്ലയതന്നുരാൻ തിരുമന്ത്രസ്സും നായകനാക്കി പറേതനായ കെ. സി. നംബായണക്കു നമ്പ്യംരവർക്കരി ‘ഉദയംവകംരം’ എന്നാൽ തുടർന്നിട്ടിനുവേണ്ടും. അതിനെന്നതിരായി, വിഭ്രംക്കു മാനവികുമ ഏട്ടുന്നതന്നുരാൻ തിരുമന്ത്രസ്സും നായകനാക്കി പണികൾ എഴുതിയ താക്കനു പ്രക്രിയന്നും. ഇതിലെ പല ദ്രോക്കങ്ങളും പണികൾ എന്ന ചൊല്ലിക്കേരാപ്പുംകൈയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതും കണ്ണകിട്ടിക്കൊണ്ടു

നാഡംനമ്പും, ഇള്ളമതീസപയംവരവും, ശ്രീവംസുദേവംജ്ഞകും എന്ന തുടിയും കവനോദയത്തിൽ തന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതീടുള്ളതാണോ ‘ഭാഷാസുക്തി’

‘കതംമണിമംഡ’ പട്ടംപിയിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട കുതിയിങ്ങനു ‘സംഹിത്രചിന്താമണി’യിൽ ‘പില നീതിസംരക്ഷണ’ എന്ന തലവാചകത്വാട്ടക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയ ഒരു ശതകമംജനനംണ് തൊൻ വിഹംരിക്കുന്നതും. അതല്ലോതെ, ഈ പേരിനു യോജി ക്കണ്ണക്കു മറൊരായ കുതിയും പണിക്കരഭത്തിയതം യിപരക്കയോ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിക്കണ്ണകയോ ചെയ്തി കില്ല. പണിക്കരുടെ ബാല്യകാലത്തെ ആരു കുതിക കുതി ആല്യത്തെ മുന്നും കണ്ണകിട്ടംത്തവകഴിച്ച ശ്രദ്ധ. മുന്നു കുതികൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചെത്തിട്ടുണ്ട്.

ഈതുകംഠതെ, പണിക്കരുടെ കുതിയാണി ‘സംമുഖ്യഗീതം’ എന്ന പേരേരാട്ടക്കി ഒരു ചെറവു സ്കൂക്കം മുമ്പ് ഇവിടെ അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകൂടി യണ്ണേയിട്ടുണ്ട്. സംമുഖ്യഗാമം, ആപാലമംഗളം, മാനേംവർഘംജവംഗംവലി എന്നീ കുതികൾ ആരു ലക്ഷ്മണതന്നേയാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലുംചെത്തിട്ടുള്ളതു. ഇതെന്നമല്ലാതെ, ദേവീസ്ക്കൂലം, ഭഗ്നാഷ്ടകം എന്നീ ക്കാനെ റണ്ട് ഗോറത്തുങ്ങളും, ‘നീശ’ എന്ന ഒരു ചെരുകുതിയും ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേത്തുകൊണ്ടുന്നതും കേരളചിന്താമണി, സൗഭാഗ്യം എന്നീ മാസികകളിൽ മുമ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയവയാകുന്നു.

ഒരു വിലംബം, വിശ്രദിപ്പം, മക്കിറീത ഇങ്ങി നെമുനു കുതികൾ ഇതിൽ കംണ്ണുന്നതു മുമ്പ് ‘കവന

കെട്ടുവിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട തരീടു ഇളം കുന്ന്. ഇതിൽ ‘മക്കിഗൈത’ എന്നറ കൈ കിളിപ്പുട്ടുണ്ട്. കുന്നം റണ്ടും ഭാഗങ്ങളുംയി തിരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വണ്ണ മുതി പ്രംപണവിക്കൂദുങ്ങുമ്പോൾ പ്രതിപഠിച്ചു വെവരം ഗ്രാത്തിവേക്ക വഴികംണിക്കുന്നു. തന്റെ പ്രംണപ്പിയ വിഷ്ണുചീക പിടിപെട്ട പെട്ടുന്ന മഹി ചുതിനെപറാറി കൈ യുവാവം ചെയ്യുന്ന വിലാപകമം കുന്ന കൈ വിലംപത്തിലെ വിഷയം. ‘വിഷപത്രം’ മംകെട്ട്, നമ്മുടെ ചുറവം. കണ്ണുകെടംണ്ട് കംണംവുന്ന പ്രക്തിവിലംസങ്കൂദെ. അരിയായ കൈ പ്രതിബുംബം വുമാകുന്നു. ഒരുപ്പുറുംക്കുംഡി, വണ്ണനകർ, മംഗള കുംഡി, ശ്രീഗംഗാപ്പുരുംകുംഡി ഇംഗ്രക്കു സംശയം കുംഡി താപഭുതിയിൽ പണിക്കർ അനന്തവശ്രൂമാന്തയി വളരെ മേച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന തോന്നുന്നില്ല. അമുഖം വല്ലതുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അതെന്നും എന്നിക്കു കിട്ടിട്ടമില്ല.

ആധുനിക ശശംകവികളുടെ ക്രൂരത്തിൽ പണി ക്ഷേരോട് കിടപിടിക്കുത്തക്കു കവികൾ അന്തരുന്നത്. മുള്ളുഭേദങ്ങളും അല്ലെങ്കിലും കവിതകൾ മനസ്സിൽ തന്ത്രി വായിച്ചിട്ടുള്ളവക്ക് രിയം. പണിക്കരുടെ ആല്പകംലത്തെ കവിതകൾ. സംശയംരണയിൽ കവി ഞൈ മുണ്ടുള്ളവയായിട്ടില്ല. എങ്കിലും ചില പല തുള്ളിൽ ചില പ്രത്യേക മുണ്ടും ആവകയിലും കംണാതിരിക്കയുമില്ല. പണിക്കരുടെ ക്രതികളിൽ അധികമായിട്ടുള്ളതു കൈ വിലംപവും, വിഷപത്രവും.

തന്നെയാണ്. അതിസുക്ഷ്മമായ നിരീക്ഷണം, അവ ധാന്യത്വാട്ടിൽ ഭാവന ഇവയാണ് പണിക്കു കുട പ്രത്യേകതകൾ. പ്രക്തിയുടെ നാനാവിധിങ്ങളായ ഭാവ ഭാവങ്ങളാൽ നിർബന്ധ സുക്ഷ്മമായി കുടാത്തിട്ടുണ്ടാണ്, അവയെ നിർബന്ധമുപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ദിവസിക്കുമ്പറ്റിയാണ്. അവയെ നിർബന്ധമുപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ദിവസിക്കുമ്പറ്റിയാണ്.

ഈശാധാരായ സ്വഖിയും, അതിനാനുസരിച്ചു വാസനയമുള്ള ഈ കവി കുഞ്ചകളംസ്തി ജീവിച്ചി

രാന്നകിൽ പലതരത്തിലായി പ്രകൃതിയിടെ ചീല
ചിത്രങ്ങൾ ഇനിയും നമ്മക്ക് കിട്ടമായിരാം.
എന്നാൽ ചിത്രനിർമ്മാണപദ്ധതിയിൽ ഇന്ന് ചീല
ക്ഷേമ സ്ഥാനം വാദഗ്രന്ഥമംവാനും ഇടവരുമായി
രാം. പക്ഷേ, ഒരു മരുരാജവിധമാണെല്ലാ
തീച്ചുപ്പുട്ടത്തിയതും. ആ ശക്തിക്ക സകലവും കീഴും
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ കിട്ടിയതുകൊണ്ട് നമ്മൾ¹
അണ്ടിപ്പെട്ട്, കഴിഞ്ഞപോറയ് കവിക്കേസരിയിടെ
ആത്മാവിനു നിത്യശാന്തിയെ പ്രാത്മിക്കേക്കമാതൃ•
ചെയ്യുതനെ.

കേരളയ്യൽ,
98 പുത്രീക. 10-0-0- } } പി. വി. കുഞ്ഞവംരിയൻ

ദേവീശ്വരം

കന്നായ് കണബാം മുരു എവരുട്ടിയുടെ മരടം-
ബാകിലും ശാഖാതോറും

ഭിന്നാകാരം ഭജിയ്ക്കും മുക്തി, സൗതികൾ-
കാഷ്ടസിഖിബിസപത്രവേ!

ഇന്നാകെത്തീത്തു കാക്കം തുറിയുമ്പെയി! മടി-
യുന്നതും പിന്നു നീയം-

ബന്നാലേന്നാടലംററിന്തുണ്ണാമരകളി-
ക്കാക്കവും ദണ്ഡ മുംബാം?

കംഡം ബുക്കംട്ടിലത്യുജപലകനകമണി-
മണ്ണപത്തികലംവി-
മുംഡം മാണിക്കുവീണാമധുരവമിണ-
ങ്ങന്ന ഗാനങ്ങൾ പാടി,
വേദജ്ഞനമാർക്കപേംഡും വൈഴ്വിവിലറിയും-
നംവത്സ്യംതവില്ലും-

ഒപ്പും ചെഫ്റ്റല്ലസിക്കം പരമഗ്രിവപരം-
ഗക്കിപാലിക്കണം നീ.

കുമാരാക്ഷിജ്ഞ രാഗപ്പൂർമയദളിച്ചു
നിദയംയും, ദിദിക്കും-
കുമാളം ശക്തരൻതന്ന നിടിലമിഴിന്ത-
ക്കണ്ണിത്താനീയംയൈ,
ദോകാക്ഷിജ്ഞഭളിലും തന്റുറമെയുജരിയും
ദീപ്തിയംയിപ്പുലേമ-
ട്ടംകരം മുഖം മദ്യേ! തവ മഹിമ മഹാ-
ദേവീ! മഹാരാജിന്തു? 3

പ്രാണാധാമാദിനാനാവിയവിയക്കളും
നാസികാഗ്രത്തിലക്ഷ്മി-
ഒക്കാബാരക്കും സംയതാത്മാകളുംിലാതിക്കൂർമ്മാ-
രക്കണ്ണായിരിക്കേ
വീണാലംബാ! വിശിഷ്ടപ്രതിഭയമറിയും
നൽകവാൻ വന്ന നിന്നു
അബാണാമന്ത്രേ നിലാവിന്നപടി; തിരുവട്ടിതൻ-
തപ്രമെന്താരാജിന്തു? 4

സാരണ്യപ്രാണ്യഭാണ്യചുളി കളവതിനാ-
യംസുരക്കണ്ടരിച്ചു-
ദന്നരഭത വാട്ടുമേരുക്കാതമരിനിര കളി-
ച്ചിച്ച നീരെന്ന കേരംപ്പു;
രംഗം ചിന്താഗ്നി വേവിത്തും മര ചുദയം
ശ്രൂദമാക്കുന്നതിനേന്ന
ദാരം ദാരം ദുക്കണ്ണരയ നിയമമെഴും
നീലക്കുണ്ണൻറ ജായേ! 5

ചീൽപ്പുമാധ്യാടീകയാരോ! ചീണിചീണിനിന്ത.

ചീത്രമാരഗ്രഹം-

ക്കിർപ്പുമോദം വള്ളത്തും "ഭവതി ഭവതാം-
ബംജത്തിലെബംഭുന്നിയായ.

രോൽപ്പുമാതിന്തിന്മണാളം മലർമകനിവരാൽ

ഈജ്യപദ്മംബംജയായം,

നീൽപ്പുമീനാക്ഷി! നിന്തമാനസമഹിമ വെറം-
പ്രാഥി സ്നാനനാതരിഞ്ഞു?

ആചക്രത്തിന്തന്ത്രക്ഷണം, ആതജന്മാദ്ധ്യ-

ത്തിക്കല്ലം, ദിഷ്ടരേദ്ധത്രു-

ആചക്രത്തപ്പിളപ്പാനടരിട്ടുമാരിടം.

തന്നില്ലം, മീന്തുരോംലെ

വാചസ്സംഗ്രഹി വി വശിച്ചുവരാട രസനം-

ആത്തില്ലം നീ ജയിപ്പു:

നീചവാരതരിഞ്ഞു തവ മഹിക മഹാ-
ശങ്കരാധ്രാധിവാഃസ!

ചുട്ടും നീഡു നീർ കാരറിവയുടെ ഗതിയാൽ-

കുറവാൻ വേഖിമാന്ത്രം-

അതു മുന്നാഡി നാട്ടു ഗ്രീത്രണാനിശ്ചയാം-
ഒരംകര ശ്രദ്ധാന്ത നിത്തി,

ഓരു കരാംഘാഡയം ചുണ്ടാനിന ക്കാവു നീ-

ക്കാന നീ ശില്പവിദ്യം-

വീഞ്ഞ! തന്ത്രാതികാജാഗമഹിവന ഏ-

ശിശി രക്ഷിച്ചിട്ടിഡണം.

കാലാഗ്നിജ്യാലഹോലേ കരമന കളിയാ-
 ടന ഏകവാഴലച്ചു
 വേലംളക്കരമാൻം മുട്ടളമണിമയ-
 പ്ലാങ്കിലപെന്തുപുണ്ട്,
 നീലാളിപ്പുക്കാക്കടണിമലാർ വിതരം-
 മട്ട യുഖകളുത്തിൽ-
 ത്രുപ്പായ് തൃതം ചവിട്ടും നടവരദയിരെ!
 ദേഹി മേ ദേഹസൗഖ്യം.

വായ്ത്രായോ

പിതുംഗുവവന പക്ഷലീയ ചിത്രകാരൻ
മുഖ കരിച്ച മനചിത്രപടത്തെയാളും
ആകാശത്തിൽത്തിരിലെട്ടത്തു നിവത്തി നേരേ
പായംകൊട്ടത്തു മിഴിവേക്കി മിന്തകിളിങ്ങാ!

1

മായംകയപ്പുത്തിവീട്ടിൽ തുട്ടേംലെ
കംണന കഞ്ജലനിരിം കലരും നബ്ലുഡിൽ
വള്ളപ്പകാശനിയി വർമ്മകരണജാലെ
വാണ്ണിഷിട്ടന്തിനിനൻ തുടങ്ങനവേദനാ!

2

ആകാശമംബുധി, മരക്കടിലെന്നിവറി-
ലോന്നിച്ച വഹി പിടിപെട്ട വളന്നവേദനാ!
മിനം കതിർക്കനെകപിഞ്ഞരികയിട്ടിളക്കി-
കാണിക്കേയും കതിരവും പരമിപ്രജാംാ!

3

അങ്ഗോട്ട നോക്കുക തൃഖ്യു, വെള്ളു, ഒച്ചു-
യെന്നിനിരംജിട്ടിനിങ്ങിയോരംനാരാതം
ചെന്താരമാഘരമാഘരസമരം വിരിഞ്ഞു-
പെംഗ്രൂന എ റാഡിലെ ചരാക്കിയനിട്ടുണ്ടാ!

4

കല്ലോലമാലകളടിച്ചുടിവിട്ടുണ്ട്
വാരാശിമുള്ളുവരുന്നിരുടിക്കുണ്ടും
വാനത്തെക്കിഞ്ഞടലുടലുത്തിരുന്നുനേരം
ജംജപല്ലുമാനമണിരാശി പരന്നതാമോ!

5

ആദിത്യദീപമേരീയുന്നമു കണ്ട് ദാരം
മോഹിച്ച ചിത്രഗല്പങ്ങളാണെത്തതാമോ!
അപ്പുകുലഗൗമയപർവ്വതമസ്കരിക്കിൽ
ഗ്രാമേഡകച്ചുവഴുക്കളുണ്ടതിട്ടുനോ! 6

പണ്ഡാലിബംവ'യെങ്കാടാറ തുരന്നുനേരം
കണ്ണംകു കിഴുക്കിത്തമാതിരായായിരിക്കാം!
അപ്പുംഡ തരിത്രവനന്നാളവായതായി
വണ്ണിച്ചുകൊട്ട സമീക്ഷന്മാരുമീപ്പുംഡ. 7

ലോകേകക്കണ്ണില്ലി രജനീവന്നിതില്ലെ ഹംത്രാൻ
നക്ഷത്രമംഡ പണിചെച്ചുവതിനാദേവാടി
സൗഖ്യപ്രിണ്യമത്രക്കിരെയട്ടത്തു നീരിൽ
മുക്കന്നിതം തഹനമജ്ഞയല്ലെക്കതവത്രാം. 8

ഹാരം പ്രതിംഗമെട്ട യൈശവനകാലമെല്ലം
മനംകലന്നുഭവിച്ചുവശാനകമീപ്പുംഡ
ഒവരാഗിയും ശമവുമാരു തന സ്ഥിനകൾ-
നംബേംധിഭീഷണവനത്തിനകത്താണ്റു. 9

ചന്ദ്രനു വേണ്ടതു കൊട്ടത്തു നീജപ്രതം,
ശ്രേഷ്ഠിച്ചതശ്രിയിലുമാക്കിയതിബന്ധംശശ്രാം.
ആശപാശമാൻ ശമവുത്തിരെയട്ടത്തു സുഞ്ജൻ;
ലോകേഷകാരരത്നതിങ്ങിനെതരന്നയല്ലോ 10

വന്പാമരത്തടിക്കാളുാ'തനരാവിക്കടക്ക'കാ-
ച്ചുസ്പരശത്താടിളക്കന്നതിലാദ്ദുമിങ്കും.

കാടിച്ചുനിട്ടുക്കൊള്ളംടക്കാത്തു മതഃ,-
നായാട്ടുകാർ കടവിശാഷക തിരിച്ചടിച്ചം.

11

രാവണാ, പുണ്യവത്തിമാരകട മറവാസ-
ത്രഞ്ചവല്ലിംബവിചാര നിഴു. ചരില കാമുകമാർ
ഉള്ളിൽക്കിടെനനരിയുമ്പുള്ളക്കടകകാമവഹനി
ശാപള്ളുക്കാവ പുകവമിച്ചു നടന്നിട്ടും.

12

കാമം തദാലാസവഃചാരസമംഗ്സാംബവു.
ചുമേനിമാർച്ചവിയിലാ.യജസ്'ശ്വമന്ത്രം.
പവാല്പിംഗിക്കാട്ടതതതിനു ഒക്ഷിണായാഡ്'വിയപ്പ്-
ഹാരദ്രം വാഞ്ചി, 'ഹ്രത്' ശീകരമന്ദവാതം.

13

രാത്രാംബാരപുത്രമഹാവാഴ നിശാകരാസ്സ്.
കംബാച്ചു പുത്രാമിതിനിലംവു ഏംഗിച്ചു മഹം.
സന്ധ്യാനതാംഗി വരവായതു കാഭനേരം.
സജത്യാരകികരകമതിസംഭ്രമക്കരിച്ചു.

14

അംഗോധി, കടൽപ്പൂരമതല്ലുര ഭാത്മമല്ലു-
മൊത്തും, മുഖ്യപ്രാന്തികളാലതിരമുരമംയും,
നാനാരസാത്മകതപൂണ്ടുള്ളാൻമീനീ
സാഹിത്യസാരമവതാരമിയന്നപോലെ.

15

പ്രഥമാത്യുര അതി പാടിച്ചുശലം ജനത്രൈ-
പുഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട നിജഗ്രാമസര. പരത്തി
പുഞ്ചാംശയാം കമനിതന്ത്രിലകായമാനന്ന
പാരിയുഷമീഡിതി ജനേംസവമൊത്തുചിച്ചു.

16

നിത്യം തമോജനനിയായ് ജീവജാവമാണ്,,
കിരുക്കായത്തിനനാരു കാരണമായിരുന്നു,,
അതുന്തമോഹകരിയായുമണാത്ത സന്ധ്യ
സന്ധ്യയ്ക്കുന്നേരം സഹസ്ര തിരിയേപ്പുതിച്ചു.

17

അംഗങ്ങരംഗികളുക്, നൃത്യദ്വത്തി-
ഡാമഗമംബാരമകവണ്ണമായ്ക്കിളിൽ

ആവുത്തുപ്പത്രന്മാറ്റുവത്തിനട്ടേരു-
രാത്യാനാധിംഗിയിടെ മാനസമെന്നംംഡാലെ.

18

സ്വാഞ്ജമെല്ലാഭാഗിയായെഴുമോഷ്യയീംഗൾ
തക്കക്കളാൽ നിമിരമായു ഹരിച്ചുലും
പുഞ്ചാശയാം കമനി പുഞ്ചവിഭാഗംപുർഖ്യം
പുവെണ്ണിലംവൊന്തി കൂദാശിതമാണ്മിന്നി.

19

പെണ്ണുസിന്ധുവിലെ വൻതിരമാലതള്ളി
വാനിൽക്കയററീയൈരു വെണ്ണരുപോലെയായം.
കംരിത്തുനിന്നായപർവ്വതത്തുംഗ്രാവിൽ
പുക്കേതത്തൻപോടി പാനന്തുന്നേരലെയായം. 20

രംജംവും തുമ്പിച്ചിന്തവേഷം
കൈവിട്ടുടിയ ജനാവലിപോലെയായം,
പുവെണ്ണിലംവൊളി പുരണ്ടുവെണ്ണ പുണ്ട്.
ചിന്നിച്ചുമണ്ണത ചെരക്കാരകളുണ്ടിച്ചു.

11

(യുക്കം)

സപാണവികം മദമിരട്ടി വള്ളത്തിട്ടന
'ചന്ദ്രപ്പാരസ'മകത്തു ചെലുത്തിയപ്പോൾ

പ്രഭാ കിടന്ന പാതരികരെയോട്ടിച്ച്
മുത്താട്ടമംബുധി കവിതയബറിക്കലിച്ചു.

22

പാദേ പരന്ന പെട്ടിവെണ്ണാലും നിലാവു
തട്ടിത്തിള്ളാം മറിയുന്നതു കണ്ണുവെക്കിൽ
ഞഗങ്ങവിക്രിയകളാലുടനൽഗമിച്ച്
വെള്ളിത്തടാകമതു നൃതനാമനാം ദതാനാം.

23

ഉച്ചാരാവുകൊണ്ടുടലുണ്ടു വംശത്തും എയ് -
മിപ്പുാഴിതാ കലകളാത്തുയാണ ചന്ദ്രൻ;
കാലം മുണ്ണപ്പുടക്കിലേവന്മീവിയത്തി -
ലബാകകമുഖകളിൽമുന്നതിച്ചു. ക്രമത്തിൽ.

24

ആദ്യം മുഹസൂഫവട്ടിവാർന്നനരകതനായു്,-
മാപാണ്ണരചവി മുനീശപരവുത്തിയായു്,
കാശായിതംബവരതയെത്തരസാ വെട്ടിത്തു.
ചന്ദ്രൻ ക്രമത്തിലമുതാനൈകനായു് ക്ഷേഗിത്തു!

25

ചന്ദ്രൻ രധ്യീകളുയൻവയോട് ചേന്ന
മിന്നനു, താഴോവരയിലുയിരുളിന്നെൻ്റു വാസം;
വേണ്ടന്നപോലെ മുണ്ണോഷമറിഞ്ഞു ദേവം
ചേരുന്നമട്ടവരവക്കിടമേകിട്ടുന്നു.

26

അകരംശവീമിയിലുലക്ഷ്യതന്നമുകാൾ -
മേരോന്നനക്രമമുണ്ടിച്ചുഡ്യുംജി മിന്നി
സംജാവതനു വരവുന്നോക്കി വഴിക്കു നില്ക്കു
രക്ഷാഭ്രംഗരുതുടെ ഒരിന്മകടങ്ങാരാഹോലു.

27

കാളം കഴുച്ചിളകമംബുധി, നല്ല മല്ല
പുവെന്നവോലൈ എംഗിങ്ങന നിലംവെളിച്ചും,
നീളേള്ളുന്ന പൊരകാറിനനെയെന്തു വേണ്ടും
സദ്യുശ്രൂഷക്കിയുടെ സാധ്യംയാവിലാസം.

28

വിഞ്ഞാനംശാസ്ത്രവിജ്ഞാപ്പുകവീക്ഷണങ്ങൾ-
ഉകാഡയാനഗതസൂക്ഷ്മരീക്ഷണങ്ങൾ
വിദ്യുത്തല്ലാത്മകവയാലുമക്കുംമില്ലോ
ജ്ഞാതിസ്ഥൂരമിതനാവിലാമുജ്ജപ്പാവിപ്പു.

29

വിഞ്ഞപ്പാസ്ത്രതന്ത്രവിശ്വാസം വിടവ് മനസ്സം
പൊന്നവലക്കാശമകാരകമാലുപ്പോലെ
ഉന്നിദമാമുഖ്യംശാന്തിലെംരോന്നമോരോ
ചഹ്രാക്കംഭേദ്യജ്ഞാദാളക്കായിരിക്കാം.

30

ആത്മീയമായ ഗതികൊണ്ട മനസ്സുരോടു
തത്താവിഭാവമരിയിക്കവതിന്നേവണ്ണി,
സർവ്വേശപരപ്രഹിതമുതകകദംബമാകാം-
മിക്കണ്ണമുത്തമഹസ്യക്കേക്കുന്നും.

31

കീറപ്പുശന്തവപ്പോലെ ജ്യാം ശരീരം
കൈവിട്ട് സുക്ഷ്മമുടലേന്തിയ പണ്ണവാനംക
മേലേംട്ടയൻ്ത്രത്തീയിതിയെപ്പിളിപ്പം-
പോക്കന്പാഴീവിയമുഖീക്ഷിതരായിരിക്കാം.

32

അപ്പേക്ഷിലീംപരന്മുല്യമനന്തമാണും
ബുമാണിയണാഡിമുതാഗാമാഡിച്ചനാക്കി

നേരുത്തിനേരുത്ത ചില കല്പകളുത്തിരിഞ്ഞ
നീലംബവരേഹരി നിരത്തിയതായിരിക്കാം.

33

സപ്തമിമാരിവ, രജസത്തിയാണിത്, ദൈ-
തംഭിത്രിഴ്മിക, ഉത്ത, സത്ര വേടനേവം.
ഭാരിച്ച നാമവരെ വേരതിരിപ്പുതോത്താ
പശ്ചിമ്യം ക്ഷേരിവരിതു ചരിച്ച ഭിന്ന!

34

അമ്മംമനവിളി പാരംജമുഖാനായമുലാം
മഹം • വിടാതെ പുലരം പാണിയെന്നരംചും
തംരകട്ടംബമിതു ദുരദവതതു ശക്തി-
രോംഹാത്തവക്കിതു വരാം നിയമപ്രകാരം.

35

എത്തക്കിലും പ്രക്തിസൗരമാ, യലക്ഷ്യ-
ലക്ഷ്യീവിലംസവിഭവത്തിനു പാഠമായി,
അക്ഷംകയാമമഹിഭോഗനമാം വിശാല-
നക്ഷത്രശ്ലഭകമാം റിഷ്യമുത്തുമല്ല നുനം.

36

ഉന്നീതക്കു, പാരിലഭ്യുംബ്യപ്രസംഗം,
സന്ധാരിപ്പുതി, സമ്മഖവിപ്രകാശം,
ശാസ്ത്രാസനാരത്തി, സാധ്യജനംനുളാം
നക്ഷത്രമണ്ഡലാംകാഡയെരുതു ഭക്മം!

37

സുശ്രൂത എകാംബര കരശ്ചത്തിനാഭിത്തമല്ല-
ംമാജ സ്ഥാംക്രൈംകളിത്താംഗാംകിനാട്ടംബാകം
കീംകീടനാിത്തുനിന്നു, ദാരിംക്കാനിട്ടുനാ;
ജാളിത്തിനാനാൽ തുംബ നിന്നുഡാപമല്ലോ.

38

തൃശ്വരക്കുടംബമീതു താഴോന്ന്, തുയൻ്തതിന്തു-
താനെന്നു ഹന്ത! കത്തികവിച്ചു. ഗവന്മംർ
താരംയിന്നന്യകത ചലുന്ന നൽകിയല്ലോ;
കുറങ്കു നില്പാനിരിയാൻ കഴിയാ യഥാത്മം.

39

എന്നാൽ സമാഹിതമന്തസ്തം വിശ്രദ്ധയം
നന്നായോ അഹിച്ചു പാരിശ്രായന ചെയ്തിക്കൽ
ഇന്നിന്നതിന്നതരമെന്ന തിരിച്ചറപ്പാൻ
നന്ന പ്രയാസ; മരിവുള്ളിവരും മുതക്കം.

40

ആദിത്യനേം ധരണിയോ ഗതി ചെയ്തെന്നു
വാദിച്ചു വാദംമഴചൊഴിപ്പുതജ്ഞപ്പുമെന്നാൽ,
വാദത്തിനോത്തോടു ചാരീക്കു കഴിച്ചു കാഞ്ഞു.
സംഡിക്കരെന്നതു നമ്മൾ ഒന്നായുമെല്ലോ.

41

എന്നബന്ധമുള്ള മനഷ്യവുഖി-
യൈന്നീശ്വരൻനു കരബവെഭ്യസാക്ഷി വിഹാരം?
എങ്ങാലുതോ മഹിയും എമ്മു രണ്ടാറാം?
സംഗീതയുറുഗളിതാഴുതചാരഗാനം!

42

നേം. തിരിച്ചറിയവാനെ, കൊട്ടറിഞ്ഞൊ-
രോന്നു. കമ്പിക്കകയുമില്ല, കമ്പിച്ചുവെക്കിൽ
എല്ലാമാസത്രു, മിത്രമല്ലുമല്ല സത്രു-
മെന്നാൽ; മിങ്ങിനെ മരഞ്ഞരജ്ഞനു തത്പരം.

43

നേംജീതാബാ, തിനു നാശവുമില്ല, തേണ്ട
ചേരുന്നുമും ബാഡി മഹത്തരശക്തി നീൽവു

സത്തംകമാ, വലിയ ശൈത്യി സമന്നാഡംകു-
വിത്താ,ബാതിൽ പുള്ളിയോരു കുതമിപ്പുവണ്ണം. 44

ആ വദ്ധം ഉള്ളാറിൽ പുമകം ചീകാര-
മോക്ഷാരമം പറിച്ചായരൂപാനുമെല്ല
ആകാശ,മൃശി, ജല,മനസി, മഹരഷിവജ്ഞാ-
രംധാരമത്രതകരം പരമ്പരാഗ്നിപ്പിള്ളി! 45

സ്വാഖ്യിന്മിതിപ്രളയകാരണമേകത്തപ്പം
വ്യാഖ്യിപ്പേട്ടുന്നതിനു വേണ്ട നിഭാനമംഘം,
ഇംഗ്ലീഷ് മുത്തികളിലൂത്തമമായുമെന്ന-
മെല്ലംയിട്ടുമിരു തിങ്ങി നിരണ്ടതിരിപ്പു. 46

ജോതിർഭൂമത്തിലൂദവംമൊലിക്കാണ്ടിതാദ്ദ്-
സംഹിത്രാഗീതകലക്കരാക്കഡയം വരഞ്ഞി
നേരംയുദ്ധിതപരമുള്ളസ്പരഥാളുമെല്ല-
ജീവംതുജീവിതസ്വാരത്തു വള്ളത്തിട്ടനു. 47

നംഭാ,ഴീ,മാസ,ഴു, വാസരക്കുനിവരംകു
കുലവ്യവസ്ഥിതി മുജ്ജു ചക്രച്ചിതിക്കു
സസ്യാജികരക്കു റൂമേകു ദിനാധിനാമ-
ദിനാരാധിരം കരമിണ്ണാങ്ങി വിള്ളണ്ടിട്ടനു. 48

കനാമിതിനും പരിണാമവിഭ്രാഹമാണി-
'ശ്രൂഹംബ്രാ'മെന്ന ചാരിവാ ചാന്ദിതങ്ങളുംപ്പു;
പക്ഷേ പരപ്പേഴുമുന്നിൻ പരിണാമരീതി
സൂക്ഷിച്ചുറിത്തനു വിച്ഛ്രാവരിപ്പാരംഭം. 49

അനേകം പ്രേക്ഷില്ലതിരി, ഘൃതിരാക്കവോളു-
ക്കെന്നപ്പെണ്ണാതിനെങ്കാൽ മാർപ്പുമില്ല തെള്ളും;
ഉഴവിക്കയോ വലിയ ഭൂമിക്കമാണ; പിന്നെ-
യാംകാമത്താക്കെ; വിരമിക്കുകയാണ ദേശം.

50

ഈവണ്ണം • ചിന്തചെയ്യും, നിങ്ങാം മഹഗനാ-
ഭോഗമീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും,
എവണ്ണം • വെണ്ണിലാവേററിളക്കിൽ പളകു•
പുണ്ണമേകാകിയായി
സാവണ്ണുരുക്കംജലയ്യും. ജലാധിയട കര-
ചയ്യുകും • ചെറുവുന്നരം.

ജീവഞ്ചതൻകണക്കെജ്ജിതവിനാശയവികാ-
രാത്തിയായും നിന്നാപോയേൻ.

51

മുന്നിൽക്കാജാന്നിരാനും ജൗനിയി, മുകളിൽ
ചാത്താരാന്നാരും.

ചുവിനിക്കാബാം നദോമാശല, മതിന നട-
ക്കാം; ദിനാന പ്രസ്തർ,

എന്നിസ്സുഖ്യുശ്ചുഷ്ടിക്രമമഹിമ കുറി-
ക്കാണ വാസ്തുക്കരെള്ളും-

കൊന്നിച്ചുവാനാത! കാണാകകരെള്ളിടയില്ലഹം-
ബുദ്ധിനില്ലുന്നാണാണോ?

52

‘രാജവം • മി:മ്പാപ്പരവംദം, മരജസ്സലഭമാം
ചെത്തയഡംതന്നെ സക്ഷംത്
രക്കവം, റബ്മാന’ എന്നിങ്ങിനെ കത്തി മറി-
ചൂഡാരന്നന്നവിട്ടേന്നാർ

തീവണ്ടിപ്പാത, കമ്പിപ്പുണി, പതിയ വിമാ-
നങ്ങളെന്നവേമാരും-

കാവത്തിൽ എഃതുഷ്ഠത്തില്ലറിമരയ മഹിയിൽ
കണ്ണടക്കാവാദിച്ചന.

53

പുത്രാസം നേരിടാത്തവുവാസിതികലാജം
വിശ്വരയരും പ്രവൃത്തി-

പ്രത്യാവുത്തിപ്രമാണപ്പട്ടി തിരിയവനി-
നള്ള സുത്തങ്ങളല്ലോ.

കുത്രത്തിൽ ചേത്തു പാശന പ്രക്രമിനിയമമി-
ന്നേവപ്പുട്ടത്തി സുംരിക്കും

സത്താമാനുവൻറ സാക്ഷാർ മഹിമയിവർ ധരി-
ക്കാത്തതസ്തപമല്ലോ.

54

ഈമട്ടിൽ പുനിലംപ്പുണ്ണിരി വിതരി വിള-
ങ്ങന വെൺതിങ്കളും, വി-

ണ്ണാകെചുരവന തംരംഗണാവു, മുരജവം
പുണ്ണ വീയന കാരം,

ക്ക്ലോവത്തപ്പിനംലെ പച്ചപടമടി-
ങ്ങന വാരാഞ്ഞിതാനു.

ചൊല്ലീചന്നെന്നു സഭ്രൂൾപരമഹിമപുക-
ഴ്ച നതോന്നല്ലയെക്കിൽ.

55

വീയും കമരറരു ഉദ്ദേശംടികളിൽക്കവേ

മമ്മരം പുണ്ട് തെങ്ങിൻ-

കൃഷ്ണമുമ്പും അടയവാന രീത-

ചുറ്റം മറ്റും ജപിപ്പും:

പരേയുതൻപക്ഷനാളുടെതാഴ് കിളികളിൽ

ഭംഗിയാണും ശാന്തം

ചെള്ളുവാൻ; പാള്ളുകളീടുക്കിലുമാവിട്ട്

തേതക്കാഡിപ്പായിരിക്കും.

56

പാരാവാരം കണ്ണരിക്കരകൾ മുഴിവൻം

മുക്കി മുടാത്തെതാഴാൽ?

താരംവുംനോം തന്ത്തിൽ സ്വപ്യമുസി മറി-

തെത്തു ചീരുതെതെന്തോ?

നേരായാരാഞ്ഞു, നീറാശ ദിക്ക് മദമിയല്ലും

മത്തുംരോ? നീംഡലൈനം-

ഖാരാക്ക കബാളിത്തുമെല്ലംറിനു മുചരി വിള-

ങ്ങന വിശ്രേഷണയും.

57

എന്ന പിന്നയുമക്കരകനാലു-

ഞെതാനാട്ടുടി നിതപിച്ച നില്ലവേ

ചുരുന്നുമയമാൻ, ഓസ്സരന്

വന്നുംഡിച്ച ഭവനം തെളിഞ്ഞുതേ!

58

പില നീതിസാരങ്ങൾ

മന്ദരാം ബാലകരംരേ!
ഭന്നയപ്പനിമാരവാൻ
നീതിസാരംകഷായത്തു-
ബുധിയാത്മളിലാക്കവീൻ !

സപാഥം വീഴ്വുമരന്നോ-
രീഭർജ്ജമേഹശശയം
പത്രമില്ലാതെ സേവിക്കിൽ
മിത്രധാരമനമോക്കവീൻ.

സത്യമില്ലാതെ നരനോ
പത്രമില്ലാതെ രോഗിയും
കൃത്യമില്ലാതെ രാജംവും
ചത്രത്തിനോത്തിട്ടം ദ്രുഡം.

ശ്രൂകരംകെരണട നീസ്വാര-
നംകം വീഞ്ഞമെഴുന്നവൻ;
ചെറുതം മുളകെന്നാലു-
മെരവോത്താൽസഹിയ്യുമോ ?

മേംടികരണംതു നിന്മിക്കണൻ
പാടില്ലാരേയമോക്കകിൽ;
കീരക്കേണ്ടിട്ടു മേഹത്തി-
ലേരാബ്യംഖിക്കിരുന്നീടം.

വഷളം വണ്ണരും തെളിം
 വവജ്ഞാക്കില്ല ദയാദ്യുമന;
 കുത്ത കയറിൽ എടുന്നേം
എഴുവരത്താൻ ചെയ്യി രാജത്തുമോ ?

മരണതീടാം മൃണം എന്നാം
 നിരണ്ടരാൽ, പാഴി വാക്കിനാം
 മുണ്ടിട്ട മുടിയായും തീ
കണ്ണിട്ടും കത്തിട്ടും വിശ്വസ.

സത്തുക്കാളളിച്ചിച്ചും
 മത്ത്രുനേ ചീതായാലുംവരു;
 കനകവാരിയെറിഞ്ഞാക്കിൽ
കരമന്നുനബോള്ളുമോ?

പരിജ്ഞാരം വരുന്നോരും
 പരിച്ചോടാസ്യമരംട്ടിം;
സുരന്തരങ്ങളഡയംചേര-
നേരത്തിങ്കീതരംനില്ലുമോ?

ആകരശരകപരിജ്ഞാര
 മംകരാന്നു വരുത്തുവാൻ;
 ആയും താടിയും വെച്ചു
വിടരും ധ്രോഗ്രിയാകമോ?

ഒരീപ്പുശിഖണ്ണമുട്ടി-
സുംരകില്ലുന്ന വെക്കാലാം;

അസ്തിതകശ്ലീഗമംക്കാ
“കോഹിനേം”രെന്ന രതാവും.

ഇഷ്ടനിൽക്കാട്ടിച്ചുണ്ടും,
ശിഷ്ടനാണാവനെങ്കിലോ
കുടക്കണ്ണ സമുദ്രത്തു-
ക്കടത്തും കപ്പലായും.

ബാലമിറ്റുംകൊള്ളുംക്കും
നിലായാൽ സത്തുപീതയാം;
ജലയിക്കുത്തുകിൽ ഗംഗാ-
ജലംകൂടിപൂളിക്കുമെ.

പരോപകരം ചെയ്യുന്നതെ
നരോത്തമത വന്നടാം;
പല്ലംപരോപകാരത്തു-
തെപ്പു ചെയ്യുന്നതിലുണ്ടോ?

ഒരുംപാകാരം ചെയ്യുന്നത
ഓരോ വവ്വെന്ന മത്തുനിൽക്കു
ം വാദ്യംനരം ഭൂമി
വാരവ് നാനാരാജാനയാം.

കേരിക്കം, പ്രഥമ്ക്കം, കംലുനയും,
ബുച്ചിന്നും ഭ്രാഹ്മിപ്പുണ്ടോ;
നല്ല വിദ്യാവിഭ്രാഹ്മി
തല്ലംല്ലവയെന്നുമെ,

യന്മരണങ്കിലും വിദ്യു-
യനമില്ലാത്തവൻ പള്ള;
കണ്ണടി, രസമില്ലുക്കിൽ
കണ്ണംലാരോന്ന നേരുക്കിട്ടും?

പെൺങ്ങളുംകിലുംവിദ്യു-
ചുണ്ണാത്താൽചീതയായ്ക്കരം;
വെൺതിനൊന്നാക്കുലും തന്ന
വെള്ളമാക്കംകുറത്തിടം.

സൗഖ്യവിദ്യാഭ്യാസമില്ലുക്കിൽ
ശ്രവിലാക്കം മുണ്ണംവരം;
വിള്ളുമുണ്ടുനന്നുംതെ
വിള തംനെ കീഴുക്കമേം;

നന്നല്ല വിദ്യയില്ലുക്കിൽ
ഒസ്തന്ത്രംവേൻ നാരിയും;
പംലെംഴിക്കാതെ ചംയയ്ക്ക്
വേലില്ല മധുരീക്കിലും.

ഉജാങ്കിലും വിദ്യ മുടി-
ക്കരണം വക്കന്നതരം മുണ്ണം;
സുജ്ഞനന്നഗാഥാത്തിക്കൽ
ചാരംനോമനന്നക്കൽ ജനം.

പാണമരണങ്കിലും വിദ്യു-
മുണമില്ലാതെ വന്നിടം;

മണക്കമോ മരിക്കിന്പു-
ഗണം വരെന്ന് കഴഞ്ഞുഭയം.

ദിഷ്ടരാട്ടിക്ക ത്രാക്കിൽ
ശിഷ്ടക്കും മട്ടമംറിച്ചു;
മിന്നം രസം കലർന്നാക്കിൽ
പൊന്നം രജവെന്നുമാം.

വാനം അക്കരി കാട്ടീച്ചു.
നില നന്നാക്കിവൈക്കിലും;
ചൊറിയും തുള തൊട്ടാക്കിൽ
നാകെട്ടി നനക്കലും.

ദിഷ്ടനെന്തു നട്ടിപ്പും.
ശിഷ്ടനായെന്നമേ വരം;
കട്ടിപ്പു മീതവെച്ചപ്പും.
പട്ടിനാൻ നീംനാമാക്കണമോ?

ദിഷ്ടരാട്ടിക്ക ത്രിപ്പും
കിഷ്ടക്കും മീറ്റ യാത്രയും;
പോത്തിനുചെക്കിട്ടിൽ സംഗീതം.
വിസ്തരിച്ചിട്ടു കിം വധം?

അട്ടിയും ജലനാംഗത്വം-
വിട്ടിയും പ്രസ്തുതിയും;

വടിവേദിൻ ഭജ്ഞംനു
തടിനീതടമായ്ക്കു.

യുത്തൻ. ചാണകില്ലുകി-
ലാത്തനായു കീഴടങ്ങിട്ടു;
വസ്യംനു പാൽപ്പറിച്ചുകിൽ
പാംബാട്ടിഡ്രൈമഹ്നുകി.

മുഖൻ ഭജ്ഞനമാരയക്കിൽ
നാശം നൽകുന്നിയ ഭസ്മനാം;
കരണ്ണിൻകാറ ചൊല്ലാംമാ
മരനീയു. ചെല്ലത്തുകിൽ?

ഭജ്ഞൻ ഹിതോപദേശംകെടി-
നാംട്ടു. പാശ്വാത്തപിച്ചുകിട്ടു;
പൊംട്ടൻ പീരകിവെച്ചും.
നെട്ടവാൻ പണിയല്ലായോ?

വിശ പാ നംകിലും ഭജ്ഞ-
നൊളവിൽ താനി എഴുന്നിട്ടു;
പുളിക്കാനാക്കുമാ മാവ ദാർ-
ഫലമ അടിക്കട്ടയ്ക്കിൽ?

അല്ലെല്ലാവത്തിൽ തീച്ചായ്ക്കിൽ
ഭൂതീലംകരവാൻ പണി;

വള്ള്‌വരുരു കള്ളോ-
എഴുതാമേ നാത്തിനാൽ?

കുരന മതലുംകുടി-
പ്രാരിക്കെന്നതു ഭസ്തുരും;
കണ്ണബാഢ കയറിക്കൈകു-
ലണ്ണനിന്നാട്ടവശങ്ങേരാ?

കീത്തിയേരന മത്സ്യനാം
ാംത്തീടിക്കിൽ ഭൃഗുംബാം വരും;
വൈളിച്ചും പുരാമേകന
വിളക്കിൻ ചൊട്ടിലുണ്ടിയര.

വിലഹോകന യോഗ്യനാം
വാലരോടിടപേരകിൽ;
വൈരക്കല്ലും കരിത്തീടും
സൈപരം തിരുവിലിടും വിയെ.

വില്ലയാൽ കേമനെന്നാലും
മല്ലപാൻ തള്ളിടേണ്ടവൻ.
നഞ്ഞതിട്ടം പാലേംഡിച്ചുള്ള
കഞ്ഞതിയും നാം കടിക്കുമോ?
കവിയും മല്ലപാനതാൽ
കവിയും മന്ത്രനായുംരാ.

കന്നായുള്ള പുഴത്തോകിൽ
തിന്നാമോ നല്ല മംഡയും?

അസമ്മാന്ത്രം, മല്ലപൻതൻ
പുസ്തഗം കേമമെക്കില്ലോ;
പാലപ്പുചേരുന്നതന്നാകിൽ
നാഭതുള്ളി കടിക്കുമോ?

സഹാനിയെന്നാകില്ലംകുർ-
ം റനിനിങ്കിള്ളിഡാവൻ
മലം നല്ലതു പറയണം.
കവന്നാലതു തിന്നുമോ?

ചുകന്നതെക്കില്ലോ മല്ലോ;
നക്കംബട്ടിയംരപോം;
വേശ്യചെരുതൊടിയെപ്പുംലെ
നിശ്ചയം വിഷമംകിലോ.

ഒയന്തുംസാറണ്ണലാമിനേന്-
ത്രപന്തുംരാജന കാരണം;
തേംലീച്ചീടനിതിതിനാൽ
ജംപ്പുന്ന വലിയ രഘുയെ.

ബലമില്ലംത്തവൻ തേംല്ലോ.
ബലവാനേംഞ്ഞെത്രകുക്കിൽ

മലതനേലലറ്റിത്തുള്ള
കലം ചൊട്ടാതിരിക്കുമോ?

കുടക്കിൽ പ്രവൃത്തകിൽ കാണാം
കട്ടംയീരന്നു യീരത;
ചൊംഗത്തുള്ള ഏവരക്കെ-
ല്ലിരുട്ടുതന്നു മിന്നാം.

നന്നകൊണ്ടും ചാലിയുണ്ടാം
നന്നപുംഭീരുായവർ:
മഴയും ഏവലുമേറ്റിട്ട്-
മാഴിതന്നവില്ലയാനാതാൻ.

കവിതായകതയെപ്പുകുിൽ
ഭവി വിഭ്രം വിള്ളൈടാം;
സദ്യ ചപ്പടമില്ലുകുിൽ
എല്ലംയി വരുന്നിതോ?

കിഞ്ഞാവ്യും തീത്തു തന്കീത്തി
ചൊക്കാനായി അമിച്ചുതിൽ
സക്കാരിനോട് രാജഗ്രീ
കക്കാൻനോക്കുന്നതാം ഗ്രം.

ഉരയ്ക്കുത്തു കണ്ണത്തിൽ
തരയ്ക്കുന്ത് തക്ക വംകുക്കരം;

കരടത്തിൻ സ്പന്ദം കേരിംഗിൽ
നരനായ വെറ്റത്തിടാ?

മധുരം വാക്കു ചൊല്ലീടിൽ
സാധുസമാന്നംനായിടാം;
ഹീഡിൽ നാനായി വാക്കിച്ചും
മെയിലാങ്ക് ലഭിക്കുന്നേ.

ഉദ്ധോഗത്തിമീരം വന്നാൽ
സദ്ഗഃകാഴ്ച കുറത്തുപോം;
ആചാൽമുളിക്കുത്തച്ചാകി-
ലാംത്തരവ സുവാപ്പുച്ചം.

യോഗം മാത്രം പ്രമാണിച്ച്-
ദ്വോഗം ചെയ്യാത്തിരിക്കുംലാ;
മാവിന്നുചോട്ടിൽ കിടന്നംലും
മനങ്ങ വായിൽ പതിക്കുമോ?

മരും മാത്രം പ്രമാണിച്ചു
തന്ത്രം തീരേ ത്രജിക്കുംലാ;
പഞ്ചാക്ഷരം ജപിച്ചുംലും
പഴുക്കത്താത്തിരിക്കുമോ?

‘സൈക്കണ്ണം’ സാരമില്ലെന്ന
വെക്കവേണ്ട കിടംബളേ!

വെള്ളത്തുള്ളിക്കളേരേച്ചു-
നാളിൽപ്പോൾ സമുദ്ധം?

ഉള്ളം മുടാതിരിക്കുന്നീടിൽ
കളിളിളിട്ടു; ചതിച്ചുടിട്ടു;
വേലിയിരിപ്പുകിൽ വിളയെ-
ക്കലവി തിനാതിരിക്കുമോ?

ജാതിസപ്രഭാവം കംണാക്കു-
മേതുമട്ടാൻ വസ്തുവും;
തക്കസ്തുച്ചി തരച്ചുല്ലോ
തക്കേ. നോവാതിരിക്കുമോ?

ബുദ്ധിയുള്ളവനം യോഗംൽ
ബുദ്ധിമുട്ടുകളേത്തിട്ടും;
പട്ടിയന്നിതു പാത്തട്ടി-
ലാടിതെറവകിലാനയും.

മുഖിൽ ചവാങ്ങും, എന്നീട്
വന്നുചുപ്പു മറരം തരും;
മുത്രനല്ലുക്കരയേപ്പുപരി
ചാതുരം മുത്രരോർ മെംഡി!

ബുദ്ധിവെച്ചുവരുതു പാഠിത്തത്തിൽ
ആദ്ധ്യിക്കാതയിരിക്കുമോ:

ആവിയില്ലാതെ തീവണ്ണി
പോവില്ലെന്ന ധരിക്കണം.

മടി വന്നള്ളിലേറീടി-
ഘടയും തന്റെ അപ്പുകൾ;
തുളി വന്നാൽ കടം ചേംഞ്ച്
ജലം ദോകാതിരിക്കുമോ?

അസുശ്രൂതം യാദാലാഭം
ചുസകം കിശോരിക്കണം;
അതെന്നാരുള്ളും, ജീവൻ
ചോദ്യ മെന്തിയുമാനാക്കപാൽ.

ഭേദംറം വല്ലിക്കില്ലും തന്റെ
സാഹസരത്തെയാഴിക്കണം;
കിണാറിൽ ചാടിട്ടുംപോലെ
നീന്ത്രിൽ കയറംവത്രോ?

ഉടൻ കാഞ്ഞും ലഭിച്ചീടാ-
നടപ്പുക്കരു തന്ത്രടി;
താമ്പിടിഞ്ഞമരിച്ചിട്ട്
മീനാടിനിക്കുന്നതാക്കംവാൻ?

കൃപണൻ ധനിയായാകി-
പബരക്കില്ലേം മുണ്ണം;

ആടിന രോമമുഖംയീ-
ടവിട്ടേന്നു ലംഘംം?

കുചണ്ണൻ സ്വന്തവത്തിനു-
മുഹയോഗിച്ചിട്ടു ധനം;
ഗോമായവിന്റെയുംപാട്ടു-
രാമയേപ്പുംലവവെച്ചിട്ടു.

ദരിദ്രന്റെ മഹാഭാം
ധരിക്കുന്നില്ല വിത്തവാൻ;
വൈളളത്തില്ലളള മണ്ണുകും
ദാഹകമെന്ദ ധരിക്കുമോ?

ചീലദാന കണക്കററ
ജാലൻതൻ ഭ്രതിനിഷ്ഠമലം;
കരങ്ങണണാഡിവാന യീ-
ബംഭരേമല്ലിച്ച മംലപേംൽ.

പാരം ഭവാസ്യും കരെയാം
പാരഭേദക സവിശേഷവാൻ
മത്ത്രംനാഗ്ര ഹക്കാബക്കാിൽ
സത്രക്കപ്പുലിഡിവാം.

എന്നായമില്ലാസ്യും കരെയാംപാൽ-
ബാധയുംനീംഗിവന്നിട്ടു;

ഡാങ്കിലുംതെവൻ കഴു-
കണ്ണുമോതേഽടതംകമേരു;

ലോകത്തിലേയു ജനതിക്കൈ-
“ഒമകമത്രും മഹംബലം”,
പുല്ലുരുള്ളുന്നകയറി-
ടില്ലു കെട്ടുന്നതാന്നയേ?

നന്ന നിസ്സാരമായംല്ല-
മന്ത്രവ്യുതമുട്ടുക്കാലം;
ഈന്ന ദുരാദുക്കുടം കൈ
ചൊണ്ണ നാലുക്കവുന്നിടം.

കട്ടവെന്നാകിലക്കള്ളി-
ക്കട്ടിഗിക്കുകപാംതുമാം;
പെംഖളിടാതംകമേം വരതീ-
ക്കണ്ണളി മേലിട്ടരയ്ക്കിൽ;

വേഗ്രംചെട്ടുവന്നുംടിയിൽത്തെല്ലു-
മാശികക്കു ബുഖിമാൻ.
പക്കപത്തിൽ ചേത്ത പ്രാധാന്യാ-
മെക്കിം തസ്യയേംടിഹ.

തന്മാനി വക്രത്തുന
തനവാം രാഗഭംഗവും;

ചെറുതാം യുഴ വാട്ടന
ഹോരം പുരുഷ്ടിയും കുമാർ.

പാരവശകാക്കിയും നാരീ
ചേരകിൽ ചതിചെയ്തിട്ടും;
മിന്നനു ദിനാമധ്യദാട്ട്
ചെന്നതൊട്ടാൽ കടിക്കുമെ.

പുതശൻ ധൂത്തനായും തീന്തം-
ലെറയും സ്ഥാതുമേം?
വെല്ലിതാൻ വിളതിനാദുപാദ
പാലവിക്കുന്നതു കംലവിയേം?

സ്ഥാനമരഹാത്മ്യമുലത്താൽ
ഹീനവും നല്ലതായ്ക്കും;
മുക്കുളും റൂപാലന്തര
പക്ഷലൈക്കിൽ സുവണ്ണമം.

രാജസേവ ലഭിക്കേണ-
മീജഗത്തിൽ സുവിക്കുവാൻ;
അക്കയംലതിനായ്യേണ്ടും
ഹംകരത്തപ്പരയാമിനി.

എവക്കും കംബവാൻതക്കു
കൈവും രാജാവുതാൻപ്പുഡിയും;

കൈവര്ത്തം സമ്മീരംജ-
സേവയാൽ മോക്ഷമെന്നിയേ.

എക്കിലും സ്വഖിയുള്ളാന-
ക്ലൂക്കിലം പത്തണ്ണത്രും. 100.
ദേഹഗിക്കാക്കം പ്രധാനം ഭ-
ദഭാഗിശേവാ സമാധികൾ.

പാട്ടവും പ്രംബിഡ്ചത്തി-
ലിഷ്ട്വും ചെന്നുപ്പെരു
പാട്ടിലംകൈക വേതംള-
തുഷ്ടിനൽകന്നതിൽപ്പാണി.

രംജാവിന് പള്ളിയറയിൽ
സുചിപ്പിക്കാതെ ചെണ്ണുലാ;
ക്ഷമ്പുത്തപ്പുവാഹനമാം
വീഴ്ത്തിച്ചും വേതരയ്ക്കിലും.

അജംനിക്കിഷ്ടനേന്നോംതു
രംജംഗാമാധിയരിക്കേംലും;
നാക്കിയ്ക്കു നാക്കേ മാറ്റുന്ന
നംഭും ഭൂപരൻറ ചിത്രവും.

കവിതയു ശകയില്ലാതെ
സേവിച്ചിരോല്ല ഭൂപരെ;

ഹരി കണ്ണമമത്തുംപാരി
ചിരിച്ചുന്നതായവാൻ?

സുരിതാനന്ന ചൊല്ലാണ്
ചാരംവഹത്തിലിനൊംഗി.
നൽകേംടിയെറുജംപോലെ
മത്തള്ളാൻ സഹിച്ചിടാ.

ക്രിം ചാട്ടന്തിരനാക്കം
ശ്വരരഭസ്വച്ചാക;
ബത! താൻ തെരുക്കിൽ ചാവും;
എതിമാതുമരഗ്രഹം.

നേരിട്ടാകിൽ ദഹിപ്പിക്കം,
ചാരതാകിൽ പിന്നത്തിടം;
സൗരീകംപിനിൽ നിന്നംകിൽ;
പാരം ഭോഗികളം റപർ.

കംതിയും സേവ, കല്പിച്ചും
ചെയ്തിട്ടണന്ന ചൊല്ലിയും;
ചിത്തംനവത്തനംചെയ്തു
വത്തിച്ചും ശ്വന്നിഷ്ടനം.

ദൈവവിശ്യാസമില്ലെങ്കിൽ
കൈവരം കംഞ്ഞമെന്നമേ;

അയ്യംതന്നെയീല്ലേക്കീ-
ലായുംതത്ത് ജയിക്കമോ?

എസ്റ്റ്, ചൈജിഡി, നിബി, ശിവൻ,
ബുദ്ധനന്ന വളിപ്പുവർ
കത്തുനോക്കന്നനേരതിൽ
ചിത്രതൻ വക്കേഭേമോ.

വണ്ടിച്ചുകുത്തിലുള്ളച്ച്-
തണ്ടിൻ കൂട്ടക്കളുന്നപേഠ
നന്നാണിവക്കഴിം മുലം
ചിരന്നവോഡേച്ചതാണ്ണുകം.

മതമൊക്കയുമീശന
ഹിതമേകവലപ്പും;
ശക്കരക്കളുംഡാത്തി-
നെംകൈ മംഗളം ലിപ്പേയോ?

തുറന്നനുള്ളിരഹിംഡിവം
ജന്മാനംവന്നംലോഴിത്തുംപോം;
മംനക്കു സുഖ്യനെക്കണ്ണാൽ
താനക്കിരി നശിക്കമേ.

ജന്മാനമുള്ളിൽ വിളക്കീടിൽ
നുനമജ്ഞത തീന്തിട്ടം;

അപ്പുത്തിമല വൻകാട്-
തീപ്പിടിച്ചംൽ കരിങ്ങുവോ.

ലേംകം സർച്ചവും മനക്കുവോ-
ഭൈകമം ആഹമായ്യും;
പൊന്നതാൻ കടകം തെരട്ടു-
മീനും റാണിക്കുള്ളാക്കയോ.

കംണം വിശ്രമതിനാളുള്ളിൽ-
താബാ ചിത്ര ലസിപ്പുതേ;
വേദന മട്ടിലുണം നെ-
യ്യോരുവോരി എംൽ കണാത്തിലും.

വിഭ്രയം ശീലയൈക്കംണി
ഗുഖമാക്കിത്രിട്ടയ്ക്കിൽ
ചിത്തക്കണ്ണാടിയിൽ കംണാം
സത്താചിലു, രഹിനാം.

യക്കിയേംടോത്രു ഭ്രാഹംക-
സക്കിവിട മനബുഡം.
ക്കെതിരെവത്തിലു സാധാരം
മുക്കിനില്ലുംഡയം വരും.

സൈവദക്കിയോടുംകൂടി-
ഭേദവപ്രംതമന ചെഞ്ഞവിന;

കൈവല്യനന്നമീതിനാണ്
കൈവരുന്ന മരിക്കുന്ന.

“ഭവക്കടലതിൽ ഗംഗോ
ശിവാ തൊനാണ്ടിച്ചം വിഡാള
വേൽക്കരണായാം കൂപ്പ്-
ലവന്തതിനയക്കണ്ണോ!”

മായകൊണ്ട് ചമച്ചുംട്ട്
മായമെന്നു ഇഗത്തിനെ;
നീയുമയനസംഗാതം-
വായുഹരാ വിഡാശനതേ.

ഓാലനംമെന്നയും നിന്നുണ്ട്
കാലടിക്കരണാക്കണോ!”
ഇത്യാദിപ്പത്രിയക്കാണ്ട്.
നിത്യനന്നം വരും ശ്രദ്ധം.

കയ വിലാദ്യം

——————

തീരുമൈപ്പുംങ്കും തമസ്സിൽക്കടവിലോരു കടം-
പേരുലെ ഭ്രമതുവാളും
മുരുമൈപ്പുംയീ മഴക്കു; കുളിംഗിക്കമിളം-
കനറ താനു നിരുച്ചി;
മുരുമൈക്കംഞനു ലോകപ്രക്രിയയുടെ പ്രക-
പ്പുനമട്ടനു മെണം
തീരുമൈക്കാംഡലുംരാത്രിക്കൊരു ദുരഘനിയ-
നീടിനംനാടലോടു.

കണ്ണിൽ കണ്ണീർ നിംച്ചിട്ടുകമിടവി വിടം
വീപ്പുകൊണ്ടും കിന്നി-
ക്കെണ്ണി പ്രംപദ്ധൈക്കേംഖുട്ടിയുടെ നടവിൽ-
പെടു വല്ലാതെ മുണ്ടി;
മണ്ണിൽ വൈതന്മുജ്ജാപ്പടി പെട്ടിപ്പരളും-
മടു വാടിക്കിടക്കം
പൊണ്ണിന് ഷുമേനി താജുഭ്രയിതനവനിയ-
നീടിനം, നെന്തുചെയ്യും!

നംടംരെല്ലും വിഷുചീരാമളാഡിലാഡി
കാഡാ; മളീനാഡായുംതുനേ-
ക്കിടാട്ടിയും കഴിതെരീടിനുകമ; വല്ലാ-
യള്ള വംശനിശ്ചീം;
കേട്ടംലും 'ഡേംകൊ നിളകിമറിയുമീ..
വേളയിൽ കണ്ണുമംധാം
നീടംഞ്ചുടി വയ്യാതെരീഞ്ഞുമൊരു വിള-
ക്കിനേര നേരാട്ടിയനു

ଶ୍ରୀ କଟୁଳ୍ଳଙ୍କିଳା କଣୋରମୁକ୍ତତିନଟନୟାଇଲ୍
ପଂଚକାରଙ୍ଗ କଣାକେ-
ତୁମଙ୍କ ଦୁଇଙ୍ଗା; ତୁମଣ୍ଣିତୁ ଚିରକଟିଯୋ-
ତେଣତ୍ର କରିବୁ ଉଠନାହ;
ଶ୍ରୀମଂ, ବିଶ୍ଵାସାତି, ତାହାମ, ଦେମିଵଯାଇଲବା-
ତତଂକର୍ତ୍ତବ ରକତନାହୀ-
ଗୁର୍ବାମଂ ଶ୍ରୀଭିକର୍ଣ୍ଣାଲବମକଳିବନ୍ଦି-
ତତି, ଧୂରେ ନଷ୍ଟତଂଯୀ.

ହାରଂ ବୀପ୍ତିକୁଳଜ୍ଞାତତରିଯମାତ ଛବାଂ,
ମୁତରତାକୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭୂଷଣାରା-
ସାରଂ ତିର୍ତ୍ତିକଲବନ୍ଦିଟିନ ମିଶିକର, ନିରା-
ମଣି ବୀତ୍ତଂ କପୋଳା。
ହାରଂପୋଳେ ବିଭୂତେତାତକଲିବୟାନ୍ତମ-
ଧୂର୍ମଷ୍ଟଙ୍କ ହାତ! ବିଭୂତି-
ସଂମନନ୍ତିର୍ବ ବିଭୂତ୍ୟାଲେବୁକ୍ତିଭକମାତ ଏବରଂ-
ପାଦବ୍ୟାପ୍ତାଲିତରା.

କଣୋ ରଖେଲୋ ମଣିଶ୍ରୀରିଟ ମନମରିଯା-
ମଟିଲେବନତାକେଣ୍ଯା ଚେ-
ଷ୍ଟାନୋକୁ ତତ୍ତ୍ଵମଂତର୍ତ୍ତିକର୍କଣ୍ଠବିଲେଖାନୀ-
ରାଧାଯବଙ୍କ ନୀତି କୋଷକୀ;
ଚେପାନୋମଣୀରେବବକରତିର୍ବ ମଲରାଟିପଣୀଯ-
କାନ୍ତତଙ୍କ ମେତ୍ର ମେଣ୍ଟ-
ଅନୋନ୍ଦାନ୍ତାପ୍ରିତ୍ୟମତର୍ତ୍ତିତତ୍ତ୍ଵକିଳେଣାତବିଯ,
ଶତଶତ ପୁଣିରାତ୍ମା.

“മനം, മഞ്ഞാം. എന്ന് പ്രണായമയുരുമം
ശോളാം സമർക്കനമട്ടിൽ-
പ്രാണം തൊട്ടുള്ള അനാഗ്രഹവിഭവമിലാ-
ങ്ങൾക്കുമന്തൽ പ്രാണനാഡി!
ഇന്നെന്നും ഒന്നെനക്കുറാം മുതമണ്ണയുവതി-
നുള്ള നിന്നന്നുയാതു-
ജീവനം കൈവരട്ടു; തവ വിമലകാം-
വാഴു ശ്രേഷ്ഠിച്ചിട്ടേ!

സ്വാതന്ത്ര്യതൊട്ടുള്ളട? സ്വദയമുയരതമാരീ
നിന്നെൻ്റെ ജീവൻ, കുമതതിൽ
കൈതന്നം വെച്ചു വാനേനം ദിവനിതകളുള്ളീ-
ചുനോരും സന്തതിൽ
ആരക്കാം വിച്ഛ മിന്നാം, കീളികളുള്ളകമം-
നൗന്തനേതാപ്പിലേപ്പു.
ഗീതതൊടെനാത്തു പുത്രന്മന്മണിയുമീളും-
കാറ്റ തെല്ലുറാറിട്ടേ.

ശ്രൂഢംവെണ്ണംനിമീതം. പിലതിവരുരുചേ-
ജുന്നതത്രേ മരിച്ചു-
ബേശം പേരുകം യമംത്തമിതികളുറീയും-
നാക്കമയ്യും തൈക്കം;
ബേശംപാരംബസംരം. സുക്ഷതമെലമെട്ട്-
തരീച്ചവം തത്പച്ചിനം-
ബേശംബേശം. മനസ്സുനിന്നുമതിക്കരയും;
തന്ത്രമേം ഭിന്നഭിന്നം.

ദേവമുന്തള്ളു നാടോ, നരകവുമിവിഭാ-
തസന്നയാണെന്ന വന്നോ-

ലംവഞ്ചു; നാം നയിച്ചും പണയമസ്തനമീ
ജീവിതം സ- ക്രൂരല്ലും;

ജീവൻ മേലിൽ സുഗ്രീഡോ! ജനനമണ്ണയുമെ-
നാകിലിന്നാമൊരേ-
ട്ടവംതാൻ ചേരുമാപ്പുാളുമിത്വരച്ചിഡാ-
നദക്കും ക്രമിക്കാം.

തന്ത്രണ്യത്തള്ളുലോഡോ, തദണമനമീള-
ക്കുന്ന ഗാന്ധങ്ങളോഡോ,

പേരാണംകാൻ തുനിത്തില്ലിവനിലകമലി-
ഞ്ഞുള്ളു നീംയന്നമുലും,

ആരും വാഴ്ത്തില്ല; എന്നാകിലുമൊരു സമയ-
തത്തള്ളത്രപ്രേമസാരം.

പേരം • നിന്നജീവപ്പുത്ര പുതിയ പോ-
ത്തിലെംബന്നായിരിക്കും.

സംരന്ധഗംഡപ്പുകാശപ്പുരിമ പുതിളം •
ദിവ്യരത്നങ്ങളേഡോ-

പുംരംവാരത്തിനള്ളിൽ പരമിതംനിരയും
കന്ദരത്തിൽ കിടപ്പു;

ശേഖരംരണ്യച്ചാൽക്കാറടികളിലിളുകും
തുമണം വ്യത്മമാക്കു-

ന്നോരാപ്പുവെത്രയാഡോ; മവകളിലെംതന്നു-
ളൈംനു കേളിപ്പേട്ടുന്നു.

ക്രിക്കറ്റ് റാന്നി പാതമാവതിയിടെ വിചുല-
സൈമൺസ്വത്തു, ലക്ഷ്മീ-

ഡാക്യൂക്ക്സണയ ഫലപ്രവണത, സരളം-
ദേവിതൻ വാഗ്രാഖാസം,

നീയിത്മം നിന്മലറ്റീയിൽണമഹികളംൽ
ചുണ്ണയായ്യാണിരിയ്ക്കാം;

വായിപ്പാനാവതാണോ എഴയനില വെറു-
മാം സദ്ഗ്രാന്ധിക്ഷണാത്മാൽ?

എതംയംലും കൃതാന്തൻ നിജകംനിനകരം
നിന്നിൽ വെച്ചു; തുഡാര-

ഗ്രീതാവും മന്ത്രജ്ഞമനസ്തിതമണിയമിളം-
ചുണ്ണന്നാത്യായീ;

വീതംയംസം വിലേംബാധതമിഴിയിലെഴും
കാന്തി മദ്ദീ; കുടക്കം

വാതംവേഷംൽ പ്രചാവത്തിരയടിയിലക-
ച്ചുപ്പുട്ട് നീ ചോട്ടിലായീ.

ആക്ഷൂഢേ വിമർശിച്ചരിയവതിനസാ-
ഖ്യങ്ങളാകന്ന നംനാ-
പാകം പരവന ഭീവുപ്രകൃതിയിടെ വികം-
രങ്ങൾ വിശ്രദിതരങ്ങൾ;

‘ലേറകം രംഗം, നരമാർ നട’രിതു വള്ളരെ-
സ്ഥാരമംം തത്പ, മെന്നോ-
പോകട്ടു; മംസമേരേമലകലിത്തുടൽ-
ക്കട്ടിത്തുക്കുഴ്ചാണോ?’

യീരങ്ങീസ്വുസെസന്റൊയിപ്പരട കരവാ-
ഴീ, ശിപന്മള്ള ചെക്കോ-
ലീ രണ്ടിനം നമിക്കാത്തൊരു പാടയ മഹാ-
ഗക്കി മീതേ ജയിപ്പു;
സാരങ്ങൾ! തൽപ്പുയക്കതം നിയമമനസരീ-
ച്ചിന്ന ലോകദാളോരോ
നേരതൊരോവിധത്തിൽ തിരിയുമ്പു; മറു തു-
തീട്ടവാനാവതല്ല.

ലംവണ്ണംകൊണ്ടിണങ്ങം ചുത്രമ, കവിതകൊ-
ണ്ടുള്ള സർക്കീത്തി, വിഭപ്രൽ-
ദംബാവംകൊണ്ടുള്ള മാന്ധംഗമിതി, രണ്ണം ചുതം-
മുലമംം വന്നുതാപം
ഇവണ്ണം വണ്ണനീയം ഗ്രണമവിലമെരരേ-
വംതിലിഡിൽ തട്ടിമട്ടി.
അജീവത്താമംഡമുലപ്പുത്തിയിലെംട്ടവിൽ
ചേന്ന ചേരന്നവല്ലോ.

ബാലാഴിത്രം കരത്താലരിമയെടുത്തലും-
ടീടവേ പാടലഗ്രീ.

ലീലാരംഗം പ്രഭതപ്പുത്തിയട മുള-
സ്സിശ്ശഗണ്യം കണക്കേ
മേലാലെത്തും വിഷത്തിന്റവിപ്പുലതയെ വിഹര-
രിച്ചനോക്കുന്നതിനം.
മേലംതെ നിന്നൊട്ടക്കം പട്ടചുടല പാനീക-
പ്പുവ് ചുംബിച്ചിട്ടിന്നു.

കംമൽപ്പുവെള്ളിലംവിൽക്കളീർമയെംട്ട് കളി-
ചെപ്പട്ട മുട്ടം അസുന-
ക്കുഷമം ചാത്തിസ്സുഗസ്യപ്പുംടി വിതരി വീള-
ഞന മല്ലീമതഘ്രി
അമട്ടമ്പയ്ക്കുണ്ടാക്കരിയുടകല്ലുല-
ഞത്തനാരച്ചുറിര വീഴം
ആമ്പന്തനിന് തുള്ളിയാലേ വിമലമതി വുമാ
തനന എംപ്പും ചെംഴിപ്പു.

നംഡംനതബുഹനിപ്പാവഴിയിലകമറ-
ചുവമോത്തംലുമിനനൻ-
വേദാനതക്കണ്ണവെളിച്ചും വിരഹമധിപ്പിടി-
ചെംന മഞ്ഞനാവൈക്കിൽ
വാഭാത്മം ദണ്ഡംമുന്തും യതികളുടെ വെരം-
കാവിമണ്ണഗ്രസംഗ-
തനീഭാഹംകൊണ്ട നീട്ടും രസനകളെ മറ-
ജ്ഞാനനാരാ മുടിവവശങ്ങൾ?

ചംതിപ്പുത്രപ്രതാഹംകാടിയുടെ ചരടേ!
ഭഞ്ഞിയിക്കാരവത്തും-
പ്പാതിത്രും വന്നുന്നിനെയ്യുംകവതിനിനി-
സുഖ്യമല്ലന്നിരിഞ്ഞു
ചംതിപ്പുട്ടും വേച്ചുഞ്ഞലവലിയിലക-
പ്പുട്ടുംകാലംലയത്തിന്
വംതിക്കൽ പോയി മട്ടിത്താരിരൈയെ വരുമൊരുന്ന്-
ജീവിതം ഭംരഭ്രതം.

നീലക്കംട്ടുടി മഴുന്നിതു മതി; എകാട്ടാം
മിന്നൽ ഓയൻ നാഡി—
ജംലത്തിൽക്കൂട്ടി; ദീർഘശ്രദ്ധനനിളക്കേവ
വ്യംഖ്യവർഷം വരുവാൻ;
പാലങ്ങുംവാണിയംളു! തവ വിരഹവിച്ചാ—
രാംബുധിക്കോളിളക്കം
കംലത്തിനോത്തിരിപ്പു! കണവന്നട കരം—
കെട്ടിതാ ഹാട്ടിയശ്ശു!

പ്രംഭേയക്കുപോലെ പരിമുഖലതപു—
ഒദ്ദന്മാധംവരത്തിൽ—
ക്കാലേ വെയ്ക്കാത, നെനസ്ത്രീകമധ്യരിമയ—
തതൻകളിത്താഴിയാക്കി
മംഭേയം മാതൃമായോരണിയലെംട മുഖം—
വോജത്തിലംതമപ്രസാദം•
മേലേ മേലേ വളർത്തിവോഭവതി ത്രവനരം—
ഗത്തിൽ നന്നായ്ക്കുളം.

തൊങ്ങം നീർക്കെട്ടി മുട്ടനോരു നയനതടം
വിന്തി മദ്ദിക്കുംനി—

പ്രീനോൽക്കുംപാടരീതൻ വിരഹവിയരതാ—
യുസരംഗന്നേളംട
മാനോട്ടുക്കുണ്ണി!, മുള്ളം പാലുമിടക്കലാ—
നംഞ്ഞ മാന്ത്രം. ചവിട്ടി—
തൊനേരേരോ ജീവിതായോധനമററിവുകളേ—
റേറ്റി വാട്ടാംവന്നു.

പ്രംതഃകരാഡഃ വദനോദംതതവ ചരമകാറം—

സ്ത്രിരക്കംഴം പരബ്രഹം പാടിം

ഗീതത്രഞ്ചക്കാണ്ടഃ ദ്വാരാമണാഡി ഏവളിയിലയ—

ചേരാട്ട താരനൊറരയായി

പ്രേതത്രഞ്ചപ്രും പാഥ മുറിരാജാഡാക്കിലെലംളിവ—

റോമനർക്കാരു പുൽക്കം

കൈതപ്പുവെര നോക്കി അരാദേണംപാമസി—

ചീംക്രമേ വാദമില്ല.

വംതവ്യംസംഗമുലം വീറിയടയ പുരാ—

റംവല്ലീകലത്തെ

സ്ത്രീതദ്ദേശം തലേംടിപ്പുംബചരാഴ്തു പാദയോ—

ധാര താനേന നടത്തി

ആരക്കം മാരമാംസ്തു! തവ തന്ത്രവെമാ—

യള്ള വെള്ളീൻ കിടക്കേ

പ്രേതക്കാട്ടിൽ കടത്തും കരവുമധമലാമ—

ഒല്ലംഷയീശനാ മുഖിൽ.

സംന്ദം • സ്ത്രുദഭതോദയകവാിമ പുക—

ഉ ന പക്ഷ' | പ്രജത്തിന്—

ഗാനത്താലോ' ഗവാക്ഷംരാഡി തിനുജാഡിതാൻ—

കൈകളാൽ പുൽക്കയാംലു

തെന്തഞ്ചും വാണിയാളു! മുട്ടരാദയംട സമീ—

ചീച്ച നിന്താംപാതനിദ്ര—

യോളുനം' പരാരില്ല; നിന്തകളുകൾ നിയതിനിനിയോ

ഗത്തിനാൽ മുട്ടിത്തന്ദരാ.

കൂദാശക്കാർ

സകലരും ജനത്തിനുമരാത്രു-
ത്തിക്കു തീരെത്താൽ നിന്മപദ്ധതിജിം

അകമലർക്കൈക്കമാക്കി വരുന്ന റഹ്-
പ്പുകളിവൻ കലിവന്നുവന്നാണീ!

ചുരുക്കിവൻ ഭവസിസ്യവിലംത്തിയം-
തിരയടിപ്പിലംബന്നുവയും വിധേയം
തരമെഴും തവ സത്കൃപ തോണിയം-
സ്വരണാമേ രണ്ടുമുറവിക്കുമേ!

വേമേനാദയിതേ! പല കഷ്ടങ്ങൾ-
വേമണ്ണച്ചായും ഗദതസ്തുരൻ
അവരതം പ്രതിഭാമുതലിനി മേ
കവരവാൻ വരവാനിടയംക്കാലം.

അകമഴിത്തുവന്നാണീ! നീ കൂടാം-
മികവെഴും കടന്നൊടുക്കുക്കും
വികടബുദ്ധി വിളഞ്ഞതാൽ വിസ്തൃതം.
സുകവിയാം, കവിയാമവന്നാരില്ലോ.

ത്രവനവാസിജനം തലയാട്ടിട്ടും
കവനരീതികളും മഹാശ്രപരും!
അവ നമ്മുളാവാനടിക്കവും കാ-
രിവന്നജോ വന്നേജുമ്പാണവളിതേ!

തവ രമേഷവിയാത്രമുംരം-
പ്രവരമേഖരമാനസഹംസിങ്ക!
സ്വവരമേകവതിനിവന്നെപ്പഴം
ശിവരമേ! വരമേനി വണ്ണച്ചുവൻ.

വിള്ളതിവിട്ട് ഭവഞ്ചപദ്മാവക-
ആളുതിയായോ തൃതിയായോ ചതിയററിവൻ.
സപ്തക്രമംപമൊഴിക്കുകിലീശസൽ-
സൃഷ്ടതശമേ! തൃതമേരുമ്പേരു മയം.

വിമലമംമലമാനിനി! ബാലനം
മമ ഹിതം മഹിതനിൽ വിള്ളച്ചുവാൻ
ഈനി ഭവംനി! ഭവാഭിയസിസ്യുതൻ
സുതരണം തരണം തവ നേരക്കകൾ.

മക്കിനീത

(കൊള്ളിപ്പംടി)

1

വൈക്കിളിമകൾ റാരാശങ്കരിചയക്കൂപ്പിച്ചുണ്ടാക്കി
മക്കിനീതയെക്കുട്ടാകാളിയിൽ മഞ്ചലാകര!

സങ്കടമകലുവാൻ സാരമാം സിംഗംഡിഷ്യം

പാകനാശനം പാരം പാഠവനം ഗീതാമൃതം

ധന്തജനോട്ട് പാണ്ട ഭീഷ്മരാതിയതിൽ

നിമ്മലതപ്രഞ്ചനാനാധനമന്ന കേരാപ്പു.

എക്കിലോ പാണ്ട ദിണാം നേട്ടവാൻ ഭരാപ്പണ്ട
മക്കിയെന്നാരാഥ മനോരാജ്യമാന്നംബാധ്യന.

മുഖനാമവൻ പണാം നേട്ടവാൻ പലതരം

പാട്ടചെട്ടുമേംരാത്രം തേടിനാനെന്നാകിലു.

ആഗ്നിച്ചവണ്ണം ധനമാഗമിച്ചില്ലാ; രണ്ട്
കാശിനം തിട്ടക്കമൊയ്ക്കിയ്ക്കുത്തം കടക്കുപ്പട്ടം.

ഔഷധിച്ചതെന്നമാത്രം മെച്ചുമായ് ദാരിനോയ

രാശിതന്ത്രനില പിന്നെ മാറവാനെന്തുതാമോ?

കക്കയും ഘുളിപ്പേരിവെക്കിലും ഭരകോണ്ട

നീല്ലുവാനത്താൽത്തു നീളുവെ തിരഞ്ഞെടുവൻ

വല്ലതും വരക്കെന്ന നീളുന്നയിച്ചുവാസനം.

നല്ലതായുള്ള രണ്ട് കാളിയക്കടം വാങ്ങി.

ദ്രോഷകമംരല്ലും മുണ്ണേദംഷിച്ചു തച്ചകിലും

ശ്രേഷ്ഠിച്ചു ദണ്ഡുകാണ്ട ഭലംഡശറും ദണ്ഡിവെയ്ക്കു.

മോഷ്ടേതാടതിനെള്ളിൽ കാളകരാത്തെയെക്കുട്ടി-
ബോഡാഷിച്ചുവരവരക്ക് തീരിറയേരുന്നു നല്ലി.

ശോഷിച്ചു നാളു രണ്ടും പോഷിച്ചതായിക്കണ്ണ
തോഷിച്ചു തുലോമവൻ ഭാഷിച്ചു പലതരം.
കണ്ണത്തിലെലാങ്ങിനം കൊണ്ടപോയ്ക്കുനം വീണ
കണ്ണത്തിൽ ഒക്കുവെച്ചു കണ്ണിതം കൈവിട്ടുവൻ
പുട്ടുവാൻ മതിന്നിപ്പോരാ കാളകരാ പിടിവിട്ടു
കൂട്ടുകാരനെതാള്ളിക്കാവിച്ചുരുന്നേ വേണ്ടു.

പാപി ചെല്ലുന്ന ദിക്കിലെലാങ്കയും പാതാളമാ-
ണാപത്തായുംഹലാശിച്ചുവെന്നോത്തു മക്കിതാനം.

ഥാർഗണംചെയ്യുകൊണ്ടു പിന്നാലെ പോന്നേംളവ
മാർഗ്ഗമല്ലുത്തിൽ നിന്നു മെംട്ടുകതോടുമട്ടു
കെട്ടിയ ഒക്കും കവിജേതരമട്ടുകതിനേൻ്റെ തോളിൽ
പെട്ടുവാരതും ദേശി മണ്ണിനാരഘേണ്ടുപരന്നു.

പോകന വേഗം കണ്ണു ചാവുമക്കന്നുന്നര-
ചുക്കലപ്പുട്ടു ശുഖവൻ മക്കിയിങ്കിനെ ചെംനുന്നു:-

“ഇപ്പോൾ ശുഖയോടു വെച്ചുരിക്കില്ലോ ധന-
മിപ്പിച്ചവയ്ക്കും വരംനീതപരാധരിനം വേണും;
ആവേംളുമാശിച്ചുതിങ്കന്നപ്പോഴും യതിച്ചുമല്ലോ
ഒരുവകല്പിതാം പോലെമാത്രമേ ഗുണം വരു.

ഇന്നമേ മഹംനത്മമെന്തുയോ വരുത്തി അംഗും;
നന്നായുടുന്നുംപുന്നിനിതേക്കിലും ബലംകു
ജുമും. വലതായ മോരവിപ്പുവത്തിനു
ഖാത്രമായുംവേംചുരു കേരുലം റീഡിവേലം.

കാലഭോഷ്യത്വാലാന്തർ കാഴ്കളുള്ളത്തിന്റെ
 തോള്ളത്ര സകംപയ്ക്ക് തുച്ഛന്ന കാശ്ചും! കാശ്ചും!
 കാകതാലീയംതന്നെ. സംഭവമിതു; ഒദവ-
 യോഗമേ! ഒദവമല്ലാതില്ല പൊതുസ്വം നുനു.
 വല്ല മുക്കിലുമുണ്ട് രാജ്യവാമനനാശം.
 ചെപ്പുന്ന ഒദവത്തിൽക്കലാപ്പൂർണ്ണമെന്നു വേണ്ട.
 ആകയാൽ സ്വാനിക്കവാനാവശ്രൂപ്പുന്നവ-
 നേകമായ്മേയുള്ളൂ, നിർബ്ബുദ്ധം നിരാക്ഷാം.
 വിത്തമാജ്ഞികാമേന്നേരാശയത്തീരത്തുള്ളി
 നിദ്രചെജ്ജന്ന സ്വാം നിഘ്നിശ്വന്നൻ നിരാമയൻ.
 മാമനി ശ്രൂകൻ ചണ്ട വൈദോഹിന്ദനരം വിട്ട
 സാമവാരിയി സ്വത്രാഗിയായത്രുമിനൻ
 മോറകാന്തരം പ്രവേശിക്കവാൻ മതിന്നംപൂർണ്ണ
 നേരങ്ങു പരിഞ്ഞതു സംശയകില്ല എല്ലോ.
 ‘കാമമൊക്കെയുമൊരാം കയ്യലാക്കിനാൻ സച്ച-
 കാമവും സമൂലമായും മരൊരാരംഭംപേക്ഷിച്ചുംനു.
 ഒട്ടോഴിയാതെയുള്ള കാമദാഖ്യല്ലാംകൂടി-
 കീട്ടമെക്കിലുമതിലുതമം പരിത്രംഗം.
 മോഹത്തിന്നവസാനമായമെ കാഴ്കിലപ്പേരും
 ദേഹവും പ്രംബന്നങ്ങളും മത്തുക്കൾ തുച്ഛമുകളും,
 മതി നിന്ന് മരാമോഹം മതി! നീ നിഘ്നിശ്വന്ന-
 ചെയ്യാതിയച്ചാരേ! കരഞ്ഞതാനിതന്നടങ്ങണം.
 നോറിറിക്കുന്ന നിനക്കിങ്ങിനെ റ. ഏപ്പാഴം
 മാറ്റിത്തം പിണകിലും നിഘ്നിശ്വന്ന ലില്ല നീ.

തേടിയാണോക്കം മുതലപ്പുംഭേ നശിക്കിലും
മുഖം! നീ വിടച്ചില്ലെന്നീ ഗാധത്രഞ്ഞായെ സ്വര്യം?

II

അന്വേഷം! മഹാവിജ്ഞാതന്നെ ബാധനത്തും
വഘേൻറിട്ടും നീൻകളിപ്പുംവതന്നെ ഞാൻ.
എന്നാലുമീവിധിം എഴുതണ്ണം ഏഴാദവ-
രഹസ്യ മന്ത്രവാക്ക്. ദാസരാധ്യം മേഘമേം?
പാശാനിങ്ങനോരിലും പാശന വഘേനാരിലും
കാഡില്ല കാമത്തിനരിരുമെങ്ങത്തും.
ആരംഭമാക്കയും ഒക്കവെടിഞ്ഞതിനും
നേരം വിചാരിച്ചുരിഞ്ഞത്, നാജാൻ ഞാൻ.
കാമമേ! നീനാള്ളിൽക്കും കട്ടിയാൽ
കേമമായുംാക്കി വൈച്ഛതത്രേ. ഓധം.
സൗഖ്യിയത്തിലന്തമേരീംകിലും
സുരാധ്യംതക്കാൻ തെരിക്കുന്നതില്ല നീ.
കാമമേ! നീനെന്നുറിക്കരിഞ്ഞെന്നു നീൻറെ
കാമമെന്നതനും ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഞാൻ.
നീനിപ്പുംബാടവാനായിത്തുനീഡെന്നവ-
മെന്നൊന്നുണ്ടും നശിച്ചുപോയീ സഭവാ!
സക്കളുമാംബന്നിൻമുലകെന്നുള്ളതും
വാക്കുംബന്നുംനും ഡിരിഞ്ഞുവരും.
നീനെക്കരിച്ചുനീറുക്കുല്ലുമില്ല മേ;
പാശന നീ വേരറ്റു പോകുമെന്നുന്നതും.
അത്തംഗം തീരെ സ്വാദ്ധ്യംമണ്ണുംടു
വിത്തമുണ്ടായാൽ എടുക്കുന്ന ചിന്തകൾ,

ലഘുനംശത്തിനേക്കണ്ടും മരിക്കയോ-
 സാത്തമം ലഘുമംഡയനമില്ലെനമാം;
 കിട്ടും ധനംകൊണ്ടു തൃപ്പിയോ നംസുഡയോ-
 സൊഞ്ചേ വേണ്ടേനു വൈക്കവൻരും പണി.
 ഗംഗംബുവവപ്പേംലെ വിനതും മധുരകമം-
 സ്നാനിനേ തൃപ്പിയൈക്കുന്നതാണീതും.
 ഇന്നണന്ന് ദിനേനേനേന ത്രജിക്ക നീ;-
 യൈനംതാനിനിമേലെൻ വിലംപം സദാ!
 ഫ്രവർത്തംകൾ ചമച്ചൂരെൻ മേനിയിൽ
 ബാധക്കാതെ നീരംതരം ദ്രാവവോർ
 വിട്ടഹോകക്കു അമേഷ്ടമിനേന്നതും.
 സ്റ്റേഷ്ടും സുവംപുണ്ടു നിന്നംലഭും ഹിതും.
 കാകവും ലേംഭവും വീണ്ടും തുടന്റും വ-
 നംമയം നല്ലനതിപ്പുമില്ലെന്നും.
 എന്നാലീനിക്കംമമംകവേ കൈവിട്ടും;
 വന്നതു വന്നു; തുംനു സത്രും ശ്രദ്ധിക്കവൻഡും.
 ഉള്ളിലും മെരുപ്പിലും ഭ്രതദൈഖ്യപ്പാലി-
 മിള്ളതാജ്ഞാണ്ടുകകാണ്ടുള്ളറരും സ്വബിനയ
 യോഗത്തിലും, സത്പരമല്ലും ശ്രൂതത്തിലും,
 ത്രംഗപ്പുപ്പും മനസ്സുംനു മാന്ത്രാവിലും,
 ക്ഷേപിച്ചനിത്തി, അതികള്ളും കൂത്താട്ടനു
 സല്ലുമാനംല്ലോ സ്വാദിപ്പുനന്നമയൻ.
 എന്ന നീ വീണ്ടും എപ്പേക്കത്താല്ലു ഭഃവാത്തി-
 ലെന്നാലീനിഗ്രതി നാരാജാനില്ലെനു.

ഹാ! മഹംതുപ്പുയും ശ്രോകഗ്രമങ്ങളും
 കാമമേ! നിന്തുലമ്പ്പേം ജന്മപ്പുത്തം.
 ഉണ്ടായ വിഞ്ഞമൊട്ടണിയാലുംതന്ത്ര
 വിഞ്ഞപ്പേരുമനുമേൽ ഭവാസില്ലെന്നീൻ..
 ചംച്ചയും ചേച്ചയും ദാരമുള്ളംർകളും
 തീച്ചയായേരുപുഴിക്കുമേ നിസ്പന്നെ.
 ആയിരം പാടണ്ണത്തീടുന്ന നിദ്ധ്യാൽ
 സ്ഥാനയിയാം ദോഷം ധനത്തിലുണ്ടാൽക്കടം.
 ചെറുഡണ്ട പാത്രാൽ സ്വാമൈനിരിക്കില്ലും
 പാരുന്ന ചോന്താം ദോശക്കുടിയിൽ.
 ഉള്ളിൽ തട്ടിപ്പുറിച്ച തായാടവാൻ
 കള്ളർ വന്നാശ്രം കമ്മ കഴിച്ചീടിലാം;
 അല്ലെങ്കിലെന്നു ഗവീഡ ചെയ്യുന്നും;-
 വല്ലംതു ഭഃവാം വള്ളത്തു ദണ്ഡിയ്ക്കിലാം.
 അത്മമേംതേതുമുകന്തമമംബന്നുള്ള
 തതപം ധരിച്ചു പരിചയംകൊണ്ടു തോന്ത്.
 ആലുംബമരവെന്നു നോക്കി നീ ചേരുന്ന
 ബാലകൻ എന്നീ മഹാലോലനാം കാമമേ!
 ഒരു സ്വലഭമാബന്നത്ര ഭർപ്പുഡും
 സ്വന്തം! നീചിന്തിപ്പുതിപ്പു തെല്ലുക്കില്ലും.
 ഇന്ധനം നല്ലിയാൽ പിന്നൊയും കരുതുന്നീ-
 തസ്വനാം നീ യശീചോലനാപ്പുംനാം.
 പാഠരംഭത്താം നിരപ്പും തെരുക്കുമാം-
 ദണ്ഡത്തുക്കിലും നീ വലക്കുന്നിതെന്നും,

ഇപ്പോൾ കടന്നനീലേല്ലും പ്രയാസമാ-
 ണല്ലോ ധനം പോയി നിശ്ചില്ലനാണ് തെന്ന്.
 എറരും സുവം ചുണ്ടുളിച്ചു കാമങ്ങളെ-
 തെതരിന്ന നീക്കിസ്തുരിക്കാതെ നിത്യവും
 അദ്യപഠനങ്ങൾക്കും ഹിക്കാം കയ്യത്തുള്ള
 ബ്യഖിയേഭ്യാധിപ്പതില്ല എന്ന് കേവലം.
 സ്വന്തു പോയുത്തീരെ പ്രതാരിനനായ എന്ന്
 ചിത്രപ്രസാദം കിട്ടപ്പു ദത്തജ്ഞരാൻ.
 മരവും മനസ്സിനെററേ ഓഷ്ഠ ദനാക്കാതെ ഏക-
 വിട്ടുകളഞ്ഞു എന്ന് നിന്നനെയൻ കാമരേ!
 നിാജുനനാരടാത്തിനിപ്പാക്കില്ല കാമരേ!
 വയ്യു റമീക്കവും നഞ്ഞാ നഞ്ഞിൽ ഭയം.
 ഭാസനെപ്പുംലെ, ശകാരം പൊരുഷവംൻ;
 ഹിംസയേറീടിലും ചെയ്യില്ല റിംസ തോൻ;
 അപ്പിയും കേട്ടാൽ പ്രിയും കാറിച്ചീടുവും;
 വിപ്പിയും ചെയ്യില്ല വിഡി റജിന്റാടുനേ.
 ഇളിയഗ്രംമൊത്തക്കിടച്ചുലാവിനു-
 യന്നന കിട്ടുന്നതനന്നഴിക്കുവും;
 സത്യം, ക്ഷമം, ദമം, ശാത്രി, നിർഭ്രഹിതം,
 തൃഷ്ണിയും, നിർവ്വതി, ത്രാംകനവയും,
 എന്നീതുണ്ടെല്ലെങ്കണ്ണുംഒടിരിക്കുന്ന
 യന്നനായുംപഠം. തുതാത്മനായതു തെന്ന്.
 എന്നംലിനിക്കാമലോഭക്കാഹങ്ങളു-
 മെന്ന രൂജിക്കെട്ടു കംപ്പിണ്ണുംബാധും.

ശ്ലോഭവും മോറവും കൈവിട്ടിരിപ്പു എാൻ
ബ്ലാദവഗയനായും മാഴോകിടാതാമവാൻ.
കാമത്തിഡലതോന്ന് കൈവെടിയുന്നവോ
നാ, മതേപ്പും സൈശവ്യാസ്തത്തിക്കു രഹതുവാം.
കംമാൻവക്തന് സുവികരയില്ലാള്ളുമേ;
കാമാനണാസ്യമായുള്ള മനസ്സിനെ
സാമത്മ്യാഷ്ടക്രമാതുക്കോനിത്തുന്നവൻ
കാമപാദം ഓർമ്മവള്ളാം ത്രജിച്ചുവൻ;
അനീമത്പ്രതിപ്പാതരവിയംസ്ഥിരേവാൻ
ബ്രഹ്മത്തിഖാണ്ട എാൻ, വേന്തുക്കു ശീതമായും.
നിങ്ങലമായ കയത്തിൽ മുഞ്ഞം വിധം
കുന്ന തണ്ണിന്തു, എാനേന്നു വെരുത്തു എാൻ
വന്ന സുഖം ദാരാനുദാരം ദാരം.
ശ്ലോകത്തിലുള്ള വൻകാമസൈശവ്യും ദിവ്യം-
ശ്ലോകംഗനാലാംഗനാദിസൈശവ്യാദാളും
മോഹം നശിക്കൊണ്ടണ്ടം സുഖാത്തിനെൻ്റെ
ധ്യാധിഷംഗത്തിനു മൊത്തതല്ലും ദിധം,
തന്നോട്ടുടിയേശാമതാം കാമത്തു
വെന്ന എാൻ വല്ലാത്ത വെവരിയേപ്പുംലേതാൻ
നിർബാധനായും ഒപ്പേരുള്ളുസമാനനായും
സൽബ്രഹമപത്തനത്തിക്കു സുവികരവൻ.

നാഗാനന്ദം

‘യുംനീകരെയൗ കളവാലവരച്ച സപ്താമ്പത്തിൽ
മാനിച്ച ക്ലാകളുടെ വാസിപ്പുതും നീ’

വാനിൽ ചെട്ടം തങ്ങാമിരേറിൽ ചൊപ്പിയാലും
മെന്തിപ്രമാണ്ഠാര ജിനൻ ശ്രദ്ധമേകണം മേ.

ഉണ്ടീചുപരീജനകനന്ന ജഗത്തിതിൽ പോർ-
കൊണ്ടീടുഴിയരേകാനു ഹിമാലയാല്പും;
പണ്ണീയതിനേൻ്റെ മകളിൽ പെരികേ പ്രസിദ്ധി-
പൂണ്ടീടുമന്നുരഹണം നിവസിച്ചിരുന്നു.

വിഭ്രാദിസത്തലാമെഴും സുരസന്ത്യയരത്തിൽ
വിഭ്രാധരാപ്പരുത്തമാതിരി ഭേദമന്ത്രു;
ശ്രീമുലമായവരിലും പ്രളവായി വാണാൻ
ജീഴുതകേതുവിതി നംമെഴുനൊരേകൻ.

പുമാതിനുള്ള പുതുമാതിരി നട്ടംഗ-
മാമായവനേൻ്റെ നിലയത്തിനകത്തുനേനു
സീമംവിരീനമക്കിമംവിയലുന്നതശക-
മാമന്ത്രകല്പകമരം നിലനിന്നിരുന്നു.

വല്ലാതു മോടിയെഴുമായതീനേംചു പത്ര-
നില്ലാതെനാരിപ്രളവോരിക്കലിരുന്നകേരോന്ന്:-
‘എല്ലാം തങ്ങന്തിന ശക്തി പെത്തതിട്ടം നീ
ചൊല്ലുംഭുമേകസുതന്തരരികേ’നിവണ്ണം.

വിദ്യാധരപുന്നട ദീനവച്ചസ്തു കേട്ട്
എല്ലംതിരേകളുണ്മാകിന കല്പവുക്കൾ
‘വിദ്യാധരൻ തനയനാന്തിട്ട’മെന്ന തന്റെ
എല്ലംതു കൊഞ്ഞുകമിയും വരം കൊടുത്തു.

ജീമുതകേതുവയ്ക്കു കുട്ടി മനം കൂളത്തു
വാമാസമേതമതിയായി രമിച്ചു വാണാൻ;
ശുഖിമംനിവന്നു വധുതന്നുരാഞ്ചുഡിയി, നു
ജീമുതവാഹനനിശംകരനന്നു ചെയ്തു.

അങ്ങൾ ചീറ്റുമതികേമളളനക്കമാരൻ
സ്വന്തം സ്വന്താവിഭാവിച്ചുമെന്തു വളരുമേശേഷ
ഗസ്യവും ഹയവും പാതിയായശേഷ-
മനർമ്മംരഹസ്യി താതനോടുതിയിത്തോ:-

“ഈക്കണ്ണടിന്ന തന തെംട പാദത്മജംത-
മെക്കാവും ഭവക്കലവിലെത്തിരമംലയല്ലോ;
ചൊരക്കാംളുമെൻജനകി ലക്ഷ്മിയുമേരുന്നും-
നില്ലുന്നതല്ല നരരിൽ പുത്രസ്യപേഠലെ.

ഈനംകയംലബിവിടെയുള്ളംത കല്പവുക്കൾ
തന്നാലുമാളു ജനത്തും പകാരമേകാൻ;
നന്നായതിന്നു വല്ലതാം മഹിമംവുകുംണ്ണ
കന്നാക്കയോക്കിലെരിപ്പതയാന്തിട്ടേ”

എന്നിതുമക്കും എന്നും ചെംപ്പുഡിയന്ത്വാംബാം-
എന്നിതുമേംബക്കവന്തരങ്ങവോടുരപ്പുംണ്ണം:

‘ഇന്നിരുട്ടോ സദയമെന്റെയോക്കുകൊം ഗാർ-
ടിനിജിജംഗതവിലമന്ത്രണിത്വമാണു’

മഹാരവുക്കുമത്ര കേളു സവണ്ണവഹ്യ-
മൊന്നായി മുസലകിലും നിരയേക്കഴിപ്പാൻ;
അനുഭവമായതിൽപ്പാലത എണ്ണ ബുദ്ധ-
ജീമുതവാഹനന്തീവ യശസ്സ ചൊന്തി.

ശക്കാലമിന്നുതുവിന്നും നല്ല വുത്തി-
ചയംകാത്ത മിത്രഗണാമേരംമസ്തയേധാടം
ഉൾക്കാവിലേരെ മദമൊത്തു കടനാ തമ്മിൽ
വക്കാണാമേണ്ണുവതിനൊക്കെയോദ്ദേശിനിന്നാം.

വട്ടങ്ങളുംകയുമരിഞ്ഞു ചിതാവിനോടു
ചട്ടററിട്ടു സുക്തിരത്നമവൻ പരഞ്ഞതാൻ:-
“പിട്ടലു! ഹേ! ജനക! നമ്മുടെ മെന്തിതന്നെ
കെട്ടുപോം. സലിലബുദ്ധമുദമന്നുപോലെ.

കത്തുന ദീപനിര കാരറിനകത്തുപെട്ടു-
ലെത്തുന്നതേരുംശ, ഭത്തിയതിക്കലെത്തു.
പഠ്ഠന്ത്കിലിൽക്കിനെയിരിപ്പും ഭത്തിക്കിട്ടും.
നോത്തംഞ്ഞ യുദ്ധമെവനേണ്ണുമവൻ സുനിന്ത്രാൻ.

അക്കാ നമ്മക രണ്ടാമിനു വെട്ടിഞ്ഞു രംജ്യും
പോകാനരഞ്ഞിണമതേ ശരിയായിരിക്കും.”

ഗുരീകാളിട്ടും മകനരച്ചു കേളു താതൻ
സ്വീകാര്യോഗ്രംമിതി സമ്മതി സമ്മതിച്ചു.

ആമതുംവിരയാട്ടമസ്തയത്ര തന്നിൽ
അപ്രഭാതിരേകമിയലുന്നാൽ താതനോട്ട്
ജീഴുതവംഹനനടൻ മലയാറ്റിതന്നീർ-
യാമ്പുലാദശമതിലേപക്ക നടവാചെന്നാൻ.

ആമന്നുചൗഡാതാരത്തണാലേവരയുള്ളിലു-
രാമംമലപ്പൂട്ടിയിലായവനെത്തി വേഗം
സംമംനങ്കാട്ടി വിളയാട്ടരെമരാനുമത്തിൽ
എപ്രമാണ്ഡുംസ്വന്ധകപ്പിത്രക്കൈളംകണ്ഠത്ര പാംത്ര.

സ്വഖംംശമായിട്ടുമിവൻ
സിംഘംയിം ചുത്രനായി മേവീട്ട്.
മിത്രംവസ്യവെംട സബ്ബു
തരുംയിവസിച്ചിട്ടുംവിഡിയം ചെയ്ത്.

അവന്നെ സേംഡരിയാകം
ഭവനമനോജ്ഞനാംഗിതനന്നായാരനാളിൽ
ശ്രവന്നു കണ്ണഃ ഓറിനീ-
ചവരിൽ മ്രോമം കുട്ടമണ വദ്ദിച്ചു.

കന്നാംസദ്ധം കഴിഞ്ഞു

രണ്ടാംസർജ്ജം

സസ്വമവവരിവണ്ണം വംശിച്ചുപോരു മിത്രം-
വസു സബിയൊട്ടരഹ്യനേകദാ ഘേതുവെന്നേ;

“ക്ഷുമശരനോടൊക്കെ നിജേങ്കോ മൽസസ്വാവിൻ
ക്ഷുമസമക്രതത്തസ്പീകരിക്കേണ” മെന്നായേ.

അരമവന്നു വാക്കും കേട്ട തോഷിച്ചു വിഭ്രാ-
ധരംതിയതിനായിസ്ഥമതിച്ചോക്കുംഷാശം.

“വരസാമിണിമേലേ! സൃഷ്ടജമത്തിലിന്നാം
പരമേഖലവക്” യെന്നാം സിഖനോടോത്തു ചൊന്നാൻ

പ്രതിവചനമിവണ്ണം. കേട്ടുന്ന സിഖമംലം.
പതി എഴുമതിയോട്ടു. താതനേന്നോടൊതിയെല്ലും.
പത്രങ്ങളെയോലും. സപ്പസ്പസാവിന്നു വേളി-
പ്രതുമയതിന്തുവേണ്ടും വച്ചമെല്ലാമൊക്കെ.

ഉടനോട്ടുമുകൊലത്തിക്കലത്തക്കുമാം.
പടപോതതിന്. വണ്ണം ചേന്ന കന്ധാഗ്രഹിണി.
തകവുംതലവമെന്നേ തത്ര വിഭ്രാധരമം-
ക്കുടയവനവനം. സമ്മുഖികനായും. സപീകരിച്ചുംനു.

മലയജതകതന്നിൽ പരരിച്ചു. ഇല്ലപോലെ,
കലകളുടെയയീശന്നതന്നിലെജേംസ്റ്റുഡിലുപോലെ,

ഇലക്കിലമലതനപ്പീമെശലിമാണിക്കുമാക്കം

മലയവതി വിള്ളൈ യോഗ്യം ഭർത്തൃതപലംഭാൻ.

അമര തങ്ങാഡോവം തത്തുമാ രണ്ടുപേരും

മദനകലകളോരംന്നല്ലുസിച്ചു വാണാർ,

ക്ഷതുചെംഞ്ചതൊക്കന്നളിൽ സ്വരംഭനോത്തും വേലം-
കതുകമെംട്ട് രക്തിച്ചുംന് തത്തു ഗസ്യമുംരാജൻ.

ക്രമവരിയേരും കേരളത്തു കൈകകാണ്ടു സിസ്യ

ക്രായിലമിതമേംഡേത്തംട്ട് ലാത്തുന്നനേര.

ധൂരാമവശ്യാക്കം തന്നെ മാതാവിനോടെം-

ക്രക്കാരു പുത്രപ്പവരേണ്ടുന് കേരാ നീല്ലുന്നകണ്ട.

കലയുടെയടയാളം പട്ടകെട്ടില്ലും സിൽ

ഗിലയുടെ മുകളിൽത്താൻ നീല്ലുമാമത്തുംനോടായ

അലമമലമനസ്സായുള്ള വിദ്യാധരേന്നുന്

നല്ലമംഡലിലുത്തു. മേരു ചോദിച്ചുകൊണ്ടാൻ.

അലിവെടവനരയ്ക്കും വാക്കു കേട്ടിട്ടുനാഗാ-

വലിയിലോകവനംയീഴുനോരംപ്പുംവാച്ചുഖന്

ക്ലീതവിനതിയംയിഴ്ചുംവകുംജായമുലാം

വലിയോരംലടക്കിഞ്ചുംവാനായും തുടന്നു:-

“വരുളാധമിന്തത്തിക്കേരാക്കു നീയിനു വിള്ളു-
ധമരണിക്കാനിമെന്നലേ! മഹത! മഴ്ചുംവബ്ബീജം,

വിന്തചുഡനാകും കാഴ്ക്കു നാങ്കു കട്ടു-
വിന്തകളിൽ നാളും താമരഞ്ചു രണ്ടാദി.

കൈപ്പിനമവർ തമ്മിൽ എസ്റ്ററണല്ലുംഗേരാഡ്സ്-
നിരയതു ചൊരിയുന്നോള്ളിത്തരം വാദമാഥായും:-
'വരകരഹയജാലം ശ്രൂമരമഭനകയം, മ-
രറംങ്ങവള്ളു വെള്ളത്തുംളിാനാകു' എന്നരേഖാത്തി.

ഇതിനു പണ്യമായി തേരാല്ലെല്ലാ ദാസിയാക്കാ-
മിതി ചിത്തമൊട്ട് തമ്മിൽ തീച്ചുയായും തീച്ചുയാക്കി.
ചതിവഴികളുടുത്തക്കാടു പിന്നെജ്ഞയിച്ചു-
ഉതികടിലകളല്ലാതാദവാൻ നാരീമരിൽ?

ഗരുഡമത്രക്കട്ടിട്ടമരയ്ക്കാസിയാക്കാം-
തെങ്ങവിയഴിടനേകാൻ കട്ടേന്നാടിരുന്നാൻ;
പുരുഷമെമാട്ടമപ്പോൾ കട്ടവിനു നൗന്നമാ-
രുങ്ങ ഗീരമവനേന്നാത്തരം ചൊല്ലിവിട്ടു.

'വിതക്രയ ഭോൾഭാൻ ദിവവെദ്ദേഹയരാനി-
ച്ചുന്തമരയംട്ട് കടലുത്തീട്ടുന്ന ദാരാംട്ടിയിൽ ദേംഡു
ഗരുഡാ സ്ഥരൈച്ചത്തിട്ടിങ്കു വണ്ണകിയെന്നാൽ
തകമരിയുക ദാസേജ്യാശ്ചതയംമമരയ ദത്ത'

അവരുടെ വചനത്തുക്കുട്ട പാലാംഗിയിൽ ചേ-
ന്നവന്മുതിരവേണ്ടിനാട്ടിനാൻ ചെറുക്കണ്ണത്തു;

അവനിഹാരിയമപ്പോൾ പ്രീതനായും നംഗളക്കരൈ-
പ്രവസം വരകായിട്ടായവനേക്കീ വേഗാൽ.

അലമമരരാഞ്ചാത പ്ലാറ്റ്‌ചീസ്സ്‌വക്കംഗം
തലയിലവനെന്തത്തിട്ടുത്തി നാശാന്തികത്തിൽ;
കലശമുത്തുബ്ലീം തന്നിടാമമ്മയേതു-
നഘസത കളക്കാംഡയും സപ്പ്രവർദ്ധത്താഭാതൈ.

ശരീ, മതിയിൽ മംഥാവെൻ ചൊല്ലീടു സപ്പ്-
പ്പരിഷയമുത്തുണ്ണാൻ ചാഞ്ചലചെല്ലുന്നേനരു.
സുരചതിയമുത്തത്തിൻ കുംഭവും, വൈനതേയൻ
വിരവോടു ജനയിത്രീരതാവും കൊണ്ടുപോയൈ.

രഒന വലീയ മോഹം പുണ്ടു നാഗങ്ങളുംം
കണങ്ങലധിതനിൽ തംഖ മുദ്ദിക്കളിച്ചു;
സുധയതു വഗരാജൻ വെച്ചു ദംസ്യരത്നത-
ബ്രത! രസന മരിപ്പുണ്ണ നക്കിനാനൊടുന്നേനരു.

ഡക്കിതിയമുത്തുണ്ണാതുള്ള സപ്പംളിയേരു.
മടിയതു വഗരാജൻ വിടു തിന്മാൻ തുടർന്നു;
വടവിവിനെന്തതുകാലം നംഗമംലംഗവത്തംകു
ജടിലതരമതായിത്തീന്ന് ചാംതാളിലേംകും.

ഇത്രുതഃപരിഷ്ഠത്താടക്കാഗവരൻ
 ചെള്ളും കട്ടംകയ്യിനാ-
 വത്രുന്തം പരിത്തംമംസം പാലരും
 പിന്തിച്ചുടൻ വാസുകി
 ‘നിത്യനാഥനിഥിവൻ നിനക്കു വാഗമേ!
 നാഗത്തയോദ്ധാനാശംനാംൻ
 സത്രുന്തനൈയിനിബോദ്ധവാനിവിശ വ-
 നീഡേണ്ട’യെനോംതിനാൻ.
 രണ്ടാംസ്ഥ്രും കഴിഞ്ഞു.

മുന്നാംസർപ്പം

എന്ന വംശകീ പരശ്രാ വംശക കേ-
ട്ടം മുളി ഗദയൻ തിരിച്ചുതെ;
അന്നതെട്ടുംരഹിയെളിനേ ദിന
തിനു കൊംഡാവതിനരച്ച മണ്ണേ.

ഈതരം മണിഗണങ്ങളെത്തരുയും
ചത്തതിനോരവസന്നമില്ലഹോ!
അത്തരത്തിലിവനിനു ചംക്രമം-
നത്തമോത്തമവരേണ്ടു! വന്നവൻ.

എക്ലബരാലുപ്രിയകിരിയ്യുകംരണം
സക്കടം കലാമക്കയാണിവരാ;
ശകവിട്ട നിലയേറീ നില്പവൻ
ശംഖചൂധനിവരൈന തേരണം”

താൽപര്യന്തവച്ചു കേട്ട ജീ-
മുതവാഹനനരച്ച ദിവിയംയാം:-
“എന്തു പറപ്പി രൂപനംഞ്ഞവൻ പ്രജം-
സംതീയംയാം സപ്തന രക്ഷചെച്ചുവേംന്നും

വംശകീ, പ്രജകളെക്കെട്ടത്തു താൻ
മാം സുഖിച്ച മരവുന്നവേം സദേ!

ആസുരരിമദ്ദതാർക്കഷ്ണം നട-
നാശുരങ്ഗിയ തുടക്കാഡിയോ പരം?

നാശമുള്ളിൽ ശമീരമാത്രമ-
ക്ഷേഖമിന്ന പരിരക്ഷ ചെഞ്ഞവാൻ
ആശയോട് പരഹാനി ചെഞ്ഞവോൻ
മോഗമില്ലതിനു കീഴ്വ തല്ലുമെ.

ആകയാൽ ഗദയഉക്ഷണത്തിനായു
പാകയെക്കില്ലിവനായിടംമെടോ;
ശ്രാകമരം നിജമാത്രയുക്തനായു
പോക നിന്നെട പുരത്തിലേക്കു നീ’

ഈവചുഡിയനിശ്ച കേട്ടുഡ്യുഡ്യുനായു
ശകയററാവനെനംചുരച്ചുതേ:-
“വകനായിട്ടുമിവനു വേണ്ടി നീ
തക്കമാത്ത തനവെ ത്രജിക്കയോ?”

ആരവോ! മനീ കളിഞ്ഞതിട്ടുനു നീ-
സ്ഥാരകംചുമതു കാര്യിലാക്കുവാൻ?
പാരമെന്നെട കലത്തിനിങ്ങ ഭ-
ദ്ധേശരഹം വകവതിനായക്കമോ?”

എന്നിവണ്ണനുരചെയ്തു വേഗിയായു
വനിട്ടം ഗദയനെന്നമൊത്തവാൻ
ഈണ്ണമംബുനിയിതീരവത്തിനോ-
ക്കണ്ണംശവനിലയംഗമിച്ചതേ.

സംശയ പേരെയൊരളവാം ഒഴുത്തു വി-
ച്ചാധരേപ്പുസ്തനേരെ മത്തെന്നും
സ്വാല്ലതെച്ചു ലഭ്യ ചൊല്ലിവിട്ട് താൻ
മാലവേ വധക്ക്ഷത്തിലേറിനാൻ.

മംമലപ്രകരവും മറിച്ചിടാൻ
കേമനെന്നുന്നിലയേംചുട്ടുവേ
ആമിനിട്ടു ലഭവിട്ടതിലെങ്കയോ.
ബീമമാക്കമെങ്ക കഠരടിച്ചുതേ.

അപ്പുമരൻ വധശ്ശിലംസ്ഥനായപോ-
തെസ്പുമതലാതിയായും ഭവിഷ്യംയാൽ
കൈപ്പുവിട്ട് മരയിട്ട് കഷ്ടമ-
നാഞ്ഞിയിൽ തനകളണ്ണം വീണ്റുപോയോ!

നീക്കതന്നടയ രാശി രത്നമം-
ധേനുക കണ്ണിനു മിച്ചിച്ചു നിശ്ചയം
ധീരയീരനവനിൽ പോട്ടു കൂടാം-
സംരമ്മു ബാ! നോക്കിനിന്നാരു.

ആ യമപ്രിയസദേഹം രീതുമും
മായമരി ചൂഡി ചെത്തുകൊണ്ടു എ
ദേഹം ദാശ മരിച്ചു വെന്നൊരം-
ഹായയപ്പുംവിടപ്പുരനിതേ.

എത്തുവാനീയു വരുന്നതെന്നു വൻ-
ജീതുവർഖമക്കാരിലേംക്കുവേ

ചീളുകളുതയെട്ട് • ട്രജംഗമ •
ഹള്ളകരണ്ണ വഗരംട്ടുമെത്തിനാൻ.

ചാരവം • ചീറകടിച്ചു ഭരിയിൽ
ചേരമാസകലങ്ങ • നട്ടപ്പവേ
വാതവേഗമെന്തയിപ്പാതിച്ചു ജീ-
ഴിതവംവിനന്നെന്നുഹരിച്ചുതെ.

ബോധിസത്പകലയെന്നുമെന്നുമെ
ബോധിയിയംതവെന്നുകൊംവഗ്രാഫരന്
എന്നു ധരംഗുമതിലംഗ്രൂ കൈഞ്ഞുപോയ
വാധവിട്ടു പ്രഖ്യാതമംകവാൻ.

പോയതംയെങ്കിൽ മാർഗ്ഗത്തിലംഗവന്നു ശീലംഭന്നി
കൊയരക്തതെത്തംട്ട് • കൂടി മംഗലമന്നു പത്രിച്ചുപോയ.

പിന്നീട് പക്ഷീഗ്രപരന്മുമരനെ-
തതിന്നീടുവാൻ • നിഭേദം തുന്നിഞ്ഞ;
വുപരംകമംരതുപോതു ചെയ്തു
മരംരവുപുതുച്ചുവാഷം.

നാല്പത്തിനംബ

—എ—

അതിനുശേഷമന്നാഗം
നതിചെയ്യു ക്രോഡാനെ.
അതിഭേദവരത്തംടാത്തപ്പി—
പതിപ്പംപുതിലെത്തിനംബ.

കണ്ട് വല്ലുക്കല്ലു രക്തം—
കൈണ്ട് ക്ഷുദ്രം നന്നത്തംയാം;
പണ്ട് കംണംക്കു വൈവർണ്ണ—
മംണ്ട് സംധ്യാവേ തദം.

അങ്ങും! നൃക്ക വേണ്ടീട്ടി—
ക്കാങ്ങും! ഹാ! ചെയ്തു മഹംനാ!—
വങ്ങുംതുവാനിനിത്തംക്കു—
നങ്ങും! പോകുന്നതെങ്ങുവാംനാ!

എതംയംലും ദിനവീര—
അറിതംവുമവനെ ക്ഷാംഗം
പ്രതംധീശന നല്ലംതെതം—
ഓതംനാം വീണാട്ടുക്കവൻ.

എന്നാംയുരച്ചിട്ടിന്നംഗം
നന്നാംയാംതനാിന്നാംയാംരയ

കനംയനഗമിച്ചാണു
ചെന്നാൻ തൽപ്പര്യതോടും.

പറരു താൻ തിനാവെന്നലും
യീരൻ ജീമുതവാഹനനൻ
സെപ്പരു തേംഷിപ്പുതോള്ളുള്ളിൽ
സെപ്പരുവിട്ടു വന്നെന്നും.

“വീരാശ്രസരനിക്കെട്ടി—
യംരംണിനെന്നെൻ്റെ ദൈവമേ!
ധംരംളും നാൻ ഭജിച്ചിട്ടും
നേരായ” തേംഷിപ്പുതെന്തിവൻ്തു്”

എന്നും നീനെച്ചു വെവർണ്ണും
പിന്നെന്നാൽ മുഖത്താട്ടും
നീനെള്ളു താർക്കഷ്യംനാടോതി—
യെന്നും ജീമുതവാഹനനൻഃ—

“കഴിത്തില്ലെൻ്റെ മേൽ ചേംര
കഴിത്തിട്ടില്ലിംച്ചിയും;
വഴിത്തീടുന്ന മെ തോവാ—
മൊഴിത്തിനേം തിനേടോം”

ശീത കേട്ടയിക്കാഞ്ഞും
ചെരുമപ്പുക്കിനംയകൻ

“എത്രേഹംതയീരി! പാംപബല്ലം-
താരനീ” യെന്നെചാല്ലിനാൻ.

“പാംപം എന്നറിത്താലും
നിവംട്ടി വിടോലം ഭവാൻ
വാദം മുഖംമെന്നാലു്”-
നാഡംകള്ക്കിയോതിനാൻ.

അരങ്ങരം ശംഖചുഡാഖ്യം
വണ്ണരെല്ലുവത്തിയായും
“നിന്നാഗമവന്നല്ലെന്ന-
തിനാ” മെന്നായും ചൊല്ലിനാൻ.

ഉള്ളനം പക്ഷിരംട്ടേപുംബാ
കുള്ളമെന്നുവന്നിതേ
മട്ടിത്തൻ വാഴിയെന്നാശ്ശു
പെംട്ടി വിശ്രാധരേന്നം.

ജീമുതവംഹിന്നപ്രേമ-
ആമുലം സിഖനങ്ങിനി
അതു മുത്തു പേരേരാകെന്തതേപും-
ഇംമുലം തന്ത്ര ചെന്നിതേ.

അവരെല്ലംവരും ശ്രീ-
ധ്യവനക്കണ്ണനേരുമേ

ശീവരംഗാ കട്ടംളിഃവ-
രവമങ്ങ തുടങ്ങിനാർ.

“ഹാ! ഹാ! പ്രിയ! മഹംഭാഗ!
ഹാ! ഹാ! ജീഴിതവംഗന!
ഹാ! ഹാ! പരോപകാരംത്മം
നീ ഹംഗന്ത! മരിച്ചിതോ!

വിനതംസ്ത! നിഞ്ഞുഹു
നിനധ്യംതിരു ചെയ്തും?
ഇനിയൈങ്ങിനെ കണ്ണനു
തനിയൈത്തന്നുവാംബുജം”

കെട്ടിത്തരം വിലറ്റത്തര
ഞെട്ടിത്താൻ പക്ഷിനംധകൾ
കട്ടിയായടികൊണ്ടിള്ളു
പട്ടിപ്പോം പല്ലിളിച്ചുപാഠയം.

ഒന്നവീരനിവൻതനെ
ഞംനമേരു തിന്നുപോംയിതോ!
ഹാ! നമക്കിത്തരം വല്ലോ-
ആനമങ്ങിനെ വന്നതും?

ശ്രീയിവൻ വേഖനാംകിലുന്നിപ്പവേശം
മതീയിവന്മരത്തുംപുംബും ചന്ദ്രപലംകിം;
ഇതിവഗപതി ചിന്തിച്ചീടമന്ത്രം തേര-
ത്തെനിവിവശതയെന്നു വിട്ടിത്തക്കട്ടി ജീവൻ.

അരമുംസർദ്ദിം

പ്രേതാധിനാമണ്ഠൽ പുരത്തിലേക്കായ്
ശ്രീതാവുമകളട്ടി ഗമിച്ചേന്നു.
സ്വീതാതിശ്രോകത്താടവരുൾ താത-
മംതംകളെങ്ങും വിലപിച്ചവീണ.

വജ്രാത്ത ഭഃവത്തംട്ട തന്ത്രലക്ഷ
തല്ലം പുരപ്പേട്ടിരു ശംഖചൂഡിന്;
ചൊല്ലാമവൻ തന്ത്രവമനാ കണ്ണാൽ
കല്ലംകീലും കൂടിയലിഞ്ഞുപറക്കും.

തന്നിൽ പ്രസാദിച്ചുള്ളവായ മത്തു-
കന്നിൽ കുമാരിക്കിയ നേരെ നീനു
ഉന്നിദ്ധഃവത്തംട്ട വംശ നേരക്കീ-
യന്നിത്തരം സീഖ്യതന്ത്രജ ചൊന്നംഡഃ:-

“ ‘എല്ലർശയേ! നീന്നുട പഠനിപത്മം
വില്ലംധരസപമി പിടിക്കു’മെന്നു.
സദ്ഗാരതേ ‘നല്ലംത ചക്രവർത്തി-
സദ്ഗാരമം’മെന്നു മരച്ചതില്ലോ?

അതു വംക്ഷ കബ്ബും! കളവംയതെന്തു
ഒവംഡീനംധിംതനംശ്ശീ യും!

അവംസമന്ത്വിനിനിയിൽപ്പെ നിന്റെ
സേവം കൊണ്ടു ഫലമില്ലായണാൽ”.

എന്നിത്തരം ചൊന്നാൽ കേളു മനിൽ
ചെന്നിട്ട് ദേവദശരിയത്തറിച്ചുംഡഃ:-
“എന്നീരജംക്ഷീമണി! മിത്രധായി-
വന്നീടുമോ എന്നരചെയ്യ വാക്ക്?”?

ലോകത്തിന്നേജാരാഡലാക്കണ നീക്കം
ഗ്രീക്കുഭേദഹാംമിതോത്തി വേഗം
ആക്കുമസ്സിഖവയ്ക്കരഞ്ഞു
പാക്കുംധാരേചനമണ്ഠ ചെയ്ത്.

മനോതിലേരെ പ്രഭയോട്ടിരുടി-
യന്നേരമാ വീരനെന്നീരബകാജാംൻ;
എന്നേ വിശ്വഷം! പുരവൈരിമായ-
ക്കിനോതസാഖ്യം! തിരഞ്ഞെടുത്തനിൽ:

“ഈ നല്ല വിഭ്രാധരചക്രവർത്തി-
സ്ഥാനം നിന്നുക്കിന്നമതൽക്കു തന്നേൻ;
ഉന്നം വെട്ടിത്തായതു നീ ഭേദിച്ച
മാനം ലഭിച്ചീടുക വേഖാവണം.”

എന്നർപ്പമോഡാലതരംചെയ്തു കയ്യിൽ
പിന്നം ലാസൽക്കുംഭജാതെന്നരയല്ലോ.

വെളിച്ചനില്ലേന്നാരവൻറെ മെഡലി-
തന്നിൽ ടാക്കർന്റു ദാരമേശപാതാ!

അന്നാളിലെബാന്നായോ സുരംഘണാഡി മുക്ത-
മദംരധ്യാഖ്യാസം പാതിച്ചു ഭവിൽ;
വുന്നാരകമരങ്ങടെ വാദ്യശബ്ദം-
മന്മഥിലെല്ലുംമെംതപോൽ പരന്ന.

അക്ഷീണവിഭ്രാധരനാമനേട
പക്ഷീഗ്രന്ധേപുഷ്ടരചെയ്യു മദം:-
“ഇക്ഷവിച്ച ഞാൻ നിന്നുട ദൈവഭവതേ-
ദ്യോക്ഷിക്കു മാം സന്തുതി ചന്തവത്തിന്!

ഇഷ്ടത്തിനൊന്തുള്ള വരം വരിക്ക;
ചിഷ്ടം പെട്ടു തേ തദവന്ന മഹാത്മാൻ!
പണ്ടുപ്രഭാവം കലഞ്ഞ നിരു-
നിഷ്ടന്ന സദംകാലവുമില്ല വാദം.

നേരിട്ട് താർക്ക്ഷ്യൻ ദാരജനതായ
ഗീരിതരം കേട്ടവൻം പ്രമോദാർ
താരിതപെട്ടം നൽപുത്രതേനിനേട
പേരിട്ടിട്ടം വാക്കുകളിത്തമോതാ!:-

“അണ്ടേ! മഹാവീരരണാിത്തിട്ടന
കല്ലു! വരം മേ തരിക്കേണ്ണിവച്ചുംൽ

വല്ലുന്തെ ഭിംബിപ്പുംതെ നാഗരുദ്ധം
കെംല്ലുംതിരിക്കേണമൊരിക്കലും നീ.

എന്നല്ല തിനോടിന് പാനഗ്രഹങ്ങു-
വുന്നും ജീവിച്ചു വരേണമിപ്പുംദി”
എന്നായവൻ ചൊന്നതു കേട്ട താർക്കഷ്യ)-
നന്നാംരംഭത്തിനെ ചെയ്യേപായംന്.

നാഗങ്ങളും മിവനെപ്പുണ്ണിഞ്ഞ
വേഗം സ്വല്പംകത്തിന് പ്രോധിശ്വാം
രംഗംപെട്ടും സ്വപ്രിയമംബരംടെന്തു
ഭോഗം ദ്രജിപ്പുണ്ണിനെ വാണികാംഭംന്.

അന്തല്ലും ചിത്രനോറിവന്നു വാത്ത
ഗസ്ത്രവുന്നും കൂറിഞ്ഞു പഠരം
അന്തമുംഡം വന്നിവനെപ്പുണ്ണിഞ്ഞ
മരിച്ചു സ്വരാജ്യത്തിനു കൊണ്ടുപോയംന്.

അന്നതെതാട്ടു മലയാംബ്രു പാല്ലത-
തതിനു ധന്തു ഭവിച്ചു എറ്റമംധം;
എന്നവേണ്ടും ദ്രവന്തത്തിനൊക്കെയും
വന്ന സൗഖ്യത്തിലയെന്നു പുത്തനായും.

ഗോമതപമാൻ വിലനുന്ന പിതാക്കളേംട്ടു
കേമൻ സ്വാത്രത്തിനൊട്ടുമാ നിജഭാംഗ്യേംട്ടു
ഗോമലവമംപ്രജകളുപ്പരിക്കഷചെയ്യു
ജീമുതവംഹനന്നമങ്ങു വസിച്ചു സൗഖ്യം.

നീം

——

അഹോ! മഹാപാതകിതന്ന നീ നിങ്ങേ!
കചേഷ്ട്യിതദശകയിവാസവേതേ!
നീന്തള്ളവാൻ കഴിവുള്ളതല്ല നീ-
നയച്ചുകൊണ്ടിരുളവാകമാറയോ!

ഹതിപ്രയോഗം, പചാലതപമെന്തു ഭ-
ഷ്മക്തിപ്രയത്നം, ഭരമുള്ളമംരണം,,
ഖതെങ്കയും നീയദയം കൈംടക്കയാൽ-
കതിപ്പുതാണിങ്കു കംഠരാത്രിണീ !

അഭ്യർമ്മായോരവിലേശാംസനം
മനസ്സിലംകരതെ മനഷ്യസന്ധായം
തമസ്സിലംകന്നാരു നീ നിമിത്തമം;-
ണ്ടല്ലയൈക്കിൽവാംഖവനം മനോഹരം.

സതീജനത്തിന് ഫുതവും എഡന്തവും
വിടപ്പുംവത്തിലാഡിടത്തിട്ടന്നാരും;
പ്രതിക്രിയാമുഖത ദൃഢാം കർശനൻ
കംഠിയിൽ ചോര പുട്ടിട്ടന്നാരും,

കവച്ചയിൽ കണ്ണുതെള്ളിത്തെ കഷ്ടലൻ
കവംടംഗത്തിനു കയ്യിട്ടന്നാരും,
നീയിക്കവോണിഞ്ചുരുത്തു ഭർഗ്ഗനു
കിളിച്ചേനോക്കിക്കാപ്പണിച്ചിരിപ്പും;

വിലോപനീലായതലോഹനങ്ങളെ-
ക്കലക്കിയിട്ടുക്കിയ കണ്ണനീരിനംകു
വിയോഗിനീപണ്ണാധനാശ്വിത്തിയിൽ
സൃഷ്ടവ്യംഹിതമണ്ണച്ചിട്ടന്നതും;

നിരാഗനാം കമ്മകനാത്തിപ്പുണ്ട് വീ-
അപ്പംയമില്ലാതുക്കനാതെള്ളം.
കവിക്ക കഞ്ഞാന ഏകാട്ടതു കാമനന-
ക്കദോരനങ്കാട്ടമൊടു ശാഖിപ്പതും;

ഇതൊക്കെയും മററിത്രേം ബലാളിള്ളിത്തും
ഭവിപ്പിച്ചേയും! ഭവീയവാഴ്ചയിൽ;
സമുദ്രവും ഭൂമിയമൊന്നും ബലായായും-
പമച്ച ചുറവന നിശാപാശാപികേ!

അനന്തമമല്ലാതെങ്കാം. ലാഭമില്ല നീ
ഭരിക്കേണ്ടുലും ഭവനത്തിലെത്തുമേ;
മയ്യൈ മഞ്ഞന സമസ്യവസ്തുവും
നിരക്കശേ! നീ ചുലതന്നതില്ലതോ!

ആര്യവാസിക്കുമ്പാട്ടികൾ

ആര്യവാസികൾ! ദന്തവംഗവനം ദഹിപ്പാൻ
അവാഗിയായ മതവുന്ന ദയറം ദയാദ്വൈയേയും!
ജീവാവസാനമണ്ണയും സമയം തപദീയ-.
ഒസ്വാരസത്തിൽ മഴക്കാൻ വരമേക്കാം മേ.

വംതാലഭയും! വല്ലതായും ചെരുതംകുഞ്ചി-
തുരുതുകുപമിതികളാം വിളങ്ങുവോനേ!
എതാക്കിലും മമ മനസ്സു ഭവത്സകടംകുഞ്ചി-
വാതാളികരക്കുംവനായിതമായിട്ടേ.

സുവ്യക്തനംയും സുസ്വാദിയംയും സുശാമായും സുരക്ഷ-
മവ്യക്തനംയായികനായണവായമെം.
ബീവ്യപ്രഥീപ്പിയെംട ദീക്ഷവിലും വിളക്കു.
ഭവ്യപ്രഭായകാം ഭവംനും ഭവകും തരേണാം.

ദേഹം ദിയീകുലഭൂമിമംനമിയന്നപഠം-
മേംഹാഗികെംണ്ട കരിയന്ന മമാന്തരംഗം.
ഹാം ഹാം വീഡോ! കരണ്ണയുറര ഭവത്സകടംകുഞ്ചി-
നീഹംരധംരഹയിതിനാൽ കളർമ്മപ്പുട്ടേ.

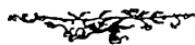
വാനംവിയും വല്ലിയ വാരിയീ, ഘന്തവന്നങ്ങൾ,
നാനംഭിഗതരമിതേംക്കൈ നിംഖു നിത്രു.

മാനംതീശംയിമഹിമാവിവീചന മായം-
ചീനാവനത്തെതാട്ടമഹോ! കളിയാട്ടിചന.

യക്ഷാധിനായകനമോക്ക് വിഭോ! ഭവാന
ഗീക്ഷംക്ഷന്നനായോ വരികിലന കചേലനപ്പോ;
പക്ഷാന്തരം പറകിലില്ല, വേൽപ്പും യത്രാ-
ലക്ഷാമനാമതിഭരിത്രിപ്പനമീജഗത്തിൽ.

നമ്മിച്ച ലോകമുളവംക്കി ഭരിച്ചുചിച്ച
തന്നിപ്പിലോലെ വിലസന വിരിവേമുത്തേൻ!
കന്നിച്ച ക്ഷതിയെടവിവൻ തവ പംഡപത്രം
വഞ്ചിച്ചിടനിതു വലച്ചുംലാണിച്ചുവിരിപ്പുന.

മരറിപ്പോഴില്ലടിയനത്തംന; നിൻപാത്തംക
പററിപ്പുരംതമതരഭക്തി മൃഖത്ര ദാരം
മരറിപ്പുത്തെതാങ വേദുമെരുര മേംക്ഷം
പററിപ്പുരം പരമ്മരം പദ്മേരണം സൈൻ.

സാമ്രാജ്യ ഗാന്ധി

(കീളിപ്പംട്ട്)

തത്തമേ! വരീകരിക്കണ്ണ വന്നിരിങ്ക നീ;
വത്തമാനങ്ങൾ പരഞ്ഞീടെടോ വഴിപോലെ.
ചിത്തമോഹനം ചിതംചേൻ നിന്മോചിക്കേണ-
ടൊത്ത മംഗളമുള്ള പാലവിൽ പാനംചെയ്യുന്നു.
ഉത്തരമിഷ്ടം കെട്ട സത്പരം കീളിമക-
ളത്തലഭള്ളത പോകി വൃത്തിയായുരചെയ്യും.
എകയാധനേകയാദൈത്യര മഹാശക്തി
ബോകമംകവേ നിരബന്ധപ്പുംഡം. വിളച്ചന;
യംതോരു ശക്തി തന്റെ പാതിരശ്മികരു പതി-
ച്ചംബിത്രചത്രമാകമണിയും പ്രകാശിപ്പു;
ഭ്രയാത്രിയംയും ഭ്രവന്നേപരിയായുള്ളാരു-
ചേതനംലഹരിയൈചേതനാ വന്നുപറി നീനു.
ഉത്തമോത്തമമാകം മുട്ടീഷ്ടസാമ്രാജ്യത്തി..
നീന്തു മാഹാത്മ്യം തെള്ള ചൊല്ലുവൻ മംബോകരേ!
വിത്തവും പ്രഥമങ്ങളും പഠിച്ച നീതിന്ത്രംയ-
സത്തരം പിഴയ്ക്കുതെ നിത്രവും നടത്തിയും;
ജംഗികെംബളയച്ചയേം താഴുയേം ഗണ്മിക്കാതെ
ഭ്രതകംഞ്ഞം. ഏണ്ട മേയയുള്ളവക്കല്ലും..
വംഡമരംഭ്രോഗണങ്ങളുംരോന്നു നല്ലിസ്സം-
വംഡപണ്ണിതന്മംരെസ്സംഭ്രിച്ചയത്തിയും..;

പക്ഷപാതമായോണസ്ത്രരക്ഷയോ, രക്ഷാനാൾ
 ശിക്ഷയോ നഷ്ടി പ്രജാദക്ഷണം ചവയ്ക്കുന്നതയോ,
 വാദസന്ധം ദാട്ടക്കപ്പെല്ലും പാട്ടംളവും
 യുദ്ധസാമാന്നങ്ങളും യുദ്ധത്മാഖയാൽക്കിയും,
 സാമ്പൂർണ്ണമാരപ്പോലും സാമന്തരംക്കിക്കൊണ്ടും;
 സ്വീകാര്യവും ബുട്ടിച്ചുംസാമ്രാജ്യം ജയിക്കുന്നു.
 നൃംധനാജ്ഞയാം പതിപ്പീകരയാലിതിന്നതി-
 രായിരം കരംകാണ്ടുമക്കനാലല്ലായിരം.
 സാഗരം കിട്ടണ്ടായും മലകൾ മതിലായു-
 മേകമഴിരംപോരം കാണമിസ്ത്രാമംജ്ഞത്തിൽ
 പുണ്ണിരിപ്പുത്തു പുണ്ണിപ്പുത്തു സദം
 സമുരിക്കുന്നു സമാധാനദേവത താനേ.
 വാനവന്മാരപ്പോലെ ഭൂമിയെ സ്ഥാപിക്കുന്നതെ
 മനമംസ്തിതിലുള്ള മാനവപ്പുരിശകൾ
 ആവിവണ്ടികളിലുമാകാശയാനത്തിലു-
 മാവിലമക്കനാത്തവണ്ണുമേ നടക്കുന്നു.
 ബുട്ടിച്ചുംഹരക്കുടിക്കുറതന്നിളിളംകരം
 തട്ടിനുവക്കണ്ടാമുന്നേശമെന്തു ചൊൽവു!
 വിട്ടിട്ടും മഹാമയമായതിന്റെകീഴിൽ ചെന്ന-
 പെട്ടിട്ടിലെന്ന നമക്കല്ലുംക്കമന്നഡവും.
 കൃഷ്ണ കൂടുന്നവൻ കാരിയക്കംരനെന്നേം-
 ത്രിശ്ശിരയല്ലും മട്ടിത്തന്മാറുന്നേം റവർ
 തന്ത്രം തന്ത്രംക്ക ചേരും ധർമ്മതന്ത്രം തിരിയാതെ
 തന്ത്രളിൽ തച്ചും കുംഭം നാട്ടവാണിയു മുന്നും.

ശുദ്ധവസ്ഥകളുംനമീണിനി വരാതെക-
 ണ്ണംയതു ജനംഗംസനിശ്ചപാസമേതുതന്ന.
 ഉള്ളി വസ്തുവും തരകല്ലേമ പെരളിച്ചുകൈ
 കൊള്ളു ചെയ്യുട്ടും കൊള്ളിവെച്ചിരിക്കവാൻ
 കള്ളംനാർ വരുന്നവവന്നുള്ള ദാടികൊണ്ടാട-
 ലള്ളത്തിൽ കവിത്തിപ്പുംളിരിപ്പുാരിപ്പയലും.
 വെള്ളക്കാരുടെ രാജുത്തത്തുമെ വിനേനംഡിച്ച
 വെള്ളത്താർമകൾ വിളയംട്ടു വെണ്ടംവണ്ണം.
 വീഴ്വും വിവ്യംതിയും ചേരുമീ പ്രീടിപ്പായ
 സുഖനിഞ്ഞഭിച്ചയൻജപലിക്കകയാണോ.
 ഭിഷംപ്രഭുക്കളും ഭരംചാരതല്ലരമായും
 നിഷംപ്രഭമാരായുണ്ടാ ശസ്ത്രസത്യയുംപോലെ.
 അന്യവിശ്ചപാസങ്ങളുമന്യകരവും കല-
 ന്നന്യതാമിസ്മുംപോലെ കിടന്നോരവനിയിൽ
 വിഭ്രയും വെളിച്ചവും തുല്യമായിശാരവും
 സമ്പ്രാണലുംബിയും ശാന്തിയും വളന്നതേ.
 പാത്രസംഗരത്തിലും പാത്രാളിജാഡയത്തിലും
 മഹത്വാംവരമന്നേ തണ്ണുമിസ്സാമുംജ്ഞത്തു
 നന്നതാക്കരെതരറം ദയാദാരമാനേന്തും ദജാർജ്ജു-
 പാത്രമന്ത്രചതുവത്തി നീതിമാന്ത് ഭരിക്കുന്ന.
 ഏററവും മുണ്ണപ്പട്ട തീപ്പപ്പട്ട.“വിക്രൂരിയ്”
 ക്കരറ പെണ്ണത്താം ദയംഗീലവനീ തുപാലനം.
 പാററലർക്കലകംലവനംരെയുമിവിച്ചതെതു-
 ക്കരറവാർക്കശലിയാം മെരിരംജനീയും കൂടി,

പണ്ട് ധമ്മജൻ മഹാരാജസുയത്രതച്ചുള്ള-
 കെംണ്ടിതാൻ കേരവിപ്പുട്ട് 'ധില്ലി'യിലെഴുന്നൊള്ളി
 പട്ടംളങ്ങളും മനുഖിയേരുപ്പുകും സമ്പ്രദായം
 മട്ടംളും മഹീയരും നാട്ടാക്കും നിരക്കവേ
 പട്ടംബൈരാലും കരംചാരിശ്ശോടിതനായി-
 പുട്ടംഭിഡിഷകും മഹാഭാഷ്മാജയും എഞ്ചിനംകും.
 ഏഴാമനെന്നു പർബ്ബാക്കമരച്ചു കാത്തകലം
 താഴാതെ പുത്രത്വാര്ഥിത്രംപുണ്യവല്ലരി പരം
 ഇന്നല്ലോ സമരായായും വന്നതു നിന്നുള്ളേപോ-
 ഇന്നല്ലോരവാരമനുയും സ്ഥാപിതാം.
 ഇന്തുയും മഹത്തരമുണ്ടായിട്ടിരി-
 ഷ്ടത്യല്ലും കയ്യമില്ലും മാലോകരേ.
 അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുണ്ടിച്ചു നബിച്ചിര-
 നീയവസരത്തിക്കപ്പെട്ടിശാനന്നോപ്പാദരം
 കുതുല്യനാമിനീ ധ്രാവകുവത്തിയും മരീ-
 ചക്കവത്തിനിനിഗാരമെരിനാളിനിമേലും
 സമ്പ്രദായതന്നീശൻ തന്നെട തുച്ഛബാലം-
 ഘംഗംരാഭാരം വാറിച്ചിരിപ്പാൻ പ്രാത്മിക്കവിന്ന്!
 ഇന്തുയും ചാരതതാമു തത്തമ്മൈപ്പുണ്ണം തന്നെ
 പത്രനും നോക്കിപ്പുറന്നീടിനും സുമംഗളം.

ക്രോലാമുന്നേ

നംട്ടിന് പരിപ്പിാരരസപ്രവാഹം
കീടപ്പുളിയുണ്ട് മലങ്ങളാട്ടം
“ബീഉചീഷ്യസാമാജർ” മരം സമുദ്ദി-
പ്പുട്ടിനു മിന്നനു വിലംബാശ്വാസ്ത്.

എതിക്കവാനാക്കമട്ടത്തിടംത-
സമിതിക്കരണപ്പുംട്ടയച്ചേയാട്ടം
ഇതിനേരു ശാഖാവലി നാലുപാട്ട-
മതിൽത്തിനോക്കാത പടന്നിരിപ്പ്.

കല്ലുടുമംഗോലെ ബുധക്കുംഗവം
കാമം വളക്കെന്നാരിതിനു കീഴിൽ
കംലത്തു വിറ്റുന്തി ലഭിക്കുമലം
കാളുനു താരം • കളയുനു ലോകം.

സംമാത്തു എന്നിനിന് ചുവട്ടിൽ
കാമം സമാധാനം കിയുന്നിട്ടുനു;
സീമാന്തിനീദ്വശ്ചിന്ദ്രണിഞ്ഞാൻവാ-
നീ മനവക്കിന്നഭിമംനഭംഗം.

ഇമക്ക് മാനത്തിലുയയൻിതാമി-
സ്ഥാമാജ്യവുക്കണ്ണതിനു കാവലംയി
ഉഞ്ജസപലം ഡംബാരസാരനംത്രം-
ഒജാർജ്ജലസീക്കനീതു ഗുംഡുരാ ഭന്നൻ,

നംനംമതാപാരപരാധിവാസ-
സ്ഥാനംയിൽ മണ്ഡലഭിന്നങ്ങൾ.
തംനേകനായിട്ടും വീഴ്ക്കേംലെ-
തംനെ ഭരിക്കുന്നിൽ ചക്രവർത്തി.

കംലത്തിൽ. കാരണമാംയോ ജഗത്തി-
നാലംവമാംയിൽ വെളിച്ചുമേകി
ചേരാത്തുപ്പരുന്ന മണ്ഡലാനു.
ചേരുന്ന ദാസപ്രാംഘിതൻ ഒപ്പലൻ.

രാജന്മാവംഗത്തിനൊരിപ്പുനായോ,
ദേജസ്സുകൊണ്ടജപലിതാനിയായോ,
പ്രജാശാനത്തിൽ സമവർത്തിയായോ,
സൗജന്യസന്ധ്യാനിയിത്തനേയായോ,

വംരംഗികരിക്കുമ്പോക്കയുമീശനായോ,
നേരംയോ ജഗത്തുപ്രാണാളാം വഹിച്ചും,
ശ്രീരാജരാജേശപരമഖ്യദിക്കരാ-
സമരംശ്രദ്ധതന് സതസം ജയിപ്പു.

മട്ടാതെ താൻ “സില്പി” പുരത്തിലെത്തി-
പ്പട്ടംഭിഃഷാകാത്സവത്തു ശിഖന്തി
മടംളമിന്ത്യാവധിവൈച്ചുട്ടു-
തെററാതെ വേട്ടാനവിട്ടനാരൻ.

ഇന്തും രാജവതിയായ്ക്കിണ്ഠു;
വന്തു മിഡി. ഭാരതവാസ്യുടുത്തി;

കന്നമതായും ജോളിജവനീശനിൽത്തു-
നന്നപത്മമായുംചന്നിയിൽ രാജയഖാദം!

ശ്രൂതിപ്പുരോധന യയംതിള്ളു-
നിക്കുന്നവേദനന്നതും താം
സംത്രാജ്യലക്ഷ്മിക്ക സഹാതീയായി-
ചെയ്യു വിള്ളഞ്ചനിയു മേരിറാണി.

ഉച്ചസ്ഥരായോരിവരോത്തുക്കടി
നൽച്ചുന്നും ചിത്രയമന്നേംഡലു,
സപ്താംഗമീന്ത്യക്കൈഴുന്നുള്ളി നാട്ടം-
ക്കീക്കിച്ചുകട്ടിനഭിവുംബി ചേത്ത്.

മഹം കലന്നിങ്ങിനെ സാർവ്വഭേദമ-
സ്ഥാനം വഹിച്ചുംരിവത്തുനമന്നു
ഈ നമ്മെല്ലക്കാത്തിനിന്നിയേരു നാഭു-
ജ്ഞാനവസ്ഥാന്നുംസവമംന്നിടക്ക്.

ഹാനോവർവാങ്ങാവലി

വെള്ളംപുലെ പാല കരകളിം കീഴട-
കിബാംഭരിക്കും

വെള്ളക്കണ്ഠതൻ ചിറവിനിലമംഗിംഗലം-
ബാഡന രാജും

ഉള്ളത്തിക്കൽ കരുകമരാളിക്കമമാ-
യല്ലസിപ്പു

വെള്ളത്താരിനകളുടെ കളിക്കളുള്ള ഒരു-
കാവുംരാഡെ.

അണംക്കമാതിൻ ചാരിച്ചിഹം ‘തുദംരം’ന്നയ-
രിന്നു ചുണ്ണും

കൊണ്ടാനന്നംചൊട്ട് ‘മെല്ലിസബാത്രത’നു
പേരുകൊണ്ട റാണി

ഉണ്ടായ്യുന്നം; ഇവളുവലയെന്നാക്കിലും
തന്മാലത്തം-

ഘണ്ടക്കീത്തീത്തിരു കരുകവും കോമവും
നാട്ടുകാരിൽ.

പെണ്ണരമംക്കത്തുടെ ഹിതമംിത്തീ മഹം-
രാജ്ഞി താനെ

പ്രത്രേഖ്യുന്ന്യാസമധികവണിക്കിസിമാ-
മൊന്നേപ്പുട്ടത്തി

ധീരമാരം ചിലരര ഭരമേല്ലിച്ചു സം-
ംജുസിഖി-

പ്രഥമം കണ്ണിച്ചിരു കവിക്കലേംക്കീതചും-
രിത്രവുത്തി.

പഠക്കല്ലീന്നട്ടി പാതയുംതുചുള്ളായ-
ചേളംചുള്ളടി

“ചുറ്റസാല്പുന്” ചുപ്പംതമഴുത്തക്രമം
ചെയ്യുലും

ചുറ്റരംകെ പ്രജകളിൽക്കിത്തദ്ദേശം
ചെയ്തു രാഖണും-

“ചുറ്റസി” സം ജനങ്ങളി പരാഭ്രതിഡ്യം
ചെയ്തിനന്നാർ.

അന്തഃമഹിദിപകരകലയമല്ലോളതലം
പുതമാക്കി..

ചുന്തംപോലെ ചതുരമതിയാം “കേരംവ”ല-
പ്പം രേഖാ;

മഹാ ഗ്രീമംനവനമുതീപ്പുട്ട പി-
നൈയുമത്തി..

നന്തംവന്നു കലഹകലപ്പീഉതമംയം-
തൈന്ന് രംജ്ഞം.

ആസ്യാബ്ദുത്തിൽ പരമെംഗൈഡുന്നരേണ്ടുണ്ടോ-
രംയിരം താ-

നസ്യംതക്കം തീകയുമള്ളവിൽ “ഗ്രോഡബ്രീ-
ടൻ” സമസ്യം

ആസ്യംചുമരകുമഘട്ടിത്തമാം ധാർഖപ്പുമെ-
ണ്ണിനു കീഴംയം

ധപസ്യംരംതിലുകരമുഡയം ചെയ്തു “മം-
നൈവർ” വാഗ്മിം.

ഈ വംശകാക്കവിലാഹിതമാമായിട്ടു്

തൃം ലഭിച്ചു്-

കീ വഷ്ണതു് സമകളിരുന്നരോധാവതു്
രണ്ടുമായി;

അീ വർദ്ധിച്ചുരാറിവക്കട കലത്തിനൊന്നാതു്-
നായിക്കാരു

ദേവത്രുംപ്രതിമത്തജനാമാദിമൻ
“ജോർജ്ജ്” ഭവൻ.

ഈലാ. നന്നാക്കിലുമരഹനേന്നടക്കപ്പതി-
ജ്ഞപ്പിയതപോ—

മുലാ. യംമംസമിതജനമെതിന്ത്രേര മ-
ജ്ഞിട്ടു്; പക്ഷേ

മുലതേനംട ഗവരനവരെപ്പുംഹരി-
ചേപ്പുപ്പുട്ടത്തീ

കലത്തിനൊത്തുരു പൊതുജനാഹാരമം-
പ്പറ്റല്ലുമെണ്ണിൽ.

അക്കാലത്തിൽ സ്കൂളിനിലെ ഗ്രാൻ്റർജ്ജുങ്ങം-
ം നിമിത്തം.

വക്കാണിക്കുന്ന വളരെ ബലമെന്തുത്തിടയ-
നാക്കിലുംതാൻ

മിക്കംലംമിസ്ഥിതികളെയറിതേതരുംരീ-
റുംഡിക്കുന്നേ—

ടെക്കംഗത്തുള്ളിൽ തുപയുമഴലും ഒരുണ്ടുന്ന
പിന്തീരീച്ചുംന്.

ഇമട്ടീമനവമണി പതിമുന്നകോ-
പ്പം സമിഖ-
ക്ഷേമം സന്ധിതമഴവില്ലാതെ റീ-
ജീം ഭരിച്ച;
സേംമന്ത്രീമംഗൾ തദര റപനായ്യംശം റ-
ഡാമനം “ജോർ-
ജോർ”മൽപ്പുമംതിവനൊരു കളിത്തോഴിപ്പോ-
ലായിരുന്നു.

സ്വന്തിഷ്ഠകംരാസ്തീയരത്തുലരം “ഹ്രണ്വു” കറ-
രിപ്പരത്തോർ
മംനിതപരതാടടർപ്പാരതിയനംഗല-
ക്കംഡി നൽകീ,
ഗൈനികംനില്ലതു; പാകരമംയു് ഹ്രണ്വുകം-
രെ ക്ഷണാത്തിൽ-
ക്കംനിന്ത്രാന്തസ്മരവിധിയാൽ തംഴ്ത്തിനം-
ഗലനൂർ.

രാജാം ജോൺഡിന്നാബിന ധരണിയൈക്കാനുത്തുമു-
പ്പത്തിമുന്നം-
മഹാവോളം ഘനാറരചനായു് ജോൺഡി-
വ്യുൻ മുതീയൻ
പണ്ണാംദ്രോധക്ക്യിഗതമമേരിക്കിയും
രംജീമനം-
ഭാരതസ്ഥനോടരിലവിടെപ്പുംക്കുവേം-
കൈക്കലംകരീ.

വീരക്ഷ്മ്യംമണിമകടമായുള്ളെങ്കം-
ക്കൈ പിടിച്ചു-
നംബംഭീച്ഛംരമിതവലക്കാളുള്ള ‘നേ-
പ്പുംളിയു’ എന്ന്
വെവരം മുത്തീന്തുരുത്തിനെന്നുണ്ടാണെന്നും
യീരംിംഗ്രീഡു-
കരംഗംമേരംരാക്രമിയെന്ന് 130 വീത്തു വാ-
സ്യത്തിലംകരി.

പൊരിൽത്തുവ്യജ്ഞിവവധികമായുംപൊകയു-
ലാകമാനം.
മംറിദ്രും മുത്തീന്തുരുത്തി കടംരാട്ടു സ്കീ-
ട്ടീഷിനന്നാരി;
പേരിന്നല്ലോ ധനമതു ലഭിക്കേണാമ-
ല്ലാതെ മത്ത്രം എ
പൊരിൽ ജീവിക്കുന്നതു ‘നിഡി കാക്കന ഭ-
തം കണ്ണേക്കു’

നംബംഭീച്ഛംരമാവനിം നടൻ പിന്ത-
ർന്തു ദിതാവവ-
ച്ഛലംനംധാരുലക്കിരു ഭോദ്ധീടിനാന്
പത്രംകരാല്ലോ;
ശീലംകരപ്രതിഭകളീണാംവീഴ്വേണ്ണൾ
ശിശ്ചവദ്ധുന്
നംബംഭീച്ഛംരമാവനിം വംശാഭി-
ദ്ധേശ്വരകുംഘം.

ചട്ടം നിന്മിച്ചുവന്നതിക്കാക്കണമെങ്കയോ.
രക്ഷ നൽകി,-

പ്ലുംടുമുംഘടിമകളെ വിൽക്കുന്ന പ്ര-
ഭം നിരത്തി,

ചിട്ടജ്ഞാക്ഷീ നഗരങ്ങളാം, ക്ഷാമരേ.-
നാഡിയെപ്പോം

വിട്ടക്കാലം ജനത മനതംരിക്കലം-
നാമമാർന്നു.

കല്യാശിയും കരളിനലിയും കാണ്ടിയും
ചേന്ന നാലം

വില്പം വീരംഗ്രാമി വിധിവശാലത്തറി-
ച്ചേരുത ശ്രദ്ധം

ശല്യം കൂടംതയിച്ചതിനാദം പ്രംബ്ലൈംഗം
പ്രംഭിക്കുലം

അല്പത്രപും വിട്ടുത ഗ്രാമവത്തി റാണി “വി-
ക്കുംറിയം”വും.

ക്ഷാമരംപേതം ക്ഷമരയ മുഴുവൻ കാക്കവാൻ
വന്ന സാക്ഷാംതി

പുമംതാക്കംപരിച്ചു പുരുഷുങ്ങളാൽ
പുണ്ണമംഗ്യാം

സംമാന്യം വിട്ടുത കരണാപുണ്ഡിത്തജന-
ങ്ങരിക്കാശ്രദ്ധം

കാമംവംപ്പിക്കമെരത്തുവായ്യാണാതി..-
റാണിയല്ലോ.

സേനാക്കോട്ടും സമരമിവക്കാണാക്കലു്

പ്രേക്ഷണോ—

രീ നാട്ടിത്രാഭിയമധിച്ചരാം കരുനി—
കംരിൽനിന്നും

താനംങ്ങളുറരലിവെംട ഭരിച്ചതു വം—
ഴനവക്ക്—

നൃനംനൗപ്പത്രമ പുതുതായു് ചേത്തതീ—
രാണിയത്രേ.

കൈംഞ്ചേട്ടീ ജീവിലിമഹമഹംദാവമ—
റാഡരിച്ചും.

കൈംഞ്ചേട്ടീ തക്കപ്രജകളിനെക്കാണ്ടുയ—
ത്തി പ്രകാശത്തി

“വണ്ണംവേണ്ടീമണി വളരെനും വംശ—
ണേ ദൈവമേ” എ—

നാശംങ്ങൾ വളരെലഭിച്ചുനോപ്പെതസം—
ഗീതസംഗ്രഹം.

ഇമത്തെപ്പുംവരിലുമനക്കവംഗുത.

പെയ്യന്ത്രു—

പ്രേമം നാലും ചുനരുചാറും കൊല്ലു—

പ്രാംസമോടേ

കൈമന്മാറം ഇപ്പത്തികളിൽനോടു സീ—
ഹംസനത്തിൽ

കുമംപേരലേ വിലസിന മഹാരാണി തീ—
പ്രേക്ഷ ക്ഷേണി!

“എഴുമെയപർഡ്യ”മലുള്ളടയൻ രംജന്തിര-
നാംജന്തെതെല്ലോ.

പാശംക്കണ്ടേ പരഹിതപരൻ പത്രക്കു-
ണ്ണം രേഖപ്പാ;

കൈശമനന്നാജീവ നരനമില്ലിതു ന
നായി രാജ്യം.

വംശാന്മ ഭഗ്യം വളരെ ഗ്രവരന്മാക്കൽ സി-
ബിച്ചതില്ല.

തസ്മീതെയപർഡ്യരചതനയൻ “പദ്മവമൻ
ജേംറിജ്” താനി—

നീപ്പുംരിനുള്ളിപ്പ; നവിന്റെന്നിന്ത്രയിൽ-
ചക്രവർത്തി;

തസ്മീംത്തിൽ പണിയുക മഹംഭരംക-
രേ! നിങ്ങളെന്നാ—

ലപ്പുലംഗിപ്പുകളുള്ളമീഡാവല്ലുണ്ട്—
നല്ലതേക്കം.

പഠരിനംമൻ പട്ടമതി പരീപുണ്ണലം—
വണ്ണപ്പുരൻ

നംമിന്നേണിക്കണിതിലകമാം മേരിയെ-
ത്തനെ വേട്ടാൻ;

ചംഗിതൃത്തച്ചുരു പിഴുട്ടംതെ ദീ—
ക്കുച്ചപോയ—

നേന്നുകുഴുണ്ടിക്കലകവിക്കയുക്കണിട്ടു കൂ—
റ്റുണ്ടേതു.

അയ്യസ്വരൂപമാണ് മലിനചേംഡിയാ.
 നഘ എത്ത്-
 ശ്രീയാംകുട്ടിയുമതിന്റെ പുനഃ മേരിയം.
 ദാണിയംകു.
 ഇയുള്ളംരാറിൽ കുപയമതിവാസല്പ്പവ്.
 പുണികു നോക്കം-
 നംയുന്നുത്തികവൊട്ട് ജയിക്കേണമം-
 ചപ്പതാരം.

ഇട്ടമതിസ്പദ്യംവരം

കന്നമക്ക്.

ധാരംളം സ്വല്ലിമുട്ടാക്കയുമണായുകിലും

ഒപ്പവയേംഗത്തിനാലു-

പ്രാരംബംരം കടന്നിട്ടതില്ലമുവല്ലതാം

ലക്ഷയിൽ ചേന്നിശ്ശേഷം

പോരംടിക്കാറ്റയെത്തൻ കരതലഘതയും

കീഴു രത്നപ്രഭത്തമാ-

വാരംണാപ്രായ കാത്രേതാൻ പുരസ്താമരകളം

പാക്കിലും രാമദ്രോന്മ.

അനുയമല്ല,

കിന്നം മുഖംകുമാല്പ്പം, തിരളമൊക്കെ കരം,
പുസ്തകംഡീതിയും

ചീനം, കൈ രണ്ടു, വോരീട്ടുങ്കു കരമീവയും
നാലു തുക്കക്കുള്ളം.

എന്നം, കുഞ്ചംരാധ്യപ്പുത്തിന നട്ടവണ്ണിയീ- .
ചുപ്പരംലക്കംതേജം-

സ്ഥീനം, നാണംകെട്ടുക്കിം പ്രഭയെടു വീലസും
കണ്ണീ കംമം തരട്ടു.

(നാംപ്രത്തിയിൽ സുത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്ന)

സ്വത്രധാരൻ- (അണായിയരിങ്കു നേരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു)
ആഞ്ചു! വേഷ്യംരണം, കഴീഞ്ഞവെങ്കിൽ ഇ

ക്കോട്ടു വരീകതനു.

നടപി- (പ്രവർഗ്ഗിച്ചു) . ഇതാം നോൻ ഒരുത്തിപ്പേംഡി. ഇനി എല്ലു ചെയ്യണമെന്നു അനുശ്രംഖിക്കുക. സുത്രധാരൻ- അതികീത്തിമരം. അതെല്ലാം വാ റംഗായിമരയ വിഭാഗം മംനവിക്രമഫൂട്ടൻ തന്മരം തിരക്കമനസ്സിലെ ക്ഷണന്ത്രകരം. ഇന്നു ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്ന ഇതു സംമാജിക നബരെ ദേവതി കംബനിപ്പേരും ഇതു അവസരത്തിൽ നാം. സഹാദയമാരായ ഇവരുടെ വിനോദ തത്തിനും ഒരു മുതന നാടകക്ക്. അഭിനയിക്കുന്നതു തന്നെ ഉപരിതമായ കൃത്യം.

നടപി- ഏന്നാൽ എറു നംടകമാണോ വേണ്ടതും?
 മുട്ടം വേണ്ട മീച്ചക്കു കുട്ടവതിനായോ
 പോരുന്നമട്ടിൽ കൂട്ട-
 ക്കൈട്ടും ലക്ഷ്യാവും തിക്കണ്ണു, വിലസും.
 നംട്യം. നടപിച്ചീടണാം;
 കുട്ടം സംശയമില്ലതി, നിതു മരി-
 ചെന്നാക്കിലിനാം. പണാം-
 പ്പുട്ടണാക്കിയ കീത്തി പോകമതിനാം-
 ലിക്കരുളുമോതേന്താതണാം.

സുത്രധാരൻ- അതിനെന്തുണ്ടോ. ഇതു ആലോച്ചിപ്പുണ്ട് എഴുള്ളും? നാം. കരഞ്ഞുകലംമുന്നു അഭ്യസിച്ച തീർന്നതു. വിഭാഗം മംനവിക്രമ നടത്തുവാൻ പഠിക്കുന്നതു നും തിരക്കമനസ്സിലെ ശിഖ്യത. വാലക്കവി ഘുമായ വി. സി. ബംലക്കിഞ്ചുപ്പണിക്കരം ഉണ്ട്.

ക്കെപ്പുട്ടമായ “ഇളമതീസ്പദംവരം” എന്ന നവീന നാടകംതന്നെയാംവകു. പക്ഷേ, ഭവതി ചിലപ്പോൾ ചോദിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളമാണ് രിതിൽ ഈയം ദി കട്ടിയപ്പോൾ മറ്റൊരു പ്രധാനനാടകക്കാളിയും ദി ഇതെന്തിനാണ് അഭിനയിക്കേണ്ടതും എന്നും. മറ്റൊരു ക്കതക്ക്കണ്ണാളുക്കുംണ്ടു അംഗങ്ങൾ മുഖ്യി പ്രീക്കവാൻ ചുരുപ്പുട്ടാൽ ഞാൻ ഉത്തരവ് പറക്ക തീണ്ടു.

നടപാടി- ഈ നാടകവിഷയത്തിൽ ഞാൻ അങ്ങിനെ ചോദിപ്പുന്നേ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. ഏതൊന്തുംലും ഇതായതു വളരെ നന്നായി.

പതിനേരംവിധമിച്ചരീതി.

മതിമാൻ നേതരംവു വസായവരംജാൻ;

കുതിമണിവികുമാട്ടമീ-

പതിശിഷ്ടാൻ കവിയുമൊന്തു മുണ്ടാവിലും,
ഈക്കയംൽ അനന്തരകരണീയത്തെ ആനുംനി;
അമ്മഞ്ചേപിച്ചുംലും.

സുത്രധാരൻ- ഈ കണ്ണംനുകരമായ വേതിയിടെ ശംഖതന്നെയാംകുട്ട.

നടപാടി- എന്നാൽ ഏതു ആത്മവിനെന്നൊണ്ടാണ് ഞാൻ വർണ്ണിക്കേണ്ടതും?

സുത്രധാരൻ- അതിനെന്നതാണ് സംശയം? ഈ വസന്ത ആത്മവിനെന്നതെന്ന - ഇപ്പോൾതാം വേതി കംണാനില്ലോ?

കനാഡ “ശ്രോഢിച്ച മല്ലീലതകളിടെ നാം...
പൂജ്യലക്കുംകയുഗ്മം...

ക്കുന്നാകെത്താനല്ലാതും വേതി ചുത്തളിം...
മേറ്റുമുനപ്പുട്ടാൽ...

നന്നായു തെക്കണ്ണ ദിക്കിനേന്നാൽ പട്ടവിട്ടെന-
 ഷ്ടൂപലെ മംരപ്പസംഗ-
 അനിന്നായിച്ചുററിയെത്തുന്നിയു മുഴപ്പവനൻ
 കണ്ണിതോ കൊണ്ണൽവേണ്ടി;

നട്ടീ - ശരിതനെ (എൻ പാട്ടു)

മാനുമഞ്ജരിയായിട്ടും മുല കലുക്കി-
 കെംണ്ടു നൽകാമര,

ഷ്ടൂപവും മുഖമഞ്ചയത്തി ലതയും
 തകയുള്ളിളക്കിത്തമാ

വന്വംഞ്ഞന വസന്തലക്ഷ്മി കയിലിൻ
 പാട്ടംയ സംഗീതമി-

ട്ടേന്നംട്ടു പെട്ടിപ്പാററിയിങ്ങിനെ കിര-
 ക്കിട്ടു നംകുക്കൈയും.

സ്വത്യംരൻ - ആണ്ണു! ഗാനം വളരെ വിശ്രദിക്കംയി.
 എന്തെന്നാൽ,

നുതാസപഭാവമിയലുനേന്നാൽനിന്റെയാണും
 യതാംവെട്ടിത്തു സഭതന്ന എന്തും ഹരിച്ചു!
 പ്രതാപഭാവമിയലുനേന്നാൽ നീഡ്രിട്ടും സ-
 ഭതാപഭ്രാവരന്നർ മനസ്സിനേപ്പുംൽ.

ശ്രൂക്കെട്ട്, ഇന്തനിനമുക്കേറവുക (എൻ റണ്ണരജുംപോംയി)
 (അസ്ത്രംവന കഴിഞ്ഞു)

രംഗം 1

(അനന്തരം റഹ്മാൻ സുകമാരഗം പ്രവേശിക്കുന്നു)
റഹ്മാൻ- ഹോ വയസ്സ്! ഈ ഉദ്ധംതത്തിന്റെ ക്ഷേ
ടംഗി നോക്കു-ഹാ!

ചീരത്തുകളിൽ വെട്ടി വളരെ-
ബോദ്ധേഷ്യാക്കിയോരോതരം.

സംരസ്യത്താട്ട വെച്ച മട്ട ഘത്തം-
കീഴുന്നിയാലുപീതിമേ;

വംസ്യീവരദേഹവണ്ണമിയലു-
നോരിപ്പുനീർച്ചുവക-

നതംരത്യന്തസ്യഗന്ധമേകിയിവനെ
സപാധീനമാക്കുന്നതേ!

ഈതുയുല്ല,

കന്നംയിട്ടുംവത്സരം വിരകമം.

നീറം വസന്തപ്രീയൻ

വന്നാനെന്ന നിന്ത്രുലമുള്ളവം-
യീറം പ്രമേഖത്തിനാൽ

നന്നംയും പുഞ്ചിരിയുക്കിട്ടെന്നും വന
ഗ്രീതന്റെ ദന്തങ്ങളും-

ണെന്നായിപ്പുത്രമല്ലെന്നുക്കളെന്നീ-
ക്കേക്കുന്ന ചിത്രങ്ങേ!

സുകമാരൻ- ഇവിടുന്ന കല്പിച്ചു ശരിതനെ. ഇതും
ഈവിടെ,

തത്തിക്കളിച്ച ചീല പുവിലെഴു. നദാനേന്ന
കൊംത്തിക്കടിച്ച കളന്നാഭമുത്തു പഠം,

എത്തിപ്പുറമ്പിലെ വരും പ്രിയമാരോടൊന്നു
മുത്തിൽപ്പെട്ടു കളികളിൽനാൽ കാഴ്ചയേ.
രത്നപ്രദൻ- സദോ ! സുകമാര ! ഈ കുറുമിതകംകു•
ണ്ണംകൂ.

തിങ്ങിക്കരയ്ക്ക് വരെയെത്തിവിളിൽനിട്ടും നീ-
രിങ്ങിത്തരും വലിയ ശോഭ വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്;
പൊങ്ങിതെത്തറിച്ചടനെ വീണു ജലും കടിച്ച
മുങ്ങിക്കളുംകൂടിലെജോരുംയശജംതി നോക്കൂ.
സുകമാരൻ- ഒരി തോൻ കാണുന്നണ്ടോ. ഈ വസന്ത
കാലം ആരംഭിച്ചിരിക്കുയും ഉള്ളംഗം വളരെ
മോട്ടിയരയിരിക്കുന്നു. എന്നും ഈവിടെ പണ്ട്
പാനോടു നടത്തിവന്നിരുന്നു വസന്താസ്വാം.
എന്താണീന്നമുതൽക്കും ആരംഭിക്കാത്തതോ ?
രത്നപ്രദൻ- സദോ ! അരു പരയം.

ഉണ്ടുള്ളുണ്ട് പാരമെന്നാൽ
പണ്ടുപള്ളിയും ചട്ടമംഭരിക്കുണ്ട്;
കണ്ട് വിനാശം താന്ത്ര
കൊണ്ടുനെന്നും ത്രജികയും വേണം.

ആക്കയാൽ “ഉദയനൻ” മുതലായ പുരാതനമാർക്ക്
ചെയ്യുവന്നിയന്നു ഈ ഉത്സവംകൈണം ഭാഗംരത്തി
ലെ മുതൽ ചരിച്ചവംകൂടുക്കുവയന്നല്ലെതെ യാംതെനു ആ
ധ്യാജനവുമിച്ചുനാളുള്ള എന്നും അഭിപ്രായത്രേണും
അർക്കുനും ദേഖിച്ചിട്ടിരിയായാൽ ഇതു ഈ കുറബ്ബും
മുതലും വേറാണുവെള്ളുത്തു താനറിത്തിലേണ്ടുണ്ടോ?

സുകമംരൻ - അങ്ങിനെയുംകൈ കേട്ട്. ചിലർ ഇവി ഭക്ഷ മനസ്സിനോ എന്നും ഒരു അസ്പദമും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലാണോ ഈ കൊല്ലും ഇതുനിൽക്കുമ്പോൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു കേട്ട്.

രണപ്രഭൻ - (സ്വഗതം) എൻ്റെ എത്രയും വിശ്വാസപം സപാതുകംയ ഇംഗ്രേഷ്യരുമുഖം തുടി മറച്ചുവെച്ചിരുന്ന ഇതു കമ്പി ലോകപ്രസിദ്ധമായിപ്പോയോ എക്കിലും എന്തിക്കുള്ള പരവാൻ ലജ്ജകുംണ്ട് അസംഖ്യമാകയാൽ ഇങ്ങിനെ ചാരക്കത്തെന. (പ്രകാശം)

നിയതസൗഖ്യത്തിനിക്കും ഭിംബമെ-
ഞ്ഞയങ്ങാനിവിട്ടതില്ലരുള്ള നീ;
പ്രീയവയസ്യ! ഭവാൻ ചിലരോതിട്ടും
പ്രീയവചസ്യ മനസ്സിലുറയ്ക്കുംലാ.

സുകമംരൻ - ഇവിടുന്നതിനാണീ ധീരോദംതനനു
യിട്ടുട്ടി കളിയ ചായന്നതും ഇവിടുന്നതു സ്വ-
ഭാവമംറരുതനു ഇതിനെ എന്തിക്കു ദുഃഖമാക്കി
ചെയ്യുന്നു. എന്തെന്നാൽ -

ഉത്സംഹിക്കിവുണ്ട് ചാണകതയും തെ
ക്കുത്രുദാളീക്ക് സംശ്ലിഷ്ടാം;
സത്സംരസ്യമെഴുന്ന വാക്കുമത്തുള്ളി -
ചെഞ്ഞന്തില്ലോന്നമേ;

ചിത്സംഗ്രഹമാണ് കൊതിപ്പോര ഇന-
തേപ്പോലെയെല്ലാംക്കുംഡി.
വസംയീത്രപര! ചിന്തകൊണ്ട് ദിവസം
പോകുന്ന ക്രഷ്ണം ഭവംൻ.

രാത്രുന്നു- (സ്വന്തം) ഇതുംഡിക്ക എന്നർ മംതി
രിയെല്ലം. നല്ലവള്ളം. മനസ്സിലംയിരിക്കുകൊണ്ട്
സുഖക്കേട്ടശ്ശേനു പറയംതെ നിരുത്തിയില്ല.
(പ്രകാശം) സബേ!

ഇപ്പോലെ വോട്ട് വസ്തു തന്ന രക്ഷചെയ്യുവാ-
ന്നഷ്ടണ്ട് വന്നുനും. സൗഹ്രദ്ധ നീഡുണ്ട് കേ,
പ്രഷ്ടമരവ കീഴടക്കിട്ടുന്ന ഫറുളപരയം.
ഉപ്പുംഡി:വമൈക്കിലും. നമക്കുണ്ടെല്ലായോ?

എന്നംലും. മമ മിത്ര! രണ്ട് ദിനമം.
യീയുള്ളവൻ തന്നെ-
സ്സുംനും. മംതിരിയുള്ളിംരംധി പിടിപെ-
ട്ടുറരും വ്യമിക്കുന്നതേ;
എന്നംലംയതിനുള്ള ഹേയ ചരവാം
സാധിക്കവോളും. ഭവംൻ
നിന്നുണ്ടീവിരഹം. പരസ്യനിലയിൽ
പഠരിൽ പരത്തിടുന്നലും.

സുക്കരാൻ- ക്രഷ്ണമേ ക്രഷ്ണം! ഇതുവരെ വിശ്വാസപും
അക്കംബനാനു അടിമനനിപ്പിത്തനു എന്നുംപും
യും ഇവിടേക്ക ഇവിധമാണോ അഭിപ്രായം!
അമ്മക്കില്ല.

രണ്ടുഭാഗം - സബോ! താൻ അരങ്ങിനെ ശക്കിക്കൊത്തു. എന്നുറ അഭിപ്രായംകൊംളാല്ലെ ഞാൻ അരങ്ങി നെ പറഞ്ഞതും.

സുക്കമംഗൾ - അതിരിക്കെട്ട്. മനഷ്യനു താൻ അറിയംതെ ധാരതാധ ഭിഃവകംരണാദാജ്ഞ. ഉണ്ടോക്കനു തല്ല. ആകയംൽ ഇവിട്ടെത്തു ഭിഃവത്തിനുറ അപ്പേക്കിൽ അസ്പന്ധമുത്തിനുറ ഹേരു ഇവി ദേഹതനെ അറിവുണ്ടായിരിക്കണാം. ഏതു മഹാനഭവനം തനുറ സ്വാത്രാക്കളേണ്ട സുഖ കേട്ടു പറകയും, അവരിൽനിന്നു അതിനുറ പ്രതികാരത്തു കിട്ടുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കേകയും ചെയ്യുമാറണ്ടും. അതിനും അവിട്ടുനു എന്നോയും അവിട്ടെത്തു സ്വാത്രക്കോടിയിൽ ഉംഖപ്പുച്ചത്തീ വിചംരിക്കുന്നതോക്കിൽ ഇതുപെട്ടത്തീ നുറ കംരണാം. എന്നോടു പറയേണ്ടേണാം. ഇന്നീ അവിട്ടെന്നു ഇഷ്ടംപോലെ.

രണ്ടുഭാഗം - സബോ! എന്നീക്കു ഹേരു അറിവുണ്ടാക്കും ലും വെളിവായി പറയുന്നതിനു ലഭ്യം അനുവദിക്കുന്നില്ല. എക്കിലും പ്രീയസ്വാത്രതായ തന്നോടു എങ്ങിനെ മരച്ചുവെക്കുന്നും അതുകൊംളാട്ടു സത്യം. പറയാം.

അന്നാംജലിലുറങ്ങി ശ്രദ്ധിക്കണാരവേ

തല്ലത്തീലെപ്പും കീട-

സന്നന്നമല്ലിയപേംഘരങ്ങിട്ടുമെന്തു-

പ്പുണ്ണക്കുട്ടിയെക്കണ്ടാം തുന്തം;

•**മുരു**
സിരം നിന്നേനെതിരെമെന്നതോത്തുമറോ-
തെങ്ങാനമേ കലാതിപ്പ്!

റണ്ട് സ്വന്നരംമുതലവീവിയത്തിലാലും
നംടകം വന്നത്തിയള്ളെത്തിലും.

നീംഗൾഹൈതെന്നുണ്ടാവും എന്ന വല്ലാതെ എരിഡ
മുഖ മീച്ചു. കുടവിൽ ഇതു ആദരയും അറിയിക്കുവെണ്ട
മുള്ളുംവും, എന്ന അവിടെ കിടന്നരഞ്ഞകയും
അല്ലോ ചെയ്യും. ഇതെന്നു അസംഭവമണ്ണാം?

“സ്ഥൂക്കർമ്മൻ- തിരക്കേന്നീ! കരസംഭവവുമില്ല. എന്നും
നീംഗൾഹൈ
•**കുറച്ചു** ദിവസംമുന്പു കൊട്ടാരത്തിൽ പട്ടിക്കലു
•**മുക്കും** ഇള്ള ആക്കത്തിന്തുയിൽ കാരഡകൊണ്ടിരിക്കയെന്നു
•**മുന്നാം** കുറഞ്ഞു. നല്ല ചത്രികയുമുണ്ടു്. അപ്പോൾ അതി
നിന്തുപ്പിൽക്കുറഞ്ഞു മുകളിൽനിന്നും ഒരു യക്ഷിനം യക്ഷിയും
നിന്തുപ്പാക്കുവിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു സംഭംഖണ്ഡംായി.

“സ്ക്രൂച്ചും പ്രിയേ!

“എന്നീരജംക്ഷിമണ്ണീ! നമ്മളിലാളും വേദ്യം-
സ്ക്രാംട്ടോട്ടിനീയീവെൻ്റു മനതംകു കരിച്ചിട്ടുണ്ടു;
മണ്ണും താഴുന്നുയമട്ടിലുരവെള്ളിലുമേംത്തുകണ്ണാൽ
നു അന്തരുളന്നുസിമാങ്ങുവ വച്ചുമസത്രമാമോ?
ഇന്ത ചോദ്യാൽ ക്രോക്കാലത്തേക്കു നാം തക്കിൽ
പീരിത്തിരിക്കേണ്ണേവെതന ഭഃവാം സഹിപ്പിപ്പും
നാം മുഹിക്കാതെയിരിപ്പംനും കഴിയുന്നീല്ല.
എല്ലു ചെയ്യുന്നും?

ശുക്ഷ്മിപ്പുംബന്നപ്പിയി! ഉന്തനും ഒരു ദാജംവിനെ
കരിഞ്ഞുണ്ടും സമയം അനേകക്കു ശുംപമേക്കും. വരു
മെന്നുണ്ടും അ സന്ന്യംസീ പരഞ്ഞതുറും?

യക്ഷൻ- അതെ, തൊൻ ഇപ്പോൾതന്നെ പാർസി രം ജയാനിയിൽ കൈ കുതിരയായി ജനീക്കണണ്ടോ നീ എൻ്റെ ശാപമോക്കുത്തിനാ വേണ്ടതു ശ്രദ്ധി ആകേറംക.

യക്ഷി- അങ്ങിനെതന്നെ. ഭാരൻ അതിനു കന്നാട തായി ഇവിടുത്തെ രംജകമംരനാം കൈ കന്നുക യിൽ അന്നരാഗം ജനീപ്പിച്ചും ആ കന്നുകയെ സ്പംധീനപ്പെട്ടതിയതിന്മേം എങ്ങിനെ യൈക്കിലും ആ കമാരനേക്കുണ്ടു് ഇവിടുത്തെക്ക ശംപമോക്കും വരത്തുന്നണ്ടോ. ഇങ്ങിനെ അവർ തമിൽ നിശ്ചയംചെയ്തു അവിടുന്ന പോയി. അതുകൂടു് ഇതു് ആ യക്ഷിയുടെ വിദ്രയംയി രിക്കണാം. ഇവിടേക്കെ അന്നത്രപയായ കന്നുക എത്താബാനനിയവാൻ ആ യക്ഷി പല കന്നുകമാരയും ഇവിടുത്തെ ശഞ്ചയിൽ കുംണ്ടവന്ന കീടത്തിനോക്കീടുണ്ടായിരീക്കും. അതിൽ ഇവിടുന്ന കണ്ണുകയംണാം അന്നത്രപയെന്ന കണ്ടു അവിടെത്തന്നെ കീടത്തിയിരീക്കുണ്ടാം. അതിന്മേം ഇവിടുന്നാം ഉണ്ണൻാം അവക്കു കാണാനവര കാത്തിരുന്നു. പിന്നെ അവക്കു യമാസമാനത്തു ഏകാംഭും റയിരിക്കുണ്ടാം. അതാണാം ഇങ്ങിനെ അസംഭവായി കംണാവാൻ കംരണാം.

രത്നപ്രഭൻ-

ശരീയായിട്ടിരിക്കുന്നിതുരിയാടിയ വംശ നീ;
തെരികെന്നവക്കുകുണ്ടു് തിരികൊന്നുണ്ടു്
(കൈ ശീപംയി പ്രവേശിക്കുന്നതുമെ
ശ്രീപ്രഭുംഖരവർജ്ജവുണ്ടു് മഹാശാഖാംബവത്തിക്കുണ്ടു്)

കെട്ടംരത്തിലേക്കെഴുന്നള്ളതിനാമവാരംജാവ
അങ്ങളിച്ചുള്ളിരിക്കുന്ന.

സ്വാപ്നൻ- സവോ സുകമാരി! ഇക്കണ്ണൽത്തപ്പറ്റി
നമ്മക കരഞ്ഞക്കടി സൈപരസല്പംപാ. അവശ്യ
മംഗലിരിക്കുന്ന. എക്കിലും താതാജ്ഞകെട്ട അ
തിന തന്മാ. വന്നിരിക്കുന്നവല്ലോ. (ശീപംയി
യോട്) എന്നോ കെട്ടംരത്തിലേക്ക് വഴികു
ണ്ണിക്കു.

ശീപംയി- ഇതിലെ; ഇതിലെ. (എന്ന മുന്നപേരും
ചുററി നടക്കുന്ന)

സുകമരംന്- മഹാരാജാവോ അ സ്ഥാനത്രഞ്ഞനിന്ന
ആലോചനാഡാംബയിലേക്ക് എഴുന്നള്ളുവാൻ
പറപ്പേട്ടിരിക്കുന്ന.

പെംനിന്നചുരലെട്ടത്തിടംമിവ, നീവൻ
കൈവാളേട്ടക്കരം, മീവൻ
മന്നിൽ ചെതുമുടൻ പിടിക്കവും, നീവൻ
രതാചൃഷ്ണപ്പേരിടം;

എന്നിത്തും പലതും പരഞ്ഞു, പലതും
പഠ്യുന്ന തന്മാർക്കിൾ-

മന്നിന്നനമാ ഭവൽ പിതാവു മണിച്ചീ.
ഒത്തിനേഴുന്നീരുപോയും.

സ്വാപ്നൻ- നാഡസ്പര്മത്തിനെന്ന ശബ്ദം എക്കേശം
അവസ്ഥനിച്ചുത്തുകെട്ടണ്ട് അപ്പുന്നം പരിവര്ത്തന
ഡിം ആലോചനാഡാംബയിൽ എത്തതിനെയും അംഗ
മംഗിക്കും.

സുകമരംന്- കാദോരി! അതം ഇരിക്കുന്ന; കാലാന്നീഡ്സ്?

സപ്പുത്രത്വംപുണിയറിച്ചു തന്റെ അലങ്കിൽ
ക്രൊഡിയം തോറിട്ടു.

വള്ളം. ചേര്ന്നാൽ കോട്ടമിട്ടതിനുമുകൾ
പട്ടംവുരു. കെട്ടിയു.

പുണ്ണപ്പുംകരുട്ടുണ്ട് വേഷ്ടികളുടെ
തന്ത്രംസന്ദർശനായു.

കള്ളം. മന്ത്രിവച്ചുപീനേകി വിലസി-
ചുപ്പിട്ടുനിതിതന്നുരാൻ.

(അനന്തരം. യദേഹക്കത്വവേഷനംയ രാജാവും മന്ത്രി
മാരു. പ്രവേശിക്കുന്ന)

(രത്നപ്രഭൻ. സക്താരൻ. നമസ്കരിക്കുന്ന. രംഗം
വ പിടിച്ചെഴുംനൽപ്പിക്കുന്ന)

രത്നപ്രഭൻ- എന്തെല്ലാം വരുവാൻ ആജ്ഞാവംപിച്ചു
എന്തുനംണോ?

രാജാവും- ഉള്ളി രത്നപ്രഭ!

പരബ്രഹ്മ നമ്മുടെ. പുഷ്ടിപരനായവൻ
ചെയ്തുള്ളതാം നാഥാവം.

കൊണ്ടു നമ്മുടെ കിരുമാനയി മരവും.
ആശിഷിംഹാംധാരീശ്വരൻ

തന്ത്രാരീടിവിക്രത്തേരാം വലുതം.
ക്ഷും. തരംതുരുമടം.

കൊണ്ടുരം. രിഖവെന്നപോലെ നീവാസി-
ചുപ്പിട്ടു തുടം. മും.

അപ്പേ! മന്ത്രിയുംതവാ ഇതിനെപ്പറ്റി നം. ഏഴ്
നീയതിനാം മരപടി അയച്ചുതു കൂടു വാങ്ങിമുണ്ട്,

മഹി- (വായിക്കുന്ന)

കിട്ടി തീടിവിച്ചുനയച്ചതവിലും

വരയിച്ചു കൂപ്പും തരും

മട്ടിലെന്ന് പുതുതശയില്ലെതു പറഞ്ഞു

വേണ്ടുന്ന വെച്ചുള്ളിൽത്തും;

തട്ടി തന്റെയാളണ്ണയെന്ന കത്തി-

പൂരിനു പോരിന്നൊരു-

ശ്രീകൃത്യകയക്കിലായതിനിവൻ

പൊയ്യുള്ള തഴുവുതാൻ.

രംജനവ്- എത്ര അധികപ്രസംഗമാണോ ആ എഴുതി ഡിരിക്കുന്നതും? അതുകൊണ്ട് ഇന്തി എന്നതാണു ചെങ്ങുംഭേദതന്നാലോച്ചിക്കവാനാണോ അഞ്ചു അയച്ചു വരത്തിയതും.

രന്മാപ്പൻ- അതിനെന്നതാണിട്ടു ആലോച്ചിപ്പുന്നുള്ളതും? നമ്മുടെ പുഞ്ചാവധിയായതുകൊണ്ട് മഞ്ഞംഡ കൈ കരാരി പോയിത്തന്നെ ചോദിക്കുക. അതീനാശംഖവും. തദ്ദേശവാനൻ ദാവമില്ലെങ്കിൽ ആരംജ്ഞം. യുദ്ധംചെയ്യു കീഴടക്കിക്കളേക്കതനെ.

മഹി- എന്നെഴുടെ എല്ലാവക്കുടേയും അഭിപ്രായം ഈ വഴിക്കുതെന്നയാണോ? ചംഡിരിക്കുന്നതു. പക്കു, മഞ്ഞംഡ ചോദിപ്പുന്ന്. ഫോകന്പോരാതനെ യുത്തിനെന്നാത്തുണിപ്പുംകയല്ലെ നല്ലതെന്നാക്കി അഭിപ്രായമുണ്ട്.

രംജനവ്- അതു ശരിതനെ. അദ്ദേഹംനും നല്ലതു. അശ്ശേ! ഉണ്ണി സുകമമാരം?

സുകമമാരൻ- കൂട്ടുന്നതോടുംബല,

രത്നപ്രഭൻ - അതാണാം ഉചിതം.

മഹും - പക്ഷം, അതിനുള്ളഭാരം യുദ്ധരാജംവിന്നെയും
സുകമാരനേയും എല്ലിക്കന്നതും നല്ലതന്നുംനാം
എൻ്റെ പക്ഷം.

മാജംവും - എൻ്റെ ഒക്ഷവും അങ്ങിനെതന്നെ. എ
ന്നംൽ, അല്ലോ! ഉണ്ടാണി രത്നപ്രഭാ! സുകമാരനേയും
ചുംക്കുടി പോയി കാഞ്ഞും സാധിച്ചു ശ്രദ്ധമായി വ
രീക. (എൻ അന്തരുഹിക്കുന്നു)

മഹും - ഇപ്പോൾ കാഞ്ഞും വെട്ടിപ്പുറായി. എന്നെതന്നുംൽ
കുത്രുമെമാനിലൂടെ നടത്തിയെത്തിടംന്
ഭത്രവർദ്ധമംതു നുറു ഫോകയിൽ
സത്രമാണരിക താൻ ഗമിക്കുകിൽ
സ്ഥാത്രമായി വരുമില്ല സംശയം.

രത്നപ്രഭൻ, സുകമാരൻ - അവിച്ചതെത്ത് കല്പനയെ
താഴെ ശ്രീരസം വരുക്കുന്നു.

(അണിയിരയിൽ)

മഹും - കുറവും രത്നപ്രഭയുവന്നവരും
സംഹളപ്രീപിനുംയും

പ്രീപികൾ പോകുന്ന പോതും പരിചേംട്ട കടക്കുവ-
ക്കിള്ളു തെയ്യുംവേണം;

പ്രീപികൾ പോകുവാൻ നടക്കുപടി നല്ലീകഴുതു-

ക്കിള്ളു ശാന്തുംകുളേതി -

മഹും - മട്ടിലേരു ദുധുതിയെല്ലു കരിയാം
നിൽക്കു പട്ടംകുമല്ലും.

രംജനവ് - (കേട്ടിട്ടോ) നമ്മുടെ പടനായകനായ രംജന വീരദത്തൻ ഇതുവേഗം പുറപ്പുട്ടിനു വേണ്ടുന്ന കരക്കങ്ങൾ ചെയ്തുടങ്ങിയോ വേണ്ടതെന്ന്. ഇവിട്ടനു ഇപ്പോൾ ആജണ്ണാപിതൃക്കിലേ സൂച രവരം കടക്കുവരാത്തു ചെല്ലുവന്നോക്കെ തോണി യും കൂപ്പുള്ളം തയ്യാറായിരിക്കുയോളി.

കരുടീ ഇവിട്ടനു കരുടു മുരി ടെല്ലും.

രംജനവ് - ഉണ്ണി രത്നപ്രഭാ .നീയും ഗുക്കമംരനം കൂട്ടി ക്കുണ്ണം കുക്കികൾ കഴിഞ്ഞു അമ്മ മുതലായവരോ ചായാത്രയും .പറഞ്ഞു കരുടുനേരതെന്തു പറയേണ്ടണം.

രത്നപ്രഭാം, ഗുക്കമംരനം - അങ്ങിനെതെന്ന്. (എന്ന ദോഖനി)

(അണ്ണായിരയിൽ)

കുട്ടി വഴിപോക്കരെയാത്തു തണ്ണലും
പുക്കാച്ചുവട്ടിൽ, കീട-

മന്നാട്ടിനു ത്യഞ്ചാപുഡ്മമാത്തടിയിലോ -
കണ്ണറിൻ തണ്ണപ്പുംകവേ;

നേട്ടിനു ജലമേവയും, വഴിയേഹാ!

സംപ്രദായമുണ്ടാക്കുക -

യീച്ചിനു തങ്ങാനീവരാധരസമം
മദ്ധ്യാഹനകംലത്തിൽ.

രംജനവ് - കാ! നേരം മദ്ധ്യാഹനമരയോ നമ്മുടെ മദ്ധ്യം
മനുക്കുത്തുക്കാണുന്ന പേരാവകു.

(എന്ന എല്ലാവയം ദോഖനി)

(മന്നാമകം കഴിഞ്ഞു)

(രാഭാമക്ക്)

—വി.എം.—

(അനന്തരം സിംഹളരാജാവിനെ മനീ
പ്രവേശിക്കുന്നു)

മനീ—കഷ്ടം! കഷ്ടം! ഈ മഹിതൃപ്രഭാവല പ്രധം
സമഖ്യതായി യാതൊരു കാഞ്ചിവുമില്ല. മറ്റൊരു
വാര സേവിച്ചു അന്നോരാവുത്തികഴിക്കുന്നതെന്ന
സങ്കടംണം. അതിൽവെച്ചു മത മനീയുടെ
നിലയിലായാൽ നഹാ പ്രശ്നസങ്കടകായി. രജ
സേവതെന്ന വലിയ ബുദ്ധിമട്ടംണം.

ആളുകൾക്കു രൂപസേവണയാക്കിലോ
വാളുകൊണ്ടു ബാത വൈച്ഛിട്ടുന്നതാം,
വ്യാലനംരിയുടെ വക്കതുചുംബനം—
പോലെയരംണിയു വിനംഗ്രഹകവാൻ.

കാണുന്നവക്ക് മഹാമനുയാണം; നല്ല സെഡവർ
മംണം; എന്നുംകൈ തോന്നുണ്ടായിരിക്കും.
ഇവിടെ കാഞ്ചം മഹം കുപിളിയംണം. തരം
പോലെ കുഞ്ഞം. കഴിക്കവംനോ അന്ത്യസ്തവ
അംബം അന്നവെച്ചുപൂരനോ ഇടയില്ല. എന്തെന്നാൽ,
രാജുത്തുള്ള സുഭിക്ഷണാശയുഗളും.

മോധിച്ചു നംബം സദം
ത്രംജ്ഞം. നീതിവിടരതെ കണ്ടു ഭരണം
ചെയ്യേണ്ടെടുക്കണം;
പ്രംജ്ഞം കോണ്യനം തെടംതെ വല്ലതം—
കേണം വിള്ളുങ്ങന സാ—
മുംജുങ്ഗീയിന ചുണ്ടിയേക്കണാമിം.
സമന്തുടിനു കുത്രുമേ.

നാരാക്കവത്തീവാൻ ചാരവരരെ-
പ്പായിച്ച പായിച്ച ത-

ദാരാ മാറലരേത്തിട്ടന്താഡി¹
താങ്ങ ധരിച്ചീടണം;

ഒ. നരാടനതിവീരരാക്കമവര-
ത്തീടിൽത്തുത്തീട്ടവാൻ

ധീരാഗ്രൂപമഴും ഭന്യിപ്പതിയെ-
പ്പാശനബന്ധകീടണം.

സുജുന് ദഹായോരവോളവും ഗ്രവരനനാ-
നതാശ്മാനിയിൽ ചേന്നംരോ

കാഞ്ഞം. തീന്തു വസിക്കണം, വഴകിയംർ
ഒക്കപിക്കുചീശപരൻ,

ആഞ്ഞം ആപതിയോട് സേവ പറവാൻ
പോയിടണം, മന്ത്രിതന്ന്

കാഞ്ഞം ഭർഷടമാ, സീതൊക്കെയൈംവൻ
താങ്ങ നീവുത്തിക്കമോ?

ഇങ്ങിന മന്ത്രിയുടെ .ഭർഷടകംഞ്ഞംളപ്പുറരി
വിസുരിക്കുന്നതായാൽ അവസാനമേ ഇല്ല.
ഇതൊക്കെ അന്തഭവിച്ചുവക്കേ അറിഞ്ഞതുട്ട.
ഇങ്ങിനയുള്ള ഇം തിരു. വേണ്ടപോലെ വഹി
അഭിരാതന എനിക്കിപ്പേം കൈ മല്ലക്കി
ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന. .ഉചയരാജാവിന്റെ ഓംന്യ
വംകുണ്ട് ഇവിടെനിന്ന് കൊടുക്കേണ്ട എന്ന
നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കൂപ്പും ഇപ്പോഴതെ വസരാ
ജാവരയ ആരീകമാരൻ മടക്കി .പോംചിച്ചിരിക്ക

നാതനിന്ന് താൻ താരോട്ടില്ലെന്നും അമുവാ തണ്ണേ
ലാഭതാബന്നും വിചാരിക്കുന്നപ്രക്ഷും യുദ്ധത്തിനും
വരാമെന്നും ഇവിടെനിന്നു മരംട്ടി അയച്ചി
രിക്കുന്നു. അവിടു അതു ഒരു ത്രാത്തിയാൽ പ്രഖ്യാല
നംധ ആ രാജാവും യുദ്ധത്തിനും വരികയും,
ഇവിടു കൈ യുദ്ധം വേജാവിവരികയും ചെയ്യും.
ഇതുനിന്ന് വേജാ സൈന്യം കൈക്കൂട്ടുക്കും തെ
ആറാക്കുവാനായി ഭോധിപ്പാതിയായ ജീവാന
നുണ്ടു എല്ലിട്ടുവേംയി. ശരുക്കും സമുദ്രത്തി
ൽനിന്നു ഈ രാജ്യത്തെക്കു കയറാതിരിപ്പുന്നു തു
ടിച്ചാത്തിൽ കൈ സൈന്യം ദായിപ്പിക്കുന്നും സൈന്യം
വും നിരംതരം മാത്രം അടിനിന്നു മുലവൃക്ഷങ്ങൾ
നായ പ്രഹാസന ഭാരം ഏല്ലിക്കുന്നതാണോ
നല്ലതും. അംപുംബ അയയള്ളുടെ കഴിവിലേക്കു
കൈ പുതിയാനും വേക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

അംഗത്വിന്നു തക്കാനായ കരാർ ഇന്തി ആരംബം ഈ
രംജയംനിയിൽ ഉള്ളതും?

കൈ ശീവംയി- (പ്രഭേദാംശി) ഇവിടുതൽ കംബാവാൻ
പട്ടണത്തിലെ .രതാവ്യംപാരിയായ മാണിക്യ,
രതാചൃട്ടിയംർ സമയംനോക്കി നില്ക്കുന്നണ്ടു
മന്ത്രി- കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവാ.

(അന്നത്തെ കൈയ്യവാദും ചെട്ടിയാരംപ്രഭവശിഷ്ടം)

മന്ത്രി- എന്തും! ചെട്ടിയാരോ? സാംത്വനയല്ലോ? കു
ച്ചവടം. ശരീയായി നടക്കുന്നില്ലോ? ഇക്കരിയ
ഞതു കപ്പലേംട്ടത്തിൽ എന്തു പഠനംബാധായി?

ചെട്ടിയാരും- ഇവിടുതൽ ചാലക്കാണ്ടും. ഇല്ലാതും

അപ്പംകൊണ്ടും കയവിയും സബംതനെന്ന്. കൂടു വടം അറിയായി നടക്കുന്നണ്ട്. ഇക്കരീയത്തെ കൂപ്പിലോട്ടത്തിൽ കിട്ടിയ കയ നല്ല ലാഡ്. ഇതാ ഇവിടെ സമപ്പിക്കുന്നു. (എന്ന യുവാവിനെ പിടിച്ചുകൊട്ടുകുന്നു)

മനുകി- ഈ ലംഡ് എത്രവിധത്തിൽ കിട്ടിയതംനാാ? **ചെട്ടിയാർക്ക്-** തോൻ വംഗലേശത്തുനിന്നു കൂപ്പിലോടും ആ ഇങ്ങോട്ടു പോതുന്ന വഴിക്കു കരാറി സമുദ്രം തുടർന്നു നട്ടവിൽ കിടന്ന നീലവിളിക്കുന്നതു കണ്ട്. തോൻ വേഗത്തിൽ അയഞ്ഞുടെ അട്ടക്കു ചെന്ന തോണിയിരക്കി പിടിച്ചുകയററി കൂപ്പിലിൽ ഇരുത്തി. അയാൾ “മഹീസുരപരത്തുള്ള കയ വ്യംഗ്യംരിയും കൂത്രിയവംഗമാണെന്നും അവിടേനിന്നു ഇങ്ങോട്ടു പോതുന്ന വഴിക്കു കയ പ്രീപിയേൽ കൂപ്പിലാഞ്ചുവെന്നും കിരാച്ചു കഴി ഞ്ഞെപ്പോറു കൂപ്പുൽ തകന്റും പലവിധത്തിലും തന്റെ കൂടുതലാണ്യിൽനിന്നുവർ മുരൈത്തരിച്ചു വെന്നും, താൻമാത്രം ആ ദ്രീപിയേൽ വീണു എന്നും കയവിധി എഴുന്നേറ്റുമ്പുണ്ടെങ്കി പ്രീപി കുമേണ താണു കാണാമതായി” എന്നും മററം എണ്ണോട് പരബ്രഹ്മം. അയഞ്ഞുണ്ടായിയുവാവും ഒന്നാംമുന്നായ ഈ യുവാവിനെ തോൻ വെച്ചു രക്ഷി ക്കുന്നതിനേക്കാരം രംജ്ജത്തേക്കു ഉച്ചകാരത്തി നാതകത്തെക്കുവണ്ണും ഇവിടെ സമപ്പിച്ചുകള്ളുയും മെന്നുവെച്ചു ഇങ്ങോട്ടു കുംണ്ടുവന്നുണ്ടാം. ശേഷം കല്പനയോറലെ ചെയ്യാം.

മനുകി- ആധാ ഇതോരുള്ളതംതനെ, ആ ദ്രീപി വല്ല

മതസ്യവമായിരിക്കണം. എതാധംലും ചെട്ടി
യംർ അപ്പോഴേക്കു അവിടെ എത്തിയതു ഭാഗ്യം
തന്നെ. എറെ കനം. ആലോച്ചിക്കേണ്ടതില്ല.
ഇങ്ങനെ ഇവിടെ ജീവപഞ്ചത്വം നിന്നുകൊ
ളിക്കു. ഇന്നതന്നെ തിരുമ്പബം കംബാഡ്സ് വല്ല
ഉല്ലോഡവും കൊട്ടപ്പുകൾ. (യവംവിനേംഡ) തനിക്കു
ശീക്ഷിക്കുവാനും കല്പിക്കുവാനും ധാരം
ഈ പരിചയമില്ലോ?

യവംവം- ഇല്ലന്നില്ല.

മഹുണി- എന്നാൽ നല്ല തരമായി. എന്നുംണോ തന്നെ
പേര്?

യവംവം- കംഠകൻ എന്നുംണോ.

മഹുണി- എന്നാൽ ചെട്ടിയംർ പോഡ്യൂല്ലിള്ള. ഇങ്ങനെ
ഇവിടെത്തെ കയ റംജപ്പത്താൻ തന്നെയായി. സംശയമില്ല.

ചെട്ടിയാർ-എന്നാൽ ഇന്തി സമയംപോലെ വന്ന
കണ്ണ കൊള്ളില്ലം. (പോയി)

മഹുണി-കംഠക! ഇന്തി നമ്മകം മുഖം കംബാഡ്സന്ന
തീരാറിയുന്നപാകെ ഹേരാവുക.

കംഠകൻ-അഞ്ചിത്തന്നെന്നുണ്ട്.

(എന്ന രണ്ടോളംപോയി)

വിഷ്ണുംഡു കഴിത്തു.

രംഗം ക്ഷേ

(അനന്തരം കാതകൻ പ്രവേശിക്കുന്ന്.)

കാതകൻ—

ഒഭവം വയ്ക്കിലാറോ! നിരതം മഹാനി—
ഒളവം വയന സുരനായകനും നിന്ത്യം,
അവികലംക്കുമീരു ദൈവമതം തൃപ്പൂ—
നംവിസ്തരയും പരിയുന്നിൽ പാണ്ഡിതനും.

എൻ്റെ ദൈവമേ! നിന്റെ മതം അനിവാര്യം.
തന്നെ. എൻ്റെ കന്തിച്ചുവന്ന ആ പ്രിയസ്ക
മംരനേയും കൂടി കംണംതെ ഇതു ശത്രുരാജാ
വിന്റെ കീഴിൽ പ്രവൃത്തി എടുത്തു ഉപജീവി
ക്കേണ്ടുന്ന കാലം എന്തിങ്കു വന്നവല്ലോ. എന്തു
ചെണ്ണുന്തോ? ഇവിടെള്ളപ്പോൾ യുദ്ധത്തിനു ഒരു
ഞ്ചിനിനിരിക്കുന്നതുകുംണ്ട് യാതൊരു കുപ്പുലം
അന്തരാജ്യത്രക്കു കൊണ്ടപോംകയുമില്ല. എ
ന്റെ പേരും ദേശാദികളും മാറിപ്പറത്തുകൊണ്ട്
ഈ എന്തിക്കു ഇവിടെ ശത്രുവാധിക്കാണവാൻ
തരമില്ല. എക്കിലും ഇവിടെത്തു കാണ്ടു
ബോളാണോ എന്തിക്കു സഹിക്കാതിരിക്കുന്നതോ?
ഹതവിഡിയ! നീം കാറിനു മുദ്രയന്നാണോ?

തതു സിംഹാശവറീപുന്നുചുട്ടുവിവരങ്ങു—

ക്ഷേംതിയവനപ്പുരം
മിന്തുമാക്കിയിരു കീഴടക്കിയുടനെത്തു
മെന്നുയെതിരെൽക്കവാൻ;
പത്രവസ്തുത ദൂണ്ടുകുംണ്ടു ഭേദരോച്ച
കൂടി മരുപ്പുന്നാരെന്ത്.

മീതുകാതി ജനകൻ ധരിക്കിലിയു നീ

കാട്ടിക്കൈ പെറുംക്കമോ?

സിംഹഭൂഷം പരപ്പരത്തിലെത്തിങ്കതിഗ്രാമി-

യം റിച്ചുപാലനെ-

സ്സംഹരിച്ചു നിണ്യാര പോതമസിംഹാണ്ട്

കൊണ്ട് വിലസീച്ചവാൻ

സിംഹവിത്തി മമാത്മജൻ വിക്രതനെന

റച്ചത്രവുന്ന ഭ്രം-

സിംഹനെന്നർ ജനകൻ വേൽക്കംനീനക്കു-

മീയിയു പെറുംക്കമോ?

മെനിച്ചൊല്ലിച്ചകയല്ല തൊന്തിയു വിഡ്യേ | ഭ-

വർക്കുക്കുകകാണ്ടരോ!

മേ നീനക്കിലുാര ലേശവും എഴുവി വിഷം-

മീഡ് യനരൈക്കില്ലേ

തൊന്തിവണ്ണമമരംലയയത്തിന ഗമിച്ചു-

വെന നീതപിച്ചിച്ചിട്ടും

മനനിതാതന വരുന്നതാക്കമഴലോത്തു

തൊൻ വൃസന്നിയായിത.

എന്തിനു വെരുതെ തൊൻ നീനോണ്ട് വിലപിക്കുന്നു?

നീൻറെ സപാംവും എല്ലാല്ലോഴിം കയപോലെ അല്ലെ

നും എനിക്കതനെ നല്ല നീഡ്യയമുണ്ട്. ആകയാംൽ

തൊൻ വേൽക്കുതമായ ഇം ദിവം സഹിച്ചുക്കാം

അല്ലാതെ എന്തു ചെഞ്ഞുനും?

(അണിയറയിൽ)

സവി! രതാകാരതി!-ഈ പൊയ്യയിലുള്ള ചുവ മഴവൻ
പറിച്ചല്ലാതെ തുറൻ അദ്ദേംചു വരികയില്ല.

കാരകൻ-ഇതംരംഭം ഈ ഉള്ളംഗത്തിൽനിന്നവീണ

യുടെ ധ്രനിപോലെയുള്ള ശബ്ദംകൊണ്ട് വ്യുസ
നിയായ എൻ്റെ കണ്ണ് ഒളിൽ അഴുതത്തെ വ
ഷ്പിക്കുന്നതോ? ആകട്ടെ, ചെന്നേനോക്കെതന്നെ.

(എന്ന ചുററിനടക്കമാണ്.)

അനന്തരം രതാകാരതിയേംചു. സുഗീലയേംചു.
ശ്രീ ഇള്ളമതി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

രതാകാരതി-സവി! ഇള്ളമതി! അമ്മയുടെ ദേവതംചു
തതിനു വേണ്ടുന്ന ചുവകൾ ധാരംളമായി. ഈനി
നീ എത്തിനും വെരുതെ ആധാസപ്പേട്ടു
നുതോ?

ഇള്ളമതി-തുറൻ അമ്മയുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കല്ലോ.
എന്നിക്കവേണ്ടിയും പറിക്കുന്നതോ.

രതാകാരതി-നിനക്കും ഈ ചുവകുംണ്ട് എന്നും
ആവശ്യം?

ഇള്ളമതി-തോഴിക്കും അതെപ്പോം പറഞ്ഞു മനസ്സി
ലാക്കാൻ എന്നാൽ സംശ്യമല്ല. എന്നിക്ക ദേഹ
തതിനു നല്ല സുവാമില്ലംത്തതിനു കിടക്കുന്നതിനു
കിടക്കുയോ. മറ്റൊരു അതു, പടിക്കുന്നില്ല. അതി

നാൽ ഈ പുക്കലൈക്കൊണ്ട് ഒരു പുരുഷൻ ഉണ്ടം
ക്കവംനംബാം എന്നും ഉത്സാഹം.

സുഗ്രീല്-തോഴി! എന്നാണാം ദേഹത്തിനാസ്വക്രോച്ചം;
ഇന്ത്യമതി- വിശ്വേഷിച്ചുപറന്നമില്ല. വില സമയം
അതികലശലായ ഉള്ളം. ശരീരത്തെ ബാധിക്കു
നണ്ട്. അതു തൊൻ അതു സാരമാക്കീടുമില്ല.
സുഗ്രീലയും രതാകരണതീയും (മുഖഃത്താട്ടമുഖംനേംക്കീ)
സവീ! അങ്ങിനെയുള്ള ഉഖ്യത്തിനു ഈ പദ്ധതി
ശ്രദ്ധാനിമ്മാണം അഭ്യന്തരം വാനന.

ഇന്ത്യമതി- എന്നാണാം നിങ്ങൾ “അങ്ങിനെയുള്ള”
എന്ന പദത്തിനു അതും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതും;
രതാകരണതി- ‘മനനകൃതമായ’ എന്നാണാം.

ഇന്ത്യമതി- നിങ്ങൾക്കു വല്ല ഭാത്തുമണ്ണേം എന്തു
ണാം അതും? മനനകൃതമായ എന്നോം ഇതെങ്കു
മനയയംബാം? എന്നെന്നക്കരിച്ചു ഈവക മായകല്ലു
നും തുടങ്ങേണെ. ആരോചക്കില്ലും പറയിൻ.

മല്ലംക്ഷീമണി കണ്പച്ചത്രിയിവള്ള,
ലുല്ലേംക്ക് വൈദി തൊൻ,
ചെംല്ലുമമ്പാണെന പിന്നെയെന്നിലുള്ളവം-
യീച്ചനു കുമജ്ഞരം?
സല്ലംക്ഷീമാണെനയുള്ളതും പന്നിവരം-
മെന്നിപ്പുംശോതീചക്കിൽ
പല്ലുംനാഞ്ഞതേണും പരിഷുദ്ധതജനം
ഒക്കെട്ടണ്ടു കൊണ്ടാടിനു.

അതുയുമ്പ,

അതുട നല്ല നാട്ടിയുള്ളംഗ നംരിമംകര
ചുവന്തത എന്നും ചുപ്പു ന മന്നതാനും⁹
ശുഭനാലുള്ള കമ്പ ദാരിദ്രാനും നിന്തപ്പാ-
ഡോബന്നാംഗി! വാരിവാസ, മനില്ല വാദം.

ഈവക അന്യവിശ റാസങ്ങൾ ചുറ്റതനകവി
കൾ ചുറ്റപ്പെട്ടവിച്ചുവരണ്ടിൽ അതിനേ അടി
സ്ഥാനമില്ലെന്ന അഫക്ഷ അന്നവേസിഡമണ്ണ!

ശശീലം തോഴി! അരജാംബക്കു ദഹിയാണെന്ന ചക്രവാ-
ഡിങ്ങൾ സമുദ്രിക്കാം. ഏന്നാൽ നിണക്ക
ഈവിയം ഒരു ഉള്ളം പ്രാധിക്കന്നതിനെന്നും
കാരണം?

ഈസ്മതി— തബാദ്ദൂരിൽ തട്ടനവിയത്തിൽ വല്ലതു.
ആലോച്ചിച്ചും ഇങ്ങിനെ ഉള്ളം ഉണ്ടാകുംവന
താണ്. ആകയാൽ എന്നു പഠിക്കുന്നതിൽ
അതിയംഗി ശ്രദ്ധ വെക്കുന്നതുകൊണ്ടുംയിരി
കണം?

രണകാര്ത്തി— സവ' || ന' | എന്തിനുണ്ടിതെങ്കെ പറ
യുന്നതു? എങ്കെല്ല മരുഖവേണ്ട ഒരു കംഘ മ
ജ്ഞലോ നിന്നും മനസ്സിൽ കിടന്ന കളിക്കുന്നതു?
ഈസ്മി (പ്രാണനുടക്കുടി) എന്നീരിക്കി പറയുന്ന
പരിശോശി. ആ, എന്തിങ്കു വെളിവിൽ
പറയുന്നും ഒരു മനസ്സിലുണ്ടെന്നയുള്ള.

(അണ്ണിയറയിൽ)

തക്കത്തംരിന നാണാമെക്കി വിലസു-

തക്കാതിയാം നീരിനാ-

ലേങ്കൽ ചേരന്നാൽ ദിവമാം ചള്ളികളി-

തെനീടേഭാദിരപ്പുരയുണ്ട്

തക്കയുംൽ തടവീച്ചമരൻര പള്ളക്ക്

ചേരുന്നതാകം മുഖ-

ത്തികൾ ദാംവനമാംതു ചെയ്തിട്ടുകയെ-

നാംകന്ന രതാപ്രദൻ.

രതാകാരതി- സുശ്രീലോ! കേരാക്കാ നിണക്കിപ്പോം

കായ്യം മനസ്സിലായിപ്പോളേ?

ഇന്ത്യമതി- സുശ്രീലോ എന്തൊണ്ടോ ആ കിളി അസം
വന്യം പരിയുന്നതു?

രതാകാരതി- തോഴി! നിബന്ധന അരയുടെ ഉമ്മിത്തുള്ള
ശാരീകയാണോ ആ പരിയുന്നതു? ഇതു അസംവ
സവാർത്തമാനമാണെന്നേന്നേ ഗുണാനാവാൻനുനുകളേ
പരിയുന്നതു?

സുശ്രീലോ- രതാകാരതി! ഇന്ന ഒരു നാഴി നബ്രാ തറ്റു
വൈക്കുന്നതു എന്നതിനാണോ?

കംഗകൻ- ദൈവമേ! ശാരീകയുടെ വാക്കോ എന്നോ
യുംതുടി സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നണ്ണേരേ? രണ്ടുപേക്ഷണ
മരായ കയ്യേറലെ ഇരുക്കുന്നതുകെംണ്ട എന്നുറ
മനസ്സിനെ എല്ലാ സമയവം വ്യാംകലപ്പുട്ടിന്തു

ന ആ രമണീയത്വം ഇതുതന്നെന്നയായിരിക്കു
മോ? ആകപ്പോടെയുള്ള ലക്ഷ്യണം എക്കാലിക്ക് ഇവഴ്ച ചെ
ങ്ങരാഗം ഇം നിങ്ങാഗ്രവാനായ എന്നെന്നുക്കരി
ച്ചാണാനു തോന്നിപ്പുംകനു.

എന്തിനെന്നുടെ മനമേ!

ചൊറന്തിയ മലയിൽ കരേറി വീഴുന്നു?

എന്തിനു മതിയെക്കിട്ടു-

നേരതി റൂമാ വിസ്തൃതിയംഗം ഭവിക്കുന്നു?

അത്വിനെ വിചാരി ക്കണ്ണുനു ആവശ്യം ഇല്ല.

കൈ നുകളും പംത്താലും-

തത്തണാറി നുക്കായ ദേഹം വന്നേക്കും;

ചുത്തുവെന്നുള്ളുന്നതാകും.

ചുത്താഗ്രമൊത്തതനും ഗണിക്കുമോ?

അദ്യും അദ്ദീന വരുമോ? എൻ്റെ അവസ്ഥ ഇവിടെ എത്ര നില്ക്കുന്നും! ഇവരും എത്ര യോഗ്യ താഴപരവിയിലിരിക്കുന്നു. ആകട്ടെ, ഇവക്കു സംഭാവനാം മുഴുവൻ കേരിക്കുതെന്നു.

രതാകംതി- എന്തിനാണോ? അതു ശരിയല്ലോ? ഹാ
യന്നതും?

ഇപ്പുമതി- തോഴീ! ആ ശാരിക്കയെ എവിടേന്തെങ്കി
ലും എക്കാലിപ്പോയി വിക്കുച്ചു വരു.

രതാകംതി- ശ്രീ എന്തിനാണോ? .. അതു.. ശരിയല്ലോ?
പറയുന്നതും?

ഇപ്പുമതി- തോഴീക്കാളും! നിംബാംഖാനിനെ ബുദ്ധിമുട്ടി
ക്കുന്നപ്പുക്കും നോൻ സ്വകംഘുമംയ ഇം വാസ്തവം
പറഞ്ഞുകൂട്ടാം. (എന്നു ചെക്കിട്ടിൽ ചുരുക്കം)

കാൻകൻ -

അല്ലഭോഗ്യനിവന പ്രിയാവൃത്യം-
ബല്ലവാക്ഷിമണിതാൻ വിളിക്കമേം?
തല്ലസീമനി പിടിച്ചിരുത്തുമേം
തല്ലദത്തിനധികാരിയെങ്ങിവൻ?

എന്നന്നുംഡിലിയലുന്നപോലവേ
തന്നന്നുംഡിലുമുടിക്കമേം പ്രിയം?
ഇമ്മനോജനമുഖിയോട്ടുട്ടി സോൻ
തിന്നവിട്ടു ഭവനത്തിൽ വാഴമേം?

ഇത്രംഭീകളായ എൻ്റെ ചിന്തകരക്ക ഇം സം
ഭാഷണം ഒരു ഉത്തേജകമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.
ഇത്രപരാം ഇനി തൊൻ എന്തു ചെങ്ങുണ്ട്?

(അണിയറയിൽ)

അല്ലേ! സൗഖ്യിലംരത്നകംതികളേ! നിങ്ങളെ
ഒള്ളി വിളിക്കുന്നു. അവിടെ ചേന്ന പേരു
വിന്ത.

സൗഖ്യിലായം, രതാകരംതിയും- ഇപ്പുമതി! തങ്ങൾ
ക്ഷണിത്തിൽപോയി വന്നുകളിയം. നീ ഇവിടെ
പുചരിച്ചുകൈണ്ടതനെ നില്ക്കു (പോയി)
ഇന്ത്യമതി!- ഇവർ എൻ്റെ ഇം കളളി അന്തരുടെ
മുഖിൽ പ്രസംഗിക്കയില്ലായിരിക്കും. കണ്ണ
മേ! എൻ്റെ മനോഘ്രതി ഇതു വേഗം മനറിയ

പ്ലോ. ഇതുവരെ എത്രയും വിശ്രദിഷ്ടകളുണ്ടിരുന്നു സബീകരിച്ച എന്നിങ്ക് വിശ്രദിഷ്ടമില്ലാതായിരുന്നതുണ്ടിയപ്പോം. (പുക്കരാട്ടയിൽ നേരാക്കി) കം, ഒരു ധാരാളമായി. അടക്കാട്ട ഇതും തുടർച്ചിപരിച്ചുകളിയാം. (എന്ന ഒക്കനീട്ടുവോരി വൈഴ്ജ്ഞികളിൽ കാലം തെരാറി വീഴുന്ന)

കംതകൻ- കഷ്ടമേ! ഇവർ വൈഴ്ജ്ഞികളിൽ വീണാവോ യോ! ഇപ്പോൾ ചെന്ന പിടിച്ചു കയറ്റിയാലോ? അതു കൗസമയം ഉചിതമായെന്നും അനുചിതമായെന്നും വിന്നുക്കാം. നുക്കുത്തിലും അവർ ചൊന്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഇന്തി പരയുന്നതു കുറഞ്ഞ തന്നെ.

ഇടുമതി-

രയമേരകയാൽ ചെറിയ്ക്കു-

കയമതിലഭ്യുംപതിച്ചേരോയീ നോൻ

കയറാൻ വയ്ക്കാതുള്ളൂ-

രിയമംര വിളിച്ചു ഹന്തി! കരയേണ്ടും

സക്കാരികളായ സഹീദാരതകാാതികളേ! നി ഔഴം തുടി എന്ന പിടിച്ചു കയറ്റുന്നതിനു എത്രതുന്നില്ലേല്ലാ!

കംതകൻ- (അടക്കത്തുവോ)

എത്തിനാ തോഴിക്കാളഡോ? കളവാണീ? നീനേ-

പ്ലോതിച്ച തന്നെയി! കരയ്ക്കിലണാച്ചുകെംളും;

ഇടുമതി- (മുദ്ദിപ്പുംതും കേട്ടുകെംണ്ടു)

എതിനു ഹന്തി! കൗണ്ടാംഗുതന്നും ഭവംഗതന്നു
ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട് കരയേറരക്ക് വൈഗമന്നേ.

(കംതകൻ വൈഗത്തിൽ സർപ്പിൽ ചാട്ടി എടു
ത്തു കരയണക്കുന്നതായി റാറ്റിപ്പനാം)

ഇന്ത്യൻ- (കയറിനിനു ലജ്ജയെ നടച്ചുകൊണ്ട്
വിചാരം)

ആര്യിതന്നുടെ മനഃപ്രിയം തങ്കൾ-
സോരിവൻ മുള്ളതന്നുപ്രഭാജപലൻ
നംരിമാരുടെ മനം മീരട്ടവാൻ
പഠിച്ചെത്തിരെയാൽ ഗോമദേവനോ!

പണ്ഡിഹാ! പരമയക്ഷീയോതി തോൻ
കണ്ണ മത്തുനിവിട്ടുണ്ട് തന്നെയോ!
ഇന്ത്യക്കുണ്ട് വള്ളതും മേഘങ്ങളും
കണ്ണത്തിനില കിനംവുതന്നെയോ!

ഒരുവാദി! ഇതു .അരുദുഹമമല്ലുക്കിൽ ഇപ്പോൾ
മരിക്കേണ്ടതായിരുന്നവല്ലോ. അപ്രകാരമാണ
ല്ലോ അന്ന യക്ഷി തന്നും ഇതു മോതിരത്തി
നേരു പ്രഭാവം. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾത്തിനേരു പേ
രു ചേരാമീച്ചുംലാം അഞ്ചിനും എന്ന ലജ്ജ അ
നവഭിക്ഷനില്ലല്ലോ. എന്നു ചെയ്യുണ്ടോ? ആ
തോഴിക്കരിം ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യാട്ട് വന്നിരുന്ന
എക്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു.

(അണിയരയിൽ)

സവി- ഇന്നുമതി! ഇതാ തൈപ്പാ എത്തിപ്പോയി.

ഇന്നുമതി- ഓ! സവികൾ എത്തിപ്പോയോ! നന
യി. (അനാതരം സുഗീലയും രത്നകാണ്ടിയും
പ്രവേശിക്കുന്നു)

രത്നകാണ്ടി- (വിചാരം) ഈ നില്ലുന്ന പരമക്കേരമെഴു
നായ യുവംവും ആരാധിരീക്കുന്നു?

(ഇന്നുമതി അട്ടത്തുചെന്ന ചെവവിയിൽ പറയുന്ന)

സുഗീല- (കാന്തകനോടും) മഹാമഹിമാവായിരിക്കു
ന്ന ഇവിട്ടുന്ന എത്തൊരു ദേഹത്തെയുംണും സ്വപ്ന
ഈകൊണ്ട് അല്പക്കരിക്കുന്നതും? എത്തൊരു ദേഹ
തെയ്യംണും സ്വപ്നിയ്മനംകൊണ്ട് വ്യമംകല
മംകിത്തീക്കുന്നതും? എന്നും മരബുള്ള വിവര
ങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നതിനു താഴെക്കു
സവി ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നു.

കാന്തകൻ- നിഞ്ഞെടു സവിക്കു അണ്ടിനെ ആവ
ശ്യും വരുന്നപക്ഷും അതെല്ലാം വഴിയെ അറിയു
മറംകും. ഇപ്പോൾ തുംനും ഒരു ക്ഷത്രിയവംശ്യു
ം ഇവിട്ടെത്തു ഒരു ഉദ്ഭവംഗമനമാണുന്നു
യരിച്ചാൽ മതി.

രത്നകാണ്ടി- ആകക്കു, സവി! നിന്റെ സംശയം
തന്നെ അനാവശ്യകാണ്ണാണും എന്റെ അഭി
പ്രായം. സ്വപ്നത്താംവിനെ പരിപാലിച്ചുതന്നു
ഇല്ലേണ്ടതിനു നീ എല്ലുകൊണ്ട് ഇത്തിവരു
ഡണം പ്രതിഫലം കൊടുത്തില്ലോ?

ഇന്ത്യമതി-തോഴീ! തോൻ എന്തംണാം കൊച്ചുക്കേണ്ടതും? രതകംന്തി-ഈ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്ന താമരപ്പുവതനെ.

(ഇന്ത്യമതി ലജ്ജയോടുള്ള സുകമാരനായ കം റക്കൻറ കയ്യിൽ വെക്കുന്ന)

കാതകൻ- (വിപംരം)

സരസിജ്ഞവായിത്താരെൻ

കരമതിലപ്പിച്ച മട്ട കയറ്റേംപോൾ

അരമീവഴ്ന്ദ തുണി തുണ്ണ്

പരമിവന്ത്തിച്ചുങ്കംഡല തോന്നുന.

അതിനാൽ എന്നുള്ളടട പാശാനിഗ്രഹണമഹംസം വമംകുന്ന കൈ നാടകത്തിനു പൂഞ്ഞംഗമംയിത്ത നേരയംണാം കലാശിച്ചുവിരിക്കുന്നതും. ഈ ഒരു വമതംപോലെ വരട്ട്. അല്ലാതെ എന്തുചെയ്യും? രതകംന്തി- സവി! ഇന്ത്യമതി! നിന്നെൻ പ്രത്യുപ കംരം വള്ളരെ വിശ്രഷ്ടമംയി-സംശയമില്ല.

(കൈ ഭംസി ബലപ്പെട്ട പ്രവേശിച്ച)

ഭംസി- രതകംന്തി! സുഖീവേ! നിന്നേക്കു രണ്ടുപേരേംടും രംജകന്ത്രകയോടുള്ള ദേവാലയത്തിലു ഇള കള്ളത്രിലേക്ക ചെപ്പുന്നതിനു മഹംരംജനി കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന. (പോയി)

സുഖീല- അല്ലേയോ! മഹാനഭദ്രാം! തേദാർക്കു ഇന്നി രണ്ടുനീറുടെ ആഞ്ചേരയ അന്നസരിച്ചു ഇപ്പോൾ പിരിയേണിവന്നിരിക്കുന്ന.

)ഇന്ത്യമതി രതകംന്തിയുടെമുഖത്തു നേംകുന്നില്ലെന്ന)

രണകു തീ- (കരാതകനേട്ട്) മഹിന്റെവനായ അഖി
ഒയംട്ട് “എന്നെന്നും വിസ്തരിക്കുതിരിപ്പുംനു
ശുചിപ്പാം ഫോക്കന്തിനു അവവടിപ്പുംനു
ആയി എണ്ണബ്രഥെട മുഴ മുച്ചുരുതാഴ്’ അരോക്കവി
ക്കുന്നു.

കരാതകൻ- വേതി! രണകു തീ!

മാക്കീംസ്സുഹമെന്നാം എണ്ണമർക്കും മുതനാകില്ലോ;
ഉരയ്ക്കു സബിങ്യാദംയിട്ടുറക്കുവെതിനുയിം.

എന്നാൽ മുനി എണ്ണം നിഃബ്രഥെട മുച്ചുസവി
ഡേരട്ട് അവഭെടു അരോക്കയെത്തുന്ന തീരി
ചെ ചേംഡിക്കുന്നു. എന്നതെന്നുയല്ല നേരു
വെക്കിയെതിനാൽ ഫോക്കയും ചെച്ചുനു. (എന്ന
ചോരയി)

രണകുതീ- മുനി നമ്മാക്ക പേരിലുക (എന്ന എല്ലും
വരും പോയി)

രണകുമക്കും കഴിഞ്ഞു,

സ്ത്രീഭ്രഥം

മുന്നം മ ക്കം •

(അംഗവതരം ഗോപാലദാസൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഗോപാലദാസൻ - മുന്നലെയും മുന്നം എന്തു ലഭ്യമാണ് ഈ കെട്ടടംരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നേരു നീതും? ഇതുസകലം ആ ഏഴ്ചണിക്കുംരത്തിയാം രംഖിയിടെ പണിയാണ്. തന്റെ മക്കളേയും ജേലിലിട്ടേണമെന്നു മറ്റൊരു ആക്കർഷിക്കിലും തേംനുമോം ഇതൊന്നും കൈ ഇല്ലത്രും. കുറിഞ്ഞമായി ആലോചന കഴിഞ്ഞു. കാനകകൾ മരണാഗ്രിക്കൂത്തെന്നയാണു. കുറുമേ! ഗുഡ് കാതകാ നീ ജേലിൽ അക്കൻ ഇതെന്നും അറിയാതെ ഇപ്പോൾും മരിക്കുമല്ലോ. (പഠാബ്ദം കേട്ടതായി നടപ്പിച്ചിട്ടും) ആരാണാതു?

(അണിയരയിൽ)

ബാംഗ്രതെന്നയാണും.

ഗോപാലദാസൻ - ഒഹ്രു! തരളിക്കുണ്ടോ? എന്നാണോ? പറപ്പുമ്പുതു? ഇന്നു ഉള്ളംഗംകാവൽ ഇല്ലോ?

(അംഗവതരം തരളിക പ്രവേശിക്കുന്നു)

തരളിക - കനാറിഡായിട്ടില്ല. കുറി സംഖ്യരിച്ചുകൂട്ടാം മല്ലോ എന്നവെച്ചു പറപ്പുമ്പുതുണ്ടോ. ഉള്ളംഗം കംബൽ അംഗവാലികവക്കൽ ഏല്ലിച്ചിട്ടുണ്ടോ.

ഗോപാലദാസൻ - എന്തെന്നും നീ ഇവിടെത്തു കാണ

യെറാനം അറിതെന്തില്ലെന്നോഃ? നമ്മുടെ കംരത
കനെ കാളിക്കാദപ്രീപിൽ കൊണ്ടപോയി വധി
ക്കുന്നവതു.

തരളിക- ഇല്ല, ഞാനറിതെന്തില്ല.

ഗ്രാചാലദാസൻ- എടടി! ശ്രദ്ധ പൊളിപരയേണ്ടം
കാതകനെ ഇപ്രകാരം വധിക്കുന്നതിനു നീങ്ങ
ല്ലെ പ്രമമകാരണാഃ? ഇതിനും വിവരം തന്നെ
നേരം വിസ്തിച്ചു പറയാം. എന്നാൽ ഇതു
നീതനെ കാംക്കിക്കും.

തരളിക- ഇംഗ്ലേഷ്! എന്താണീപ്പറയുന്നതോഃ? കാത
കനെ കൊള്ളുന്നതിനു നോക്കു പ്രമമകാരണമാ
ണെന്നോഃ കഴ്ചാം! ആകട്ടേ, വിവരം പറയു.

ഗ്രാചാലദാസൻ- ഒ, ടാറ്റാം. ഇന്നലെ വൈക
നേരം തീയമന്തലുകൊണ്ട് പാളിയറയിൽ
എഴുന്നള്ളിയപ്പോൾ രാജത്തി വ്യസനിച്ചുംകൊ
ണ്ട കിടക്കുന്നതുകണ്ട്. അദ്ദോരാ അവിട്ടു
ഇങ്ങിനെ അതളിച്ചെടുത്തു:-

‘വയുംതെന്തു കരഞ്ഞിട്ടു വരന്നോ-

മിയുംജൈഡോ നീക്കതം

ചൊയ്യാനേന്തു വിധത്തിലും ചിതകെംട്ടു

തെയ്യുംകുംഗ്രൂവല്ലേ!

കയുംതു ചിന്നായ ഭ്രാഹ്മഗതില്കീ-

നീയ്യുംഗ്രൂവേത്തീരെട്ടേ

പെംബുംവില്ല പറത്തെതെൻ സൃഷ്ടിവി! ഫീ-
ക്കയുംനാ സത്യം ഫീയേ'

രംഗ്നി ഇതു കേട്ട് ആഗ്രഹപസിക്കുന്നതായി നടപ്പിച്ച
ക്കൈവിധി എഴുന്നേറ്റിരിക്കും ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു

‘എന്നടെയിലിമതമെല്ലോ-
മിനാഭവംനും ചെജ്ഞമെന്നവെച്ചുംലും
മനവാ സുതയംലേള്ളും
നീനുവമംനും നിന്നു ഭിംബം മേ’

അപ്പോൾ തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ടു പറിശേഖിച്ച വം
സ്സവം മുഴുവൻ പറയുന്നതിനു രംഗ്നിയേംടംവ
ശ്രൂപ്പേട്ടു. രംഗ്നി ഇങ്ങിനെ മരപടിപ്പാണെന്നും

ചെംല്ലേരനു ഭവാനേൻറു ചുത്രി വരനെ-
യില്ലുതെ തങ്കും ധരി-

ക്കില്ലേ? ചെംല്ലു ഭവാനേൻറു പേരുമതിനുംൽ
ചീതുപ്പേടുന്നില്ലയോ?

അപ്പേ വഘ്ഗഭു! മെല്ലെയിത്തുടവിലേ-
ക്കാല്ലുക്കുന്നം കാനതകൻ
തെല്ലുരാളിനമിച്ചു നില്ലു ലഭിയും-
മിക്കാഞ്ഞുമെന്നക്കെത്തവു’

അതു കേട്ട രാജംവാ ‘ഫീയേ! എന്തു പറയുന്നു?
കാനതകൻ എത്രുംസംഭവംനോ? അവൻ ഇവക
വഷ്ടുതയും ചെജ്ഞമെന്ന തുംനു കരിക്കലും വി
ശ്രേസ്തസിക്കുന്നില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞു, രംഗ്നി ഇതു

വാക്കു കേട്ട മടിയിൽനിന്നു ഒരു എഴുത്തെടുത്തു
കംണിച്ചു ‘ഈതാ ഇന്ന ഇപ്പോൾ മകരങ്ങോള്യം
നം കാവൽക്കരംതിയായ തരളിക കൊണ്ടുവ
ന്നതന്ന കരുഴ്ത്താണിതു’ എന്നപറഞ്ഞു രാജാ
വിന്റെ ഏകവശം കൊടുത്തു. രാജംവും ഈ
എഴുതു വായിച്ചു ഉടൻ മനുമിമംഗര വരത്തി
ആലോച്ചിച്ചു കാഞ്ഞക്കുന്ന തൊന്തർ മുൻപാരഞ്ഞ
പോലെ കൊല്ലുന്നതിനും കണ്ണുകരുയ്യും സബി
കളുയ്യും ഇവിടെത്തെ മച്ചിൽ ഇട്ട പുട്ടവരം
മററം പാല നിയായങ്ങൾ ചെയ്തു. അതിനുശേ
ഷമാണും ഇന്നലെ പാള്ളിക്കരവപ്പുംയീരിക്കുന്നതും.
തരളിക- കാളുമേ! കാളും! ഇപ്പോൾ നേരംതന്നെന്നായാ
ണും ഇതിനു കാരണാദ്ദേത എന്ന ചാഴയണ്ടിവ
നിരിക്കുന്നു. സാധ്യവായ കാതകാ എന്നും എഴു
തു വായിച്ചുനേരക്കാതെ രാജാനിയുടെ കയ്യിൽ
കൊടുത്തതിനും നിന്മക്ക ഈ അവസ്ഥ വന്ന
വല്ലോ. ഭാം ഇന്തി എന്തുവേണ്ടും? (എന്ന കര
യന്ന)

ഡോച്ചാദാരാ സീ. എൻഡീക്സ് റീം എന്റെനിന്നാം ക
രയുന്നത് ഇതു നീ അറിയംതെ ചെയ്തുപോയ
ഡൗണ്ടു? അതിൽനിന്നു മുഴു കേസ്? ഇതുതേരുംളും
ചെന്താരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു എ എഴുണ്ണിക്കുംറി
യായ രാജാനിയല്ലോ? ഇത്വിയം കുന്നിന്ത്രും
ആക്ഷണ്ണിലും ചെണ്ണും ഇലക്കുമോ?

ഉണ്ണിയംം കഠികൻതന്നെ
വിശ്വാലംകവത്തേങ്ങക്കിൽ
പെണ്ണിനാറ്റ്യംതെ കഴീ-
മണ്ണിലിപിശ്വന്ന നിയൈയം.

ആക്കട്ട്, ഞംൻ കഠികനേംട് ചെന്ന ഇം വീ
വരം പറയട്ട്.

തരളിക- ഞാനം ഇന്നീ നടക്കുന്ന വിവരങ്ങളെങ്കിലും അംഗീയന്തീനാവേണ്ടി ദേവിയുടെ അട്ടക്കാ
ഡോക്കി പോകട്ട്.

(എന്ന രാജംഭം പോയി)

പ്രവേശം കഴിഞ്ഞു.

(അനന്തരം മദനംവസ്ഥമെയുള്ള നടീച്ചുകൊണ്ട്
കഠികൻ പ്രവേശിക്കുന്ന)

കഠികൻ- പ്രംബന്നപ്രയസിയായ ഇള്ളുമതിക്കു എന്നേംട് ഇല്ലകംരക്ഷിക്കു അനന്തരംഗമണ്ണായിരിക്കേ
എൻ്റെ ഇം ഭഃവഹരേതിക്കു, രംജംവിന്റെ ഒരു
കിരം സമ്മതം മാറ്റുമെ ഇന്നീ ആവശ്യമുള്ള
അംഗു സാധീകരണമെന്നു ഇം അധിസരത്തിൽ എന്നു
നിക്കു തോന്നാനുമില്ല. അഹോ! എൻ്റെ അവ
സ്ഥം ഇങ്ങിനെയായജ്ഞും. പ്രീയേ! ഇള്ളുമതി!
നിന്റെ ആ എഴുക്കുതന്നെ എത്രമാറ്റം എന്നു
ഖൂംകുലജ്ഞുട്ടതുന്നു. അതിനജ്ഞേ ഞംൻ,

നിയുംസം ഹന്ത! വല്പതായെങ്കാൽ ശോകദാര-
മിയുംഴുകരക്കിഹ വരുത്തിയതില്ല യാദം;
തിയുംകയാലറിക നീ മുച്ചവാകമെന്നർ
കയുംശു കൈവെടിക മത്രുപിയതനേന്നുതേ!

എന്ന പരഞ്ഞ അതിനെ വലിച്ചേരിഞ്ഞതു.
കഷ്ടം! അതിലവത്ത ഒരു ഫ്രോകം എന്നിക്കീ
പ്ലോഡം കാമ്പ്‌വരുന്ന. എന്നെന്നാംൽ:-

ഹേ കൂറത കുറമസമനായി ഭൂമണ്ഡലംടാ-
തേകംനെസീക്രിയ്‌വല്ലുന കഴിച്ചുകൊള്ളും?
ഗ്രീകരുന്നുനന്നനിവാക്കു തന്നു താപം
ശോകാന്തമിന്ന മതിവക്കരു! തരേണമേ മേ!

എന്നുണ്ണുന തേരുന്നു. അല്ല! രേഖവമേ!
നീ എന്തിനു എന്നു ഇതു വിശ്വിയംയീ സു
ഖ്യിച്ചു? എന്തുകൊണ്ടുന്നാം,

വെള്ളക്കണ്ണംടക്കിപോലുള്ളവള്ളടക്ക കവിളിൽ-

കൈകകളേച്ചുത്തു,വെന്നം-
വള്ളത്തിൽ പേടിരുലും കിടക്കിടക വിംഘം-

ലെംനു ചുംബിച്ചതില്ല;

വെള്ളത്തിൽ ചാടിയപ്പുംളവള്ളടക്കയയരും

തെംട്ടു നേരനെനാട്ടതിക്കൽ

കൂളിംഗ്രൂംതെയോലും ധരുസുധയയ നക്ക-

ന്നില്ല ഭാല്ലവയേംനാം.

മനസ്സു! നീ എന്തിനു പരിത്യപിക്കുന്നു?

കഷ്ടകംലമറയലുന്ന പുത്രങ്ങൾ
അഷ്ടനായിട്ടകയില്ല ലേശവും;
ദിഷ്ടമബന്ധാംഖയുന്നകംലമ-
ഞിഷ്ടപുത്രത്തിലുള്ള ക്ഷമമേവരും.

ഒമ്മെ! . എൻ്റെ സവബിഞ്ചര നിലയി
ലെക്കിലും എന്നെ ആദ്യസിപ്പിപ്പും കുറഞ്ഞ
ഇവിടെ ഇല്ലല്ലോ. ഫീഡേ ശ്രദ്ധമതി! നീ എന്നു
നിന്നുംനും നിന്റെ എഭയപ്രിയനംഗിരിക്കുന്ന
എന്നുള്ളടച്ചി ഇത്താണെന്ന ഭഃവിപ്പിക്കുന്നതും;
അബലുക്കിൽ ഇതു നിന്നോടു പറയേണ്ട വരകല്ലു.
തുംനും ഇത്താണെന്ന വലയുന്നതിനും പ്രധാന കംര
ണ്ണത്തിൽ കാമദോന്നാണുള്ള ചില പുരുത
നന്ദിയുടെ പക്ഷം? എന്തോ! കാമദോവാം!

വയ്യുംതിങ്ങിനെ വംണിട്ടും മനജരെ-
ക്കുറഞ്ഞംതെംഖ്ലിച്ചുങ്ങു നീ-
നേന്നയുംനാക്കു പരം പ്രധാനമേവരും;
ചെയ്യുംതു കയ്യുണ്ണിഡും;
നീയ്യും ഹരിതിൻ മകൻ ത്രിശ്രൂണം
നീയ്യും സുമാസ്ത്രുംവുന്നും?
പെംയുംണോംതുവതെംകൈയും ത്രിശ്രൂണം
നീനേന്നകരിച്ചുംക്കും.

ശ്രൂംകരരോ! നീയ്യുംണോം ഇതു കുള്ളിനായ കംര
ഒവുംനും രമമാണുന്ന പറയപ്പുടനുവൻി
എന്തോ,

പേരാളം മലയാളത്തെന്നറയടിവാ-
 രഖിന്ന വന്നും എ-
 ലീ റംജുത്തു പരന്നടിക്കമെങ്ക നീ-
 യിനേൻ നടത്തുന്നവേ!
 നേരംയോപ്പും ദിയുലിച്ചതീ മലയിലെ-
 കിംഡോട്ടു ചേരുന്നതേം!
 പേരംഞ്ച് കംരണമെന്നയിട്ടു ക്കണ്ണി-
 പ്പിഡിനരുചും പരം?
 മംഗരുദനും തകംരുമബിലു-
 രതീകരിപ്പുനിളം-
 കാരേരി! സക്കമ്പണിയുതിട്ടുന സമയ-
 ത്തുണ്ടായതേരെ നീക്കുംതേ!
 എന്തംണിങ്ങിനെ ചെയ്യുതെന്നു നിങ്ങപി-
 ച്ചിടുന്നു നീയെത്തുയാ.
 സന്തംപം മഹ നൽകിട്ടുനിയു വിയ-
 പ്പിക്കുന്ന മെയ്യംകവേ.

എരണ്ണിവകുന്നത്?

മുട്ടിതുനുടെ കയ്യിലുള്ള കടയെ-
 പ്പിന്നിൽ പിടിച്ചെത്തുയാ.
 മുട്ടിൽ കീറിയ മണ്ണ ചുററിയതുപോ-
 വുന്നുനിട്ടു തന്തേംളിലു.
 ചെട്ടിതെല്ലു വിക്കതിവെച്ചു കടക-
 ശ്ശിട്ടുനെ മടുന്നതെക-
 ണിട്ടിട്ടിങ്ങിനെയംഗവകുന്ന വണ്ണും-
 യിട്ടുന വേഷത്തിട്ടും,

കാദ്ദും നമ്മുടെ പ്രാംഗംലൻ ഗോപംഡാംസ്
നംബേം?

(അനന്തരം .യമേംക്കുവേഷനായ ഗോപംല
ഡാംസ് പ്രവേശിക്കുന്ന)

ഗോപംലഡാംസ്- എജമംനുനേ! എന്താണോ ഇവി
ടെക്കു കു കള്ളിതു. കാണുന്നതു? മഹാരാജാവു?
കല്ലിച്ചു വത്തമംനു. അറിഞ്ഞിട്ടുംയിരിക്കുമോ?
കുറകൻ- തുരന്തനാംകുണ്ടുമല്ല മിണ്ണംതെയ്ക്കു
ന്നതു. മഹാരാജാവു എന്താണോ കല്ലിച്ചതു.
ഞംനറിഞ്ഞില്ലെല്ലോ.

(ഗോപംലഡാംസ് ചെക്കിട്ടിൽ പറയുന്ന)

കുറകൻ- (കെട്ട നിഘ്നികംരനംയി നിന്നുകുറഞ്ഞു
വിചംരം) ഇംഗ്രേസ്!

ഞംനംയെഴുത്തു വിലവിട്ടു വലിച്ചുറിഞ്ഞ-
നീനുണ്ടുമെത്തവതിനില്ലോയെ കില്ലു തെല്ലു;
ഹോ!നംമു! നിന്റുകുതണ്ണുകുണ്ടു പരംസീയരു-
ടീനാം മരിയുടുത്തിനോരുപേക്ഷകമാത്രം.

എംഗോ ഗോപംലഡാംസ്! താൻ തന്റെ പണി
ക്കു പോവുക. ഇന്നാന്തരത്തിലും സ്നേഹം ഉണ്ടോ
യിരിക്കും!

ഗോപംലഡാംസ്- അങ്ങിനെതന്നെ (പോയി).

കുറകൻ- ഇം വിവരം പ്രിയയംയ ഇളമതീ അരീ
യുംവേംഡം എത്ര ഭിംബിക്കു? (പഠണ്ണും. കെട്ട
തംയി നടിച്ചു) കാദ്ദും ഇതു ഇന്നുതെന്നിയംഗി

രീക്ഷമോ? എന്നാൽ അവളേംട ധാതുപറക്ക
തന്ന (എന്ന പ്രദർശനക്ഷയം)

(അനന്തരം വീണിക്കണ്ണെട സാമീമംതം, ആലപ
സിപ്പിച്ചുംകൊണ്ട ധാതും, കിടന്നംകൊണ്ട
ഇല്ലമതിയും പ്രവേശിക്കുന്ന)

ധാതു-1- കട്ടി! അല്ലെഹത്തിന്റെ മഹാപടിയിൽനാണ്
വായിച്ചുനേംകുണ്ടിയില്ലോ?

ഇല്ലമതി-2- അമേഖ! വായിച്ചുനേംകുണ്ടി. എന്നിട്ട്
ഈംഗാം? അതിൽ അല്ലെഹം സന്ധ്യക്കു മുൻപം
യീളവിട്ടെ.വരാമെന്നല്ലോ പരഞ്ഞിരിക്കുന്നതും?
പിന്നെ ഇതു നേരമായിട്ടും വന്നില്ലല്ലോ.

കംഠകൾ-3- ഇതം ഇള്ളമതി! കൂരത്തുനിന്നതുന്ന
കംഠമംഗണ്ടും.

പഠരം ഗണ്യം വിളിത്തും, പന്നിമതിസമക്കം,

മംസ്യംമരം കര തന്ത്രം,

സംരം പുമേനി വടേപ്പിസ്സുരസിജ്ബവിസക്കു-

നാളിവണ്ണം ക്ഷത്തരം,

തംഗവൻ തട്ടി വിട്ടീന കടക്കണക്കം-

കൊക്കൈയും ലക്ഷ്യമായി

ശ്രീപരം ശ്രീകംതതാനേൻപ്രിയരമണി കീഴ-
ക്കുന്ന പുരുത്തുകയിരുന്നു.

എന്നംണണ്ണപ്രിയന്നിങ്ങ വന്ന തള്ളിക്കം

തോൽക്കുന്ന തകയ്ക്കിനാ-

ലെന്നാശമല്ലിയയെന്ന ചൊല്ലു മെ ക-
ഞ്ഞവിൽ ഗഹിക്കുന്നതു.

എന്നാഃലാചന്ത്യുണ്ട് കാമവശയായോ
ഭക്ഷിച്ചുവാഴുന്നൊരീ-

പ്രൂഢനുമത്തുപ്രിയയെന്നറയില്ലശയങ്ങോ!
കേടും പെടുത്തീചുമോ?

ഇള്ളമത്തീ- അംഗ്രേഷ! അംഗ്രേഷ! അന്തിനെ പറഞ്ഞ
പതിക്കുന്ന ഒരു ചട്ടവച്ചയുന്നല്ലപ്പോ.

ധാരാളി- കട്ടി! എക്കിലും രംജാവിനെ ദേഹപ്രക്രിയം
യിരിക്കാം ഇങ്ങോട്ട് പോരാനീക്കുന്നതും. നിങ്ങൾ
തമ്മിലുള്ള ഇം സ്റ്റേഷം അറിഞ്ഞതാൽ രംജാവി
നും രാജാക്കുമോ? അതു രസമുണ്ടാക്കയില്ല.

ഇള്ളമത്തീ- എന്തംണിപ്പിറയുന്നതും? യക്കി എന്നോട്ട്
സത്യംചെയ്തു പറത്തിട്ടുള്ള അ വാക്കു കളിവരയി
രിക്കമോ? എന്നതെന്നയല്ല, ഇംഗ്രേഷം ഒരു
ക്കത്രിഖാദൈഖാലുപ്പോ. കണ്ണാൽ നല്ല സുമഖ്യം
വീരചുക്കുന്നമാണോ. പിനെ ധനം കുമാരതും.
ഈല്ലുന്ന വിചംരിച്ച അട്ടുനും അയ്യയും ഇംഗ്രേ
ഷതെത്ത തള്ളിക്കളെന്തു എന്നിക്കു അപഠനമായ
ഭിംബതെത്ത ഉണ്ടാക്കമോ? അമെവം അവക്കു രസ
മില്ലെങ്കിൽ,

എന്നാ തൈളിപ്പുരളിംഗാരീ സ്ഥാതിതിയറീ-
തെത്തന്നാക്കിലനുള്ളില-

ക്കുന്താതന്ന പലതും മറ്റതും പറവും-
 നംളംയി വന്നീടുമോ?
 ചെന്തരംബംണശരംതിപെട്ടു വലയു-
 നന്നയെങ്കു നേരക്കാതെക-
 ശഭ്ദന്തംണന്നടയമയപ്പുത്തുനെ-
 തല്ലുംഖു കൊല്ലുക്കുമോ?

കാന്തകൻ- (പ്രവേശിച്ച, ഉരക്കു)

നമ്മുടെ വംത്തയെടു നി-
 നമു പരഞ്ഞതിട്ടറിഞ്ഞ നിന്തുതന്ന;
 നന്തരിച്ചവി! മാം നംഭേളു
 നന്നവക്കത്താതെക്കണ്ടു കൊല്ലുക്കു.

(എല്ലംവരും കേട്ടു പരിശൈലീക്കുന്ന. ഇസ്മതി മുർക്കിക്കുന്ന. സവർക്കരം ശ്രീതേരപ്പൊരുങ്ങം ചെയ്യുന്ന)

ഇസ്മതി? - (എഴുന്നററ വിലപിക്കുന്ന) കുഞ്ഞുമേ
 കുഞ്ഞും! ഒരുവമേ! എന്തുചെയ്യുണ്ടോ? എന്നിക്കു
 ഇവിടുത്തെക്കണ്ടിച്ചു വിലപിക്കുന്നും നാഡു ചെറു
 തുന്നിപ്പില്ലോ. അങ്ങനെ എന്നിക്കു ചെവ്യവു,
 ഭിഡം വരുത്തുവാനേനു വിചംതിക്കുന്നതോ? അപ്പോൾ
 പ്രിയപ്പെട്ട പിതാവോ മംതാവോ ദാഖിലും
 ഏകസന്തനമായ എന്നു ഇങ്ങിനെ ഭിഡി
 പ്രിക്കുന്നതിനു നിംദിക്കു എന്നുംനെ മനസ്സു
 വന്നോ ഒരു യക്ഷി! വിതമസാത്രു!

കേരംകി യക്കി! അവ വംശ വിശ്വസി-
ച്ചരിക്കുതെന്നുമിങ്ങിങ്ങ എന്നു
ഇക്കണക്ക വിധവംപ്രമെന്തുകിൽ
തീക്കന്ത്കഴിയിലിനു ചുംട്ടു.

ധന്തി- കട്ടി! ഇതെന്നുക്കു ബുദ്ധിയുള്ളവളംയിട്ട്.
പുരംതന സ്നീസ്റ്റുദംയം. നിലനിത്രവംനാഡി
വിചാരിക്കുന്നതംനോ എന്നിക്കളുംതും. നീ വി
വംഹം കഴിക്കാതെ വിധവയംകുമെന്ന പറഞ്ഞ
കരയുന്നതിനും താല്പര്യമെന്നും?

ഇന്ത്യൻ- അമേരി! തന്മാർ പഠനിഗ്രഹണകും.
നും. ചെയ്തിട്ടിപ്പുകുലും. മനസം പരസ്യരം
വരിച്ചിരിക്കുന്നവുനു അഭ്യക്ഷ നീഖ്യയമീ
ല്ലോ? (കംതകനോട്) പ്രിയ!

യക്ഷനാരിയുടെ വംശ വിശ്വസി-
ച്ചക്ഷയപ്രമാണാത്തിനും എന്നു;
ഇക്കണത്തിലിയലും മുചം തും-
രുക്ഷനംമുഖം! ദാം കമം സദേഹം

കംതകൻ- (വിചംഹം) എന്നും ഇതിനുംനും. ഉണ്ടാരം,
പറവംനും ശക്തനാകുന്നില്ലപ്പേം. (മിണ്ണംതിരിക്കുന്നു)

(അണിയരയിൽ)

വൈത്രംളിക്കും-

സുരും തന്ത്രകരമംകുവേ പരീഹരീ-

ച്ചപ്പേം പതിച്ചീട്ടിലും-

നും. പഠനു കിത്തുകുംഞ്ഞ വക്കീ-

സുംഭന്തുപലക്ക്

തംരിൻ ഫോട കെട്ടത്തിട്ടം ദയ പദം
 സേവിച്ച കൈംണാമീചയാൻ
 നേരിട്ടാണ നേംകുഞ്ഞുമ്പമവരംയം
 നീച്ചുനാ രാജപ്പലോ!

കംതകൻ - പ്രീയോ ഇദ്ദുമതി! ഇപ്പും സന്ധ്യാ
 കംപമാകയാൽ ഇനി നാം തമ്മിൽ പരിരിയേ
 ണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി ഈ ജന്മത്തിൽ കു
 ണവാനം പ്രയാസം. എങ്കിലും സ്നേഹം ഇന്നു
 നതരത്തിലും ഉണ്ടാക്കാനോ കൂദാ.

(അനന്തരം രണ്ട് ശിഥാംഗികളും ഭാസിമംകം
 പ്രവേശിച്ച കംതകനേയും ഇദ്ദുമതിയേയും സ
 ബിക്കേയും ധാന്തിയേയും പിടിച്ചുകൊണ്ട്
 പോകുന്നു)

(എപ്പുംവയം പോയി)
 മുന്നാമകം കഴിഞ്ഞ.

എരുപ്പുമുറ്റം

നംലംമക്കു

(അനന്തരം യക്ഷി പ്രവേശിക്കുന്നു)

യക്ഷി—എൻറ പ്രിയന്മ എക്കേശം ശംപമേകഷം
അടച്ചതിരിക്കുന്ന രതാപ്രഥക്കുന്ന ആ വത്സല
ഘവരംജംവിനെ ഇന്നലെ വധിക്കുന്നതിനുള്ളിൽ
കംവനത്തിൽ കൈണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടുണ്ട് കേളി.
അവിടെനിന്നു വധിക്കുന്നതിനുള്ളേപ്പെ പിടിച്ചു
വലിച്ചു കൊണ്ടിവന്നു ഇവിടെ കംട്ടിൽവെച്ചു
സന്ധ്രാസിയായ രതാചൃഥഗനകുണ്ട് “ഭാന
നായിപ്പോക്” എന്ന ശപിപ്പിച്ചു, വെട്ടയട്ട
വാൻ വന്നിട്ടുള്ള കേരളരംജംവിനും അശ്വ
മായ എൻറ പ്രിയനെ ആ ഭാനയുവരംജം
വിടെനു കംണിച്ചു ശംപമേകഷം വരുത്തുന്നതി
നാണു എൻറ ഉത്സവം. ഇതിൽ ചീല
കംഞ്ഞത്തിനു അയച്ചിയന്ന ഫേമംഗഭനക്കു
ണാത്തത്രകുണ്ടമാത്തമാണു എൻറ മനസ്സ്
ഇപ്പോൾ വ്യസനക്കുന്നതു. (സുക്ഷിച്ചുനോക്കീ
ടു) കുറേം! ഫേമംഗഭനു എത്തിപ്പോയേം?
(അനന്തരം ഫേമംഗഭനു പ്രവേശിക്കുന്നു)

യക്ഷി—എന്തു ഫേമംഗഭാ പോയ വത്തകമംനം കുന്ന
വിസ്തിച്ചു പറയു, കേരിക്കുണ്ട്.

ഫേമംഗഭനു—പറയം. നേരം ഇവിടെത്തു കല്ലു
നെയു ശീരസം വഹിച്ചു ഇന്നലെ റംത്രി കംളി

കാവനത്തിൽ ചെന്ന് കൈ മരത്തിനേൽ കയറി
യിരന്നു. ഒരുമിച്ചു സരസ്വതേന്നും ഉദാഹരി
യന്നു. എക്കുംഗം അഭ്യർത്ഥിസമയത്തോ കൈ
യുഖരിയും രണ്ട് പ്രാബല്യവാഹിനോയും വയക
മരങ്ങും അവിടെ വന്നുചേരുന്നു. ആ വയകമുണ്ട്
ഈ യുഖരിനു കൊല്ലുന്നതിൽ വളരെ കടിയു
ണ്ടുയിരന്നു. അവത്തെ മുഖം കുറഞ്ഞു
യുഖരിയും ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

‘എന്തിനിനും മട്ടി? ഭ്രവരാജ്ഞ നിരസിയ്ക്കു
പാപ; മിക്ക മർഗ്ഗങ്ങൾ
ചിത്തിടം തയിരയാരയാലധികരം ത-
മാക്കിട്ടു വാളിനെ;
ചിത്തിയായ്ക്കു ലവലേഷ്മികുട്ടിയും നടത്തി-
യംകിലതിനപലാഴും
പതികേട്ട റപയാണു കണ്ണീട്ടുക; ദിവാ-
മിസ്ത്രിവനമെംട്ടുമേ’

1

ഈ കേട്ട് ‘എന്തെങ്കിലും ചെറുകതനു’ എന്നു
രഹ്യം അതിലെങ്കവൻ യുഖരിയിനെ താഴ്ത്തി നി
രത്തി വെച്ചുനാതിനു തന്റെ വള്ളയത്തി. എന്നി
ക്കുതു കണ്ണപ്പോം വല്ലാതെ വ്യസനം തോന്നി.
എന്നെന്നു ഇശ്തനായ സരസ്വതേന്നും* ആ വയ
ക്കുന്നു കഴും വാഴും പിന്നിലേക്കു പിടിക്കുന്ന
തിനോ എല്ലിച്ചു. സരസ്വതേന്നും അമുലുക്കുന്നു.

ചെയ്യപ്പോൾ തന്റെ ധിവംവിനെ എടുത്തുകൊം ണ്ടു് ആകംശമായുമായി ഇവിടെ വന്നു. ആ സമയം രതചുഡ്യൻ കുറച്ചു ഉരു തചല്ലുചെയ്യി തന്നിൽനാം. ഉടനെ അവിടെപോയി ഈ ധിവം വിനെ അവക്കുറ മേലീടു്. ആ സന്ദർഭം വരുമ്പോൾ കോണ്ടിച്ചു് എഴുന്നീരു ആ ധിവം വിനോടു് ‘നീ ഭാരതനായിത്തീരക’ എന്നം, എങ്ങും ‘‘മും അവിന്നയത്തിൽ പഠനായി തരീരക’’ എന്നം പറഞ്ഞു. എക്കിലും തന്മുള്ള ഒപ്പാം സാന്തപ്രദവാക്കി൦ ഇവക്കുളേക്കുംണ്ടു് സംഗതാധിച്ചു് ‘നിങ്ങൾ ഉടനേതനെ ശംപ മുക്തയാരംഘി ഭവിക്കുമെന്നും അതിനു ഈ ധിവം ഭാരതനായി സംബന്ധിച്ചു് ഇവിടെ വേട്ടക്കു വന്നിട്ടുള്ള കേരളരംജാവിനുറ അടുക്കു ചെല്ലുന്ന സമയം തന്റെ പഠനായി ആ ധിവം വിനെ കടിക്കുമ്പോൾ മെന്നം അനന്തരമായി. ധിവം അരപ്പോം അവനു ഭാരതനായിത്തീസ്സു് എഴുന്നേണ്ടും നടന്നു. ആയാൾക്കു വില്ലുലും വേറുവരുയ്ക്കു ഉണ്ടാവും ഉണ്ടു് തന്നും ഇതു പഠനായിത്തീരുന്നു. ഇന്തി തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ ശാപംമാക്കുത്തിനു ആമുക്കവംനായി കേരള രാജംവിനുറ വേട്ടസ്ഥലത്തേക്കു പോകുട്ടു്.

യക്ഷി—ശരി, വളരെ നന്നായി. സന്ദർഭം എന്നുറ ഇണ്ടംതനെ പ്രവർത്തിച്ചു്. കേരളരംജാവിതാ

മരുതിയേംട്ടുട്ടി ഹസ വനത്തിനേൻ അവസംന
പ്രദേശത്തു നീല്ലുന്ന. നീ അവിടെ ചെന്ന
കംതുനില്ലുക. തൊന്തം അദ്ദോച്ചതനെ വരു
ന്നാണോ.

(എന്ന രണ്ടംളം പോയി)

പുല്ലംഗം കഴിഞ്ഞു.

(അനന്തരം കേരളരംജംവും മരുതിയും പ്രവേശിക്കുന്ന)
രംജംവും—മരുതി! ഹതാ ഹസ മാൻ പാംഗുന്ത ദന്തമുള്ള്.

ഉണ്ടയെൻപുരകിലും ദിതോത്തുടക്കനരണ്ട്

കൊണ്ടു തലയെത്തിരി—

ചുറിഞ്ഞലോട്ടു കമ ബംഗളവിൽ ചതുരന്തോട്ട്—

മീട്ട് പലവട്ടവും

കണ്ണ മിഡിച്ചുടികളുകയെം നീജ ജവത്തി—

നംബിഹ തകത്തു തന്ന

നീണ്ടതാം ചെവിയുയർത്തി മാനിത കതിച്ചി—

ചുന ബത! കംര പോകി. 2

മരുതി—ഈയുള്ളൻ! അദ്ദേഹ കതിര പാംഗുന്ത
കാണുന്നില്ലോ?

മാനങ്ങോട്ട് പറന്നിടക്ക വെടിവെ—

ചുപ്പേഞ്ഞേനേരത്തു തൊന്ത്

മറന്നു. നേട്ടവനേന്നുനയയ്ക്കു കടിതെ—

ണഞ്ചുന്ന വെണ്ടിംവിയെ

ഉണനു വിട്ടു ഭവംഗനംടിങ്ങിനെയേഹാ
ഹേഷംരവംകൊണ്ടുര-

ചുംനുവരത്തുട്ടു പാഞ്ചത്തിട്ടും വലുതു—
മഹാപുഠാവിവിശപ്രഗൃതൻ.

3

രംജംവു—ശരീതനും തോൻ കംബാനുംണ്ടു്.

ഇന്നിതിനേൻ്റെ വലുതരയും വേഗമത്രക്കുംണ്ടു്
കഴചിട്ടുക നിശ്ചയം.

നീനിട്ടുനു തങ്ങസംശയം സകലമുംടി—
നുനവിധമംഡിതേ;

മന്മിലുള്ള പത്രപക്ഷിയുക്കുസരസീനു—
ഞങ്ങളുമാനുഗ്രഹിൽ

പരിനിലംധിമു വരുന്ന ഹന്തി! ബഹുവേഗി—
യൈക്കതിരെ നിശ്ചയം.

4

ഈ പാംരസീകരാജംവു നമുക്കു സമ്മാനമായി
അയച്ചുതനു അവിശപ്രഗൃതനും കതിരയും
ണാല്ലേം.

(അംഗാനയറയിൽ)

എട പയലേ! നീ അദ്ദേഹം തിരുമ്പുവിലേക്കു
നടക്കി.

രംജംവു—(കേട്ടിട്ടു്) മനും! കതിരയെ നീരിതക്കു.
നമുടെ സൈന്യം ആരെയേം പിടിച്ചുകുംണ്ടു്
വരുന്നിണ്ടുനു തോന്നുനു. (കതിരയെ നീരി
ത്തുനു)

(അണിയുന്നയിൽ നണ്ണമത്ത്•)

(കമാൾ-ആദിത്യാളം•)

ലക്ഷതന്നെ നാമാ നിന്നെ മഹയൈയിൽ ത
നാംലു• * അക്കസീറ്റി ചേത്തിട്ടീ നേൻ * സക
ടക്കം തീര്ത്തീടെട്ട് * പ്രകകരമതമെങ്കിൽ *
നികന്തിവു വെച്ചീടേനോ • ഇന്തമതീ! വന്ന ന
മേ * നിന്നെലഭിൽ ചേത്തീടേനോ * ഇന്തമവീ!
നീഞ്ഞലുംതെ * എന്നടെ ക്ഷേത്രത്വവില്ല.

ക്രൂ—കംഫറാം ഇതാരംണാം? അടംകുറഞ്ഞംത ദേശ
നെന്ന തേരംനുന്നു.

കീറിക്കീറിയ മണ്ഡ നണ്ണരയിലു•

മരംരാനു തന്നേരംളിലു•

വാരിൽ കെട്ടിയുട്ടതു തങ്ങളുമയെ-

പ്രിച്ചിപ്പറിച്ചുനൈനെ

വാരിക്കുള്ള വള്ളത്തംരെല്ലവിലവു•

കംണാനമട്ടിൽ തൃ-

ംതാരിഭേദവുമയേ • വഞ്ച വിഴുതി—

പുംഗംട്ട പാട്ടിട്ട വാൻ.

5

(അനാതരം ഭ്രാതരം യവനാജാസന്ധ്യം•

പ്രഭവന്മിക്കനു)

ദേശൻ—(രാജാവിന്റെ നോക്കി) ഹം സഖപനി—
എക്കതാളം•

നീഞ്ഞാണോ കും തന്നെ എന്നു ചെണ്ണുതെ
ഇരിക്കുന്നു * സീംവെള്ളം ചെയ്തും * കുറ

കുത്രുമോക്കിൽ * സിംഹന്മുഖനായ നീ *
എന്തുകൊണ്ടുകൊന്നു * ഇള്ളമതിതനെ നീ * ത
നാകുംണിയന്നീഴ് * പറിനന്നെയുള്ള പറിനന്ന
തനംൻ * ഇള്ളമതി വന്നാലും.

രംജംവോ—എന്തു? ഇള്ളേഹമാണോ ഭാഗതൻ?

മരുടി—എന്തുണിവിടേക്കോ ഹതിലിത്ര അഞ്ചിത്തം?
രംജംവോ—കന്നമില്ല. എവിടുന്നാണോ ചോദിക്കു.

(അണിയരയിൽ)

ഡേന്തുരാളിപ്പുതുഷനമുതാ കണ്ണ വേഗ-
മെന്തുനുംരീക്കതിര ചത്രതംങ്ങ യക്ഷനംയി;
സത്തുഷ്ടാംവന്തിരാ റഹാ! നീൻപദത്തിൽ
പിത്രം രജസ്സു തലകൊണ്ടാണിവംൻ വരുന്ന. 6

രംജംവോ—(കെട്ടിട്ടു) എന്തോ, തനംൻ പറഞ്ഞതില്ലോ?
ഇള്ളേഹം ഭാഗതനമല്ല. ആക്കട്ട. എവിടുന്നം
ണുന്ന ചോദിക്കു.

മരുടി—തനംൻ എവിടെനിന്നാണോ വരുന്നതോ?

ഭാഗതൻ—(സേട്ടു—ആട്ടിതാളം) ആഴിച്ചുഴുഫീതൻ *
രക്ഷ ചെയ്യുവാൻ * കേരളിതാൻ തുക്കിയപ്പേരം
വന്ന വീരൻ തൊൻ * കാട്ടിലുള്ള സന്ധ്യംസം *
പാട്ടിലംകീടാൻ * ആട്ടിയിരുത്തുള്ളേണൻ *
നംട്ടിലോക്ക് തൊൻ * ഇള്ളമതിതനെയും * കെക്ക
ണ്ണപോരുവാൻ * വന്നകേണ്ട വീരൻ തനംൻ *
എൻ തേരണം * തംഞ്ചിമിത്തദീശവർണ്ണക്കരണേം
നിണ്ണപ്പീണ്ണം കീടതകയംബുമീതകലുമീതണ
കിരുതതേരുതീണംബുമീണ്ണം.

ക്രു—താൻ എത്ര വംശത്തിൽ ജനിച്ചവനംനോ?

അംഗൻ—ചരവവേ ഉഴിഞ്ഞ മീതെയെള്ളു * കംബിൽ
ജനിച്ചവനതേ * ഭ്രഹ്മക്രൂഹിംരൈപ്പംരം എ¹
നീര് * കാലിൽ നമിക്കുക വേണാം * തിരു
അതിത്തതതതതിതെത * തിതതരതതിതതതതി
തെത.

(ഉടനെ ഒരു സപ്പ്. വന്ന ദേവനെനക്കടിച്ച ഒറ
യന്ന; അംഗൻ വീഴുന്ന; അനന്തരം യക്ഷിയം
യക്ഷിയും. മേമാംഗദന്ന. പ്രവേശിക്കുന്ന)

ക്രു—

ആരംബം നിങ്ങളുയീ! തൈപ്പെള്ളുയിന്ന കംക്കാൻ
നേരംയി വന്ന ഹരിലക്ഷ്മികളേം കമ്പിപ്പുന്ന്
പാരംതെയേറിയ പരിമേമഹംണ്ട നീള്ളു—
മീ രംജമെല്ലിയുടെ സംഗയമാണു തീപ്പുന്ന്. 7

യഥാന്ന—ശംപത്തംലേരം യക്ഷവർദ്ധപതിയം—

മീയെള്ളുവൻ വംജിയംയു

തംപത്തിന്വസാനമിപ്പുത്തംഗന—

ദ്രുക്കിയുംലേത്തീ മേ;

ഭ്രവ്രേഖ്യു! ധരിക്കുകെന്നു വിരക്ക—

തീകെണ്ണണ്ട കയ്യും കരി—

തത്തംപത്തുറംമീയന്നകുണ്ണമരമീ—

തന്നപ്പംഗിയെന്ന ഭാംഗ്രതാൻ.

ഈ മഹാന്ദാവന്നായീ ഭോഗവേഷയാർത്ഥിയായ രംജംവ് ഈ അവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചതു് എന്നീ ക്ഷവേണ്ടിത്തന്നെയാണ്. ആകയാൽ ഈ ഒരു സ്ഥായം കൊടുത്തു് വിഷമിരക്കുന്നതിനു് അവേ ക്ഷമിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റശേഷം നീങ്ങ രാക്കു് എല്ലാം വർത്തമാനവു്. അരറിയവാനീടിവ തന്നെതാണു്. തെങ്ങളിൽ ഒരുക്കുന്നു.

(മുന്നാള്ളും പ്രോത്തി)

രംജംവ്—(വിചംരം) കഷ്ടം! നമ്മുടെ രതാപ്രഭയവരം ജംവാണു്. ഈ അവസ്ഥയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ആകക്കെട്ട്, മരിച്ചു എന്ന് നീശ്വയിച്ചു ആക്കെ തിരിച്ചവറ്റു കാണാമാറായല്ലോ. (പ്രകാശം ശം) വിഷം നീംതന്നെ ഇരക്കിക്കളിയാം. ഇവിടെ കെതു മര കെട്ടിക്കു.

മന്ത്രി— മര കെട്ടിക്കഴിത്തിരിക്കുന്നു.

(രംജാവ് ഭാന്തനേയും എടുത്തു് .മരയിലേക്കു നടക്കുന്നു)

(അനന്തരം രതാപ്രഭനും സുകമരനും മരയുടെ ഉള്ളിൽനിന്നു പുറത്തു് വരുന്നു)

രതാപ്രഭൻ— സവേ! സുകമരാ! .ഇതുവരെ ഉണ്ടായ വത്തമാനം. എല്ലാം ഈവിധത്തിലുണ്ടു്. ആകയാൽ—

ഈന്നതനെയും ചെന്ന സിംഹാളിനാമതനക്കും കുറവാക്കാവുന്നു എത്തിരെയും വേട്ടാം സംശയം.

മുൻ വംസരത്തിലുള്ളിലെങ്ങും തംതസന്നിധിയശ
 ചെന്ന നംം വണ്ണങ്ങിട്ടേണമെന്ന പാക്കിലെന്നതു
 സുക്കമാരൻ - അതിനൊത്താണ് വിരോധം തു വഴി
 കിടതെന്ന പോകാമല്ലോ. അപ്പേ മഹുംഘംഗവാ!
 നേരേ നമ്മുടെ സൈന്യവും അവന്തു
 തത്സീംഹള്ളപ്പീപിന്തയും
 പോരേണ്ണം; വരമാത്ര എറ്റ, നമ്മുവരെ-
 കാത്തീച്ച റംജു • ഭവാൻ;
 പംരംതിത്തികമേനിയെംതിവന്തിവന്തിതം
 പോകുന്ന സിന്ധുകൾ-
 ഫുംരാൻം വലുതായ കപ്പുലുകളും-
 കൈത്തികവാൻ പോകുന്നം.
മഹും- കല്ലുന്നപോലെ. .എന്നാൽ ഞംഗൾ പോകുന്നം.
 (പോയി)
 സുക്കമാരൻ - സൈന്യങ്ങളെ! പിന്നാലെ പോരവിന്ന്
 മന്ത്രപ്രഭൻ - നമ്മുടെ കത്തിരകളിൽ കയറക (എന്ന
 രണ്ടാഴ്ചം കത്തിരപ്പുറത്തു കയറി കംടക്കുന്ന)
 (എല്ലംവരും പോയി)
 നംബലംമക്കം കഴിഞ്ഞു.

.അരംപുംമക്കും

(അനന്തരം സീംഹാളത്തിൽ ഭേദങ്ങയകൾ പ്രവേ
ശിക്കുന്ന)

ഭേദങ്ങയകൾ- എൻ്റെ പ്രഭാവം വിചാരിച്ചും
ഞംന് ഈ സ്പാമിക്ക പററിയവനേ അല്ല. കുറ
ച്ചിവസം മുപ്പും തന്റെ ചതുരനെ ഇവീടെ
പാടിച്ചു കൊന്നിരിക്കുന്ന എന്ന കെട്ട യുദ്ധത്തീ
നേത്തിയിൽക്കൂടം വസ്തുരംജംബിനെ ഈ ഞംനം
നും ജയിച്ചു കാരംഗ്രഹത്തിൽ ബന്ധിച്ചിരിക്കു
ന്നതും. എന്നതനെന്നയല്ല,

വന്നീടുടെ കെട്ടും ക്രമക്രമങ്ങൾ കരം-

തന്നിലംവജ്ഞമേന്തീ-

ട്ടിന്നീടംന്നീട്ടമിന്നുന്ന്, പടയിലറിക ഞം-

നിട്ട് വട്ടം തീരീകരണം;

പിന്നീടംരംഞ്ഞ പോരീൽ പരമരന്നീമീഡം-

പോലുമെൻ്റുമുപ്പിലായോ!

നിന്നീടാണ് തക്ക മത്ത്യും വരുപ്പവച്ചകീ-

ട്ടങ്ങളിൽനാളും സംരംഭം

പഠാകേക്കരീഴുമരീകരാൻ പച്ചതപ്പരക്കുമീ-

ഞാനന്നിരിക്കുന്ന കംലു-

തതീ റംജ്യും കുള്ളലംകരണഗീരനെങ്ങവനേനും.

ക്കില്ലേപ്പനീക്കീല്ലു വംഭം;

സുരായിക്കീറിച്ചും മററലത്തെ വയറീൽ-

തത്തുമംവൻനീണ്ണാന്തം..

ലംബാട്ടുടീച്ചമീ വംളിവൻ്റെ കരതം—

രിക്കലേഗ്രൽ നാവാല്ലോ.

എൻറ അവസ്ഥ ഇങ്ങിനെയൊക്കെയെണ്ണെ കൂലിയും രാജാവിനും അള്ളറവില്ലുംതു ദേഹം ഉള്ളിട്ടു നീഞ്ഞുനില്ല. ഇന്നലെ കടൽപ്പുറത്തു രണ്ട് മുന്നു ക്രമത്തിലുപ്പേം അതു വസ്തുരാജാവിനെൻറെ സഹായിയായ വേരെ വല്ല രാജാവിനെൻറെയും ക്രമപ്രകളംയിരിക്കാമെന്നും മററം എന്നോടു കല്പിച്ചും ചെന്നുനോക്കിയുപ്പേം അതു ഒരു തരം കൂട്ട്. ഇന്ത്യാജംലുക്കാരായ യവനന്മാരുടെതായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഇന്ത്യാജംലും ഇന്നു കൊട്ടാരത്തിൽ വേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. യവനവെസ്സും ഒരു വദിയ സെന്റ്രുംതന്നെ. (ആക്കം ത്തിൽ ലക്ഷ്യമുറപ്പിച്ചു) ആരംഭം പോകുന്നതും; മഹത്യംരംഗം ഭവനമേസനേന്തും താൻ എന്നേം ട്രാണും ഇതു ബഖപ്പെട്ടുട്ടുന്നതും? എന്തു പറയുന്നു “കൊട്ടാരത്തിൻറെ വലിയ മെത്രം ത്തിൽ മഹാരാജാരും രംഭത്തിയും ഇന്ത്യാജംലുവില്ല കംബാവാൻ എഴുന്നള്ളിപ്പുണ്ടായി. എന്നതനെ യല്ല, കളിയും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. തൊൻ അവിടെക്കുംണ്ടും ബഖപ്പെട്ടു പോകുന്നതും”, എന്നോടു ശരിതനെ. തൊനും അതോടു വന്നുകളിയം. (എന്ന പോയി)

ചുർഖംഗംകഴിത്തു

(അനന്തരം സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു.കൊണ്ടു
രാജ്ഞിയും രംജംവും, നിന്റെകൊണ്ടു മറരിലു
വരും പ്രവേശിക്കുന്നു)

രംജംവും - പ്രിയേ! നല്ല നേരംപോകുക്കുന്നേ.

ഇന്ത്യാലമേധാവി - ഒരി മഹാരംജംവേ! ഇപ്പോൾ
തൈപരി ഇവിടെ ഒരു വലിയ വിദ്യാഭ്യാസം
കുട്ടാൻ പോകുന്നതും. നല്ല സമ്മാനം തന്നും.
പേരുംസുരയുദ്ധമാണും. ഇതും എല്ലാംവരും മേൽ
പോട്ട നേരക്കുവീൻ (എന്ന വട്ടിയെടുത്തു ഇല
ക്കുന്നു)

രംജംവും - (നേരക്കീട്) പ്രിയേ! ഇതും എന്തോന്തരുള്ളതു
മാണും!

ഒഭോള്ളിയും കരുംബെടുത്തുകൊണ്ടീ -
ടംഗോധിപോലുള്ളൂടു സേനയോടും
അനേപാം സുരഖാൻ വിരവേംട വീര-
തന്ത്രവാടിച്ചുത്തു വരുന്ന കംണ്ണകി!

മഹാജ്ഞി - ഇതാഃ ആയ്യപ്പത്രൻ ഇവിടെ നേരക്കുക;
വബ്ദിച്ചുള്ളൂടു താടിയും മുട്ടുടെ,
ക്രത്തുന കണ്ണും കല-
സ്ത്രവിൽ പല്ലകടിച്ചുലച്ചുപെരുകി
സ്സും. തകത്തങ്ങിനെ
മുവിൽ കണ്ണ മരഞ്ഞുമുലകളും
കരുംബിപരിച്ചുവരിയുരു-
ക്കാവിൽ ഭീതി വളരുത്തുമാറുരു-
ഞ്ഞത്രുന കരുതും ഒരും.

രംജംവോ— നേംകൂട്ട അവക്കട യുദ്ധം!
 പെഴുന്നു പല പാട്ടമണ്ഡയഗണം,
 സൈന്യങ്ങളേററതുയും
 ചെഴുന്നു വരാ മുഴ്ചിയുദ്ധനിരയും
 തമ്മിൽ തിരക്കുന്നതേ;
 എഴുന്നു കണക്കുണ്ട് ചാപാധരരം
 പോരംളിമംരംകവേ
 കൂടും കംലുകളും മുറിത്തു നീചതി—
 തൃപ്രിഞ്ഞതിപ്പുംരിലും.

രംജനീ— ആഞ്ചുപത്രം! യുദ്ധം പെട്ടിപെട്ടിച്ചതുടക്കാി
 യല്ലോ.

രംജാവോ— കാ! ഹോ! യുദ്ധത്തിൽ തോറര അസുരമും
 അതും കംട്ടുണ്ട്!

ഹരുജംലമേധാവി— രംജംവോ! അവിഭേനിനു കണ്ണു
 ടക്കവിൻ. ഇവിടെ ഹതം കൈ യുദ്ധം!

രംജംവോ— എന്തോ; ഇതു നേംകു, ഗാമ്പം. വത്സരംജവു
 മായുള്ള യുദ്ധം! ഇതെന്തു കയയുണ്ടോ!

ശ്രീവായും. വാജിയേരീട്ടുനു കരമതിനാൽ
 ശ്രൂതുവരും. തിരമമ്മീ—

കൈവൊള്ളേംതിലേന്തിക്കെട്ടരതനം—

കൊണ്ട് ലോകം മുഴക്കീ,

ജീവാന്തം. മാറരലമാക്കട ഭന്നിരയിൽ
 ചെത്തു ഹോരംടിട്ടേന്നും

ജീവാനമാബ്യുനാമെൻഡപ്പതിയിവനം—
 സാന്ന നീയിനാരയുമ്പു.

മാറിക്കൽച്ചട്ട കെട്ടിത്തലയിലെങ്ക തല-

കെട്ടുമായിട്ട് തന്നെ-

തതംരിത്തതാവുന്ന വാഴ്ത്തം കൂതിരയുടെപുറ

തേരാറി നിന്നോട്ട് വീശി

നേരിട്ടീടുന്നതാമെൻ ഭേദനിരയവിലും

കെംനു സന്നദ്ധനംയി-

പ്രൂംത്രിൽ കാണുന്ന വീരൻ പലമിഴി

വരനും വത്സരാജുന്നു മന്ത്രി.

രംഭനീ- എന്താ യുദ്ധം തീന്മാവോ?

ഇള്ളജലമേധാവി- ഇപ്പു ഇപ്പു. ഇന്നി വലിയ യുദ്ധ

മണ്ണും വരംൻ പോകുന്നതും. അതിനിടയ്ക്കും

ഇവിടെയ്ക്കു പ്രത്യേകം രസമുള്ള ഒരു വിഭ്യാസ

കാണിക്കാം. അതെന്നെന്നുംതു, ഇവിട്ടെന്നെ

കൃകയുടെ ഒരു വിവാഹമണ്ണും.

രംഭംവും- അങ്ങിനെതന്നെ.

ഇള്ളജലമേധാവി- (ഒരു മന്ത്രം ജപിക്കുന്നതംയി ന ടീച്ചു വട്ടിയിള്ളക്കുന്നു. അനന്തരം സബീഹസ്സും വലംബിതയായി സംക്ഷംതു ഇള്ളമതീയും റത്ന പ്രഭയുംജംവും പ്രവേശിക്കുന്നു. റത്നപ്രഭൻ രംഭംവിനെ ചെന്ന നമസ്സുരിക്കുന്നു)

രംഭംവും- (വിചംരം) ഇതു നമ്മുടെ കാണതകനുണ്ടോ? ആരംഭംലും ഇവൻ നമ്മുടെ കൃകക്കു അണ്ണതു പുന്നതന്നെയാണോ.

ക്ഷത്രകംന്തി വളരെക്കീടുണ്ടാവിളയംടി-

ചുനിയു മുഖത്തിലിപി-.

നാതു കൈകളിൽ മട്ടിലും കവിയുമാര-
നീണ്ടു വിലസൂര്യതേ;.

ഈതു നിന്മലഗ്രഹീരനാം ഉപകമാര-
നന്നടെ കമരിതന്ന്

ചിത്രരമ്പുകരപ്പുവശ്രഹണമഞ്ച
ചെയ്തിട്ടുകിാലഗ്രത്വാന്തഃ?

ഒ! ഈ ഇരുജാലമണ്ണാല്ലോ.

ഇരുജാലമേധാവി- മഹാരാജാഃവാ ഇവിട്ടതെങ്കിലും ജംമം
തംവാൻ പോകുന്ന അദ്ദേഹത്തിനെ ആസന
ത്തിലിരിക്കുക.

രംജിവ്- അദ്ദീനേതനെ (എന്ന എഴുന്നേള്ളിച്ച്
സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുന്ന)

രത്നപ്രഭൻ-

ഭംഗ്രൂരിയേ! തവ സർക്കുതി-.

ഭയഭംഗ്രൂരയിവനില്ലയെന്നവച്ചുംലും

ഭംഗ്രൂരമിതിന്നായതിശൈ-

ഭംഗ്രൂരമഴം. തവ കമരി തന്നതുതാൻ.

രംജി- (വിചംരം)

മേടിവിഭ്രായിലെഴുന്ന മത്തുനം.

മേടി വംകരിന ഭവിഷ്യതെങ്ങിനെ?

തംടിവെച്ച നിജക്കണ്ണടയ്ക്കിൽ,

ക്രിടി മാറ്റനിയതംകമേ വിടൻ?

രംജംവ് - (വിചംരം)

എന്തുജംലവികമരംശ്യനംമിവൻ
ചന്ദ്രനിന്ന നരമുത്തിയിംഗ്ന്തോ!
ഇന്ത്യസൂര്യവരനോ? പരം മഹി-
ചന്ദ്രനംകിയെങ്ക വത്സളപനോ!

(പ്രകാശം)

അംഗാണൈനെയൊന്നം പറയുക-
തിങ്ങിവിടെപ്പുജ്ഞുനെന്നെതോത്തംല്ലു
എങ്ങാണൈനെയാഭിമതമെന്നു-
ലഭാണൈനെയവിലും ജവേന സംബന്ധിക്കും.

(അനന്തരം ഒരു ഘുണരംഗിതന്ന് ബഹുപ്രസ്തി
പ്രവേശിക്കുന്ന)

ഘുണരംഗിതന്ന് - അയി! മഹരംജ! ആയാതോ വിവാ
ഹമ്മുത്ത്: സ്വദക്ഷംരീമാഡായംസേഖു! രംജകമം
രാധ മംഗളവചനചംനവചരിപ്പുരും സമപ്പിയ.

രംജംവ് - (വിചംരം) പരിമേപ്പംനെന്നമീല്ലപ്പേം.

ഈതും ഇന്ത്യംലമഘേ? (പ്രകാശം) അംഗാണൈനെതന്നു
എന്ന മാലംലസിതഹസ്തയംയ തന്നെന്ന കുമാരി
യെ കൈകൈകണ്ണു പിടിച്ച രത്നപ്രഭേ സമപ്പി
ചുംകൈകണ്ണു?)

പുമാതുന്ന പത്രമയംഞ്ഞ വിലംസലംസ്യ-
മീമാംതീരിക്കാണിനയീപ്പതീരിക്കളുംരംഗംയും
സീമാംതീകിരിത്തിയതനംയ വോന്നിവന്നെന്ന
ജംകംതുണ്ണുമെന്തു വംഡക ഗുരുക്കെല്ലും.

(അനന്തരം വ്യാപ്തി കൈ ശീപായി പ്രവേ
ശിക്കന്ന)

ശൈപ്പയി- മഹാരാജാവും സമ്പ്രേഷണക്കല്ലേഖനം വർത്തിക്കുന്നതു. ഇന്നലെ വൈക്കമേരം എങ്ങീനെ യോ കല്പിച്ചു കൂടിയുള്ള റംജകമരീയെ ആരുരു പുറത്തുകൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ഇന്നി വേണ്ടതും കല്പനപോലെ ചെയ്യാം. (എല്ലംവരും കേട്ട് പരിശോധിക്കുന്നു)

രാജംവോ - (പ്രേപണ്ടേറ്റാട) നിങ്ങൾ ഈ കാവൽ
ക്കരാറംകൈ അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതി ഇവിധ
മായ അപമനം. നമ്മുടെ മഹാക്ഷോ
നൈ. ഈതൊക്കെ ഈ ഇന്ത്യാലക്ഷ്മാരാട പണി
യാണ്. ഇവൻ ആ കളിനായ കാതകനും ദാശ
(ഇന്ത്യാലക്ഷ്മാരെല്ലും കാടുന്ന)

(അണിയുന്നതിൽ കേൾവാൻലോ)

എത്തുന്നു നംബുപണ്ടം യവനങ്ങൾാം;
 തൽപ്രയക്കരംഗിമുലം
 കത്തുന്നു ഗ്രാമ്പരസമം; പുരിയിതു സകലം
 വാന്വലംയുംതീന്തിച്ചുന്നു;
 മെത്തുന്നു വായുദേവൻ, ഭക്ഷണമുടക്കെ-
 ഷ്ടുംരിനംയേറിച്ചുന്നു;
 കത്തുന്നു മാറരലക്കുക്കുടെവെംട വിജയം
 വാന്തി ഞോന്തെന്നു വേണ്ടും

രംഞ്ചി— ആയുംപതു! ഇവർ ഇവിടെനിന്നും എടുക്കാം
ട്ടേക്കിലും പോരെയ്ക്കുള്ളിട്ട്. ഇനി വേഗം മനുഖി
ക്കു സഹായിക്കവാൻ പോകുന്നതാണോ ഉച്ചിത
മായ കൃത്യം.

രംജനവോ— അതു ശരിതനെ.

(രംഞ്ചിയേംടക്കിട്ടി ചുററിനടനു പോകുന്ന)

(അണിയംയിൽ)

അല്ലോ, നിന്നുടെ ശരു സിംഹാളപൻ—

തനെപ്പജ്ജയിച്ചുംഗും സത്ത്—

കല്ലോ! വത്സയവക്കുതീർ! തടവിൽ

ചേത്തംഗും ഭായ്യംസമം.

ചൊല്ലേറും തവ താതെന്നതുടവിൽനി—

നാനേംടക്കിട്ടുംരംഗം

തെല്ലേരു തപരയേംടക്കിട്ടുംസനിവന—

ക്കൈത്തുന്നു സൈന്യത്തുടക്കം.

രത്നപ്രഭൻ— പ്രീയേ! സുകമം രന റണ്ണി പ്രിയന്നതും

നേനുക്കു, സമന്ത്രിയുണ്ടായംലുള്ള ഗ്രണാഡീക്കും!

(അനന്തരം വത്സരംജവും സുകമംരനും സൈന്യം ഒഴിം ചുരോഹിതനും പ്രവേശിക്കുന്ന)

(രത്നപ്രഭൻ വത്സരംജംവിന്റെ അട്ടക്കൈചെവന്നു നമസ്കരിക്കുന്ന)

വത്സരംജംവോ— (എഴുന്നേല്ലീച്ചു ആലീംഗനംചെയ്യു)
ഉണ്ണി! രത്നപ്രഭോ! തന്റെ ഇഷ്ട വിജയമേഘയീ

ക്രൈസ്തവപിതാവായ നംതാ എത്തിച്ചേര്ന്നതും
ഡോഗ്റ്റതനെ. എന്നല്ലാതെ പുർഖമയെപറിഞ്ഞ
ഒപ്പേം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

രത്നപ്രഭൻ- എല്ലാം അട്ടേൻറു അനന്തരാഹംതനെ.

സുകമംരൻ- മഹംരംജംവോ! വത്തമംനം പരായനതം
യാൽ മഹത്ത്സമയം കഴിഞ്ഞപോകും. ഈനി
ചീരംഭിലശിതമംയിരിക്കുന്ന ആ മംലംധാ
രണം തന്നെയല്ലോ ആദ്യം. ചെങ്ങുണ്ടാകും?

രംജംവോ- എല്ലാം സുകമംരൻറു ഇഷ്ടംപോലെയം
കട്ട.

മനു- പുരോഹിത! എന്താണോ കന്ധക ചെങ്ങുണ്ടെ
തന്നെ പരായ.

പുരോഹിതൻ- ഈനി മംഗളവചനത്രേംടക്കുട്ടി യവ
രംജംവിനേൻറു കഴുത്തിൽ കരുംബള്ളു മംലയെ
ഇട്ടുക്കതനെ.

ഇള്ളമതീ- എൻറു പ്രംബന്നപ്പീയ!

ഇന്ത്യാലയീകലമരക്കുന്നംത നംത പുഡ്യോ-
ടെമ്പംതിരിഡ്യു ഡിക്കവന്നുമിയുനിച്ചുനു,
അമ്പംതിരിക്കുയി! ഭവനിവള്ളുട് ചേന്ന
സന്ദന്നു! മൊദ്ദേശംട്ട് വാഴക ആവവക്ഷം.

പുരോഹിതൻ- രത്നപ്രഭ! ഇവിച്ചുനു അപുകരം.
മംഗളം. പ്രംതമിച്ചു ഇള്ളമതീയുടെ പഠനിയെ
അധിച്ചുകൊംഡക.

രത്നപ്രഭൻ- പ്രീയോ! ഇള്ളമതീ!

നിയുംഡരംലിവിടെയേംതീയകായവാക്ക്
പെറ്റുംയിടംതെ വക്കവാൻ മെ കംത്തികേയൻ
ഇയ്യുംഴകരാക്ക തൃണചെയ്യതിനാംയോ പഠത്തീ-
ലയ്യുംയിരത്തിലുമീരട്ടി നമിച്ചിട്ടിനേൻ.

(എന്ന പംണിഗ്രഹണം ചെയ്യുന്ന)

രംജംവോ- ഇന്നി എൻ്റെ മക്കരാ പുരോഹിതനെ
നമസ്സുരീക്കവിന്ന്.

(ഇള്ളമത്തിയും രത്നപ്രഭാം പുരോഹിതനെ നമ
സ്സുരീക്കണ്ണ)

പുരോഹിതൻ- ഭംഗ്രൂപംരിയികളും നിംബം സെം-
ംഗ്രൂക്കീത്തിനുവിള്ളേതിയുക്കരംഡു
യേംഗ്രൂധം പഠവിയുംന്തനൻ ചീരു
ംഗ്രൂവസ്തുവെ ട്രജിച്ച വാഴവിന്ന്.

(ഇള്ളമത്തി രംജംവീതെ നമസ്സുരീക്കണ്ണ)

രംജംവോ- മക്കളേ! നീ വള്ളരേക്കരംലും ഭർത്തുസുവന്നേരം
ടക്കിടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നേ. (എന്ന ആലിംഗനം
ചെയ്യുന്ന)

(അണിയരയിൽ വംഡ്രേലംഷം മുഞ്ഞുന്ന)

രത്നപ്രഭൻ- അപ്പയേം സുകമംര! അപ്പുന്നെൻ്റെ അനന്ത
മന്ത്രംലും മഹംനംഡ തന്നെ അപ്പുന്നെൻ്റെ ഉപ
ദേശത്രംലും തന്നെ ഉത്സംഹത്തംലും നമുക്കു
വേണ്ടതെല്ലാം സാധ്യിച്ചു. നിശ്ചയംതന്നെ,
എന്നെന്നാംകു,

വെന്നു സിംഹാശ്വമിപംലകനെങ്ങും-

താതംശ്ശൈ പംലിച്ച നംം,

വന്നു മർപ്പിയയംയീയിത്തങ്ങാനീയും
 മന്നോവിഹംരിച്ചപേംൽ,
 തന്നു കേരളരംജ്യമംപ്രജകളിലും,
 നീക്കിഴിലംയിട്ടുമെ
 നീന്തുക്കലംവിവന്ത്തിരേണ്ടു മുണ്ണൊമ്പു-
 ട്ടപ്പം വേബിച്ചു സവേ
 എന്നാംഡും ഇതിരിക്കണ്ട!

(ഭരതവംക്രും)

ക്രിപ്പമംരേക്കിഡ്രേക്ക് രേണനീച്ചണനം
 ചക്രവർത്തിക്കു കുപ്പും;
 കേരളത്തെത്തള്ളിട്ടും സകലമന്ത്രങ്ങൾ;
 സത്രുമണ്ണംയുരുട്ട്;
 ശ്രൂപരത്തും തീന്തീട്ടും; സുവമണ്ണയുക ന-
 ല്ലേഷണീക്കംരംട്ടും;
 പദ്ധപല്ലും തീന്തീട്ടും; മുഹനീതിനവീയും
 തന്നീട്ടക്കണ്ണീട്ടും.

അരംതുറമക്കും കൂഴിനെത്തു.

സം മ' മ' ന്ത് ..

